KILLER CD INSIDE! חינם!

מה קורה ב-MEGADETH?

פרטים בעמודי החדשות

METAL HAMMER

גליון מס' 5. המחיר 24.90 ₪ כולל מע"מ. באילת 21.30

ISRAELI TRUE METAL FORCE

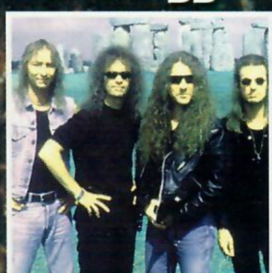

Vision Divine

2 פוסטרים

Grave Digger

W.A.S.P.

STRATOVARIUS

Running Wild ⊕ Motorhead

At The Gates ⊕ Napalm Death ⊕ Limbonic Art

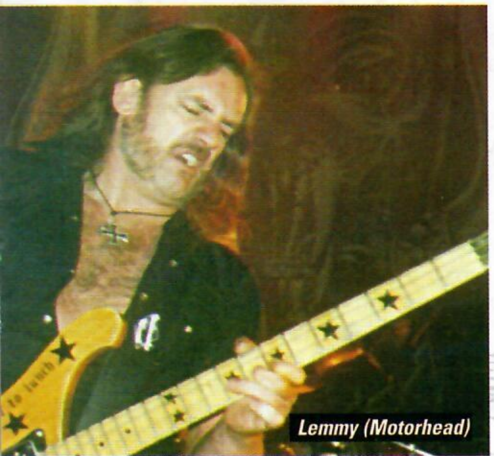
Vanden Plas ⊕ Armored Saint ⊕ Arch Enemy

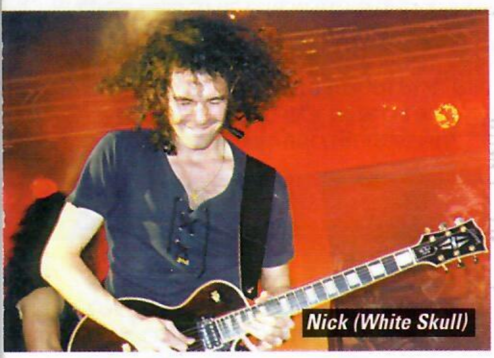
Metal hammer Israel Vol.5

644052000

אלבומים כפולים במחיר מיוחד
helicon records
S&M
METALLICA S&M
אוסף הלהיטים בהופעה חיה
עם הסימפונית של סאן פרנסיסקו
GUNS N' ROSES
WHISKY
SAT. AUG.
23
GUNS N' ROSES
LIVE ERA '87-'93
SAT. JAN. 4 11PM
Troubadour
HAPPY NEW YEAR!
GUNS N' ROSES
FRI. JUNE 28
GUN N' ROSES
LIVE ERA'87-'93
אוסף הלהיטים בהופעה חיה
עכשיו בחנויות המוסיקה המובחרות

Tompa (Thomas Lidberg) מ-At The Gates מגיע לתל אביב

Lemmy (Motorhead)

Nick (White Skull)

METAL HAMMER גליון מס' 5
ISRAELI TRUE METAL FORCE

מו"ל: מ.מ.י מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

מערכת
חן רותם, יריב פרלמוטר,
בועז בר לוי, מאור אפלבוים,
אבי שחר, שי ברקוביץ',
ניר שילוני, איתי קרש, תומר ליבוביץ'

EU Correspondents
Amit Lwow
Yvette Salthouse

US Correspondents
Asaf Bar Lev
Dr. Metal
www.metalmeltdown.com

עורך
בולוס Metal Heart

מנהל שיווק ופרסום
איגור שניידר

מנהל מכירות והפצה
דניאל קורוגודסקי

עיצוב גרפי
NoamRaw

עריכה לשונית
רינה חבר

כתובת המערכת
ת.ד. 52043, תל-אביב 67212
טל': 03-6881410
פקס: 03-6885187
e-mail:metal_hammer@mail.com

מנכ"ל
גארי שניידר

מזכירת המערכת
גלי כרמלי-שרים

Metal Hammer Israel
P.O. Box 52043
Tel Aviv 67212
Israel

Ph: +(972-3) 688-1410
Fax: +(972-3) 688-5187
e-mail:metal_hammer@mail.com
http://visit.to/MetalHammerIsrael

Heavy Metal Is The Law!

JUDAS PRIEST

לפי Glenn Tipton הגיטריסט של Judas Priest, Priest עומדים להיכנס לאולפן "לקמצוץ האחרון לאלבום החדש. אני יודע שכולכם קצת מתוסכלים מכיוון שנראה כאילו היינו מאוד שקטים בשנה האחרונה, אז תנו לי לעדכן אתכם בכל הפרטים. למרות שלא יכולנו להיות לא מאושרים עם SPV, חברת התקליטים הגרמנית שלנו, היינו צריכים לשנות את הצדדים האמריקאים והיפנים של הדברים... הרגשנו שאנחנו צריכים חברת תקליטים רצינית יותר במקומות הללו. תאמינו לי, לוקח הרבה זמן לסדר דברים כאלו. Atlantic Rec. החתימו את הלהקה בצפון אמריקה ויפן. אני כבר מכיר הרבה אנשים שם מכיוון שהם עבדו איתי על אלבום הסולו שלי "Baptizm Of Fire". היו עוד כמה גורמים שהאטו את הקצב שלנו. ברמה האישית, השנה שעברה היתה טובה ורעה עבורי. עברתי דירה ובניתי אולפן באסם, שזה היה נהדר. הצד הרע הוא שאבא שלי היה חולה והוא זקוק היה להרבה תשומת לב. זאת אומרת שבפעם הראשונה בחיי, Priest לא היו ראשונים בסדר העדיפויות שלי. זה האט את הקצב שלנו בהרבה ואני מתנצל, אבל למרבה הצער זה היה בלתי נמנע. שאר הלהקה היו מאוד תומכים ומבינים. אבל כולנו כבר מתים להמשיך ומתרגשים לקראת האלבום החדש וסיבוב ההופעות בשנת 2000. לא היינו רדומים כל הזמן הזה ויותר מכך היה לנו הרבה זמן לכתוב. אני לא אכחיש שאישית פזלתי לכיוונים אחרים לזמן מה, אבל בסופו של דבר החלטתי לשים את הרעיונות שלי יחדיו ולתת לאי-נסטינקטים לעשות את שלהם. אני חושב שהאלבום החדש יפתיע הרבה אנשים ואני חושב שהמעריצים שלנו יאהבו אותו מאוד. "Jagulator" היה מקור לדאגה בייחוד בגלל ש-Ripper (Owens-הסולן)היה די חדש בצוות, וכולם היו זקוקים להוכחה שהלהקה טובה, אם לא טובה מאי פעם, על הבמה. סיבוב ההופעות של "Jagulator" והאלבום בהופעה חיה הוכיחו זאת. המעריצים קיבלו את Ripper. יש לו אחל'ה אישיות והיכולת שלו היא תופעה בלתי רגילה. זה לא היה נס קצרצר למצוא אותו. בכנות אני יכול לומר שבסיבוב האחרון נהנתי להופיע כמו שלא יהנתי מעולם. האנרגיה וההתלהבות ש הלהקה והקה' היתה החזקה ביותר שמעולם חוויתי. ... ת ש לקח קצת זמן, כמעט כולם עכשיו אוהבים את "Jagulator" ומבינים מה ניסינו לעשות באותו זמן. כן זה ברוטלי, אבל אני גאה בזה והאלבום תמיד יהיה פרק שווה בקריירה שלנו, עם האופי המיוחד שלו ממש כמו שאר האלבומים האחרים שלנו. בחזרה לאלבום החדש, למרות ששמרנו על כמה אלמנטים מ-"Jagulator", עברנו למסגרת יותר מלודית וקלאסית. אפילו הדמואים הקשוחים שעשינו מלאים אישיות. כשזה לבסוף יצא, אני חושב שאתם תסכימו שהיה שווה לחכות ואני מבטיח לכם שלא תצטרכו לחכות הרבה לאלבום הבא!! תודה על הסבלנות ושימרו על האמונה!!" שלכם

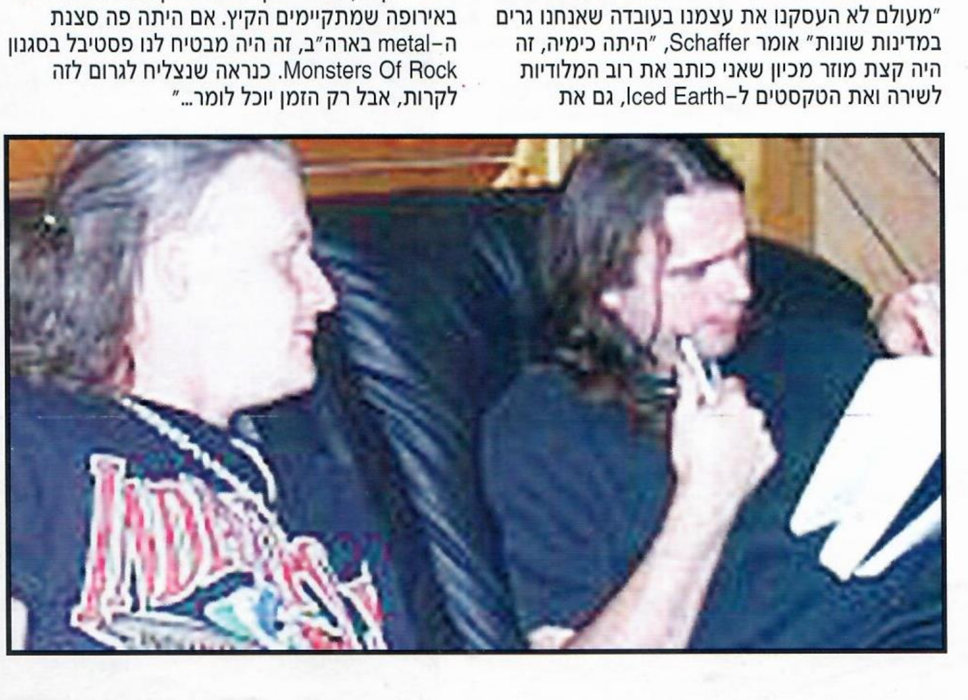
Glenn Tipton.

DEMONS&WIZARDS

הפרויקט הצדדי לו חיכו כולם בציפיה רבה מ-Jon Schaffer הגיטריסט של Iced Earth ושל Hansi Kursch הסולן של Blind Guardian יצא בימים אלו. הרעיון מאחורי Demons&Wizards התחיל לפני כשנתיים כאשר שני המוסיקאים (שהפכו לחברים טובים לפני כעשר שנים בסיבוב הופעות משותף עם הלהקה הנוכחית שלהם) בילו ביחד. Schaffer תפס את הגיטרה Kursch התחיל לשיר והזרעים הונבטו עם "My last Sunrise" שהוא אחד מתוך 12 השירים באלבום. שנה לאחר מכן השניים החלו בתהליך כתיבה רציני, למרות העובדה ש-Schaffer היה באינדיאנה ו-Kursch בגרמניה. "מעולם לא העסקנו את עצמנו בעובדה שאנחנו גרים במדינות שונות" אומר Schaffer, "היתה כימיה, זה היה קצת מוזר מכיון שאני כותב את רוב המלודיות לשירה ואת הטקסטים ל-Iced Earth, גם את המוסיקה. עבורי לעסוק רק בצד המוסיקלי של "Demons&Wizards" היה מרגיע."

בסופו של דבר השניים מצאו את עצמם ביוני '99 באולפני Morrisound עם המפיק Jim Morris על ההגה וגם בנגינת גיטרה והמתופף Mark Prater חתם להקלטה, הרביעיה הקליטה אלבום שעומד בסטנדרטים הנדרשים מהמוסיקאים המעורבים. הופעות חיות באות בחשבון אך בגלל מחויבויות קודמות ללהקות "הבית" שלהם לא צפוי למעריצים סיבוב הופעות מלא מיד. "אנחנו מאוד רוצים לצאת לסיבוב הופעות, אבל כרגע אני מקליט את האלבום הבא של Iced Earth ו-Hansi עסוק בעבודה לאלבום חדש של Blind Guardian אומר Schaffer.

"בכל מקרה, אנחנו לוקחים בחשבון את הפסטיבלים באירופה שמתקיימים הקיץ. אם היתה פה סצנת ה-metal בארה"ב, זה היה מבטיח לנו פסטיבל בסגנון Monsters Of Rock. כנראה שנצליח לגרום לזה לקרות, אבל רק הזמן יוכל לומר..."

JOEY BELLADONNA

צירוף מקרים מוזר קרה כאשר Joey Belladonna לשעבר הסולן של Anthrax, הוציא מהצעת סיבוב ההופעות כפול הסולנים שאמור היה למקם אותו על הבמה לצד John Bush להופעה של חומר ישן וחדש. כל השירים מופיעים באלבום האוסף (דיסק/וידאו/DVD) החדש של Anthrax "Return Of The Killer A's". מקורות מוסרים כי Belladonna לא הצליח להגיע להסכם כספי נאות. הלהקה תנגן בכל ההופעות המתוכננות עם John Bush כסולן במשרה מלאה. כאשר נשאל לגבי המצב, למתופף Charlie Benante לא היתה תגובה.

MUSIC CENTER-מבצע לקוראי METAL HAMMER ב

העתיד כבר כאן!
מגברים מבוססי תוכנה
המאפשרים לגיטריסט לנגן
ב-16 צלילים של מגברים
מפורסמים ובאותו מגבר.

Brian Moore
גיטרות עבודת יד
Custom Made
בסטנדרט הגבוה ביותר.

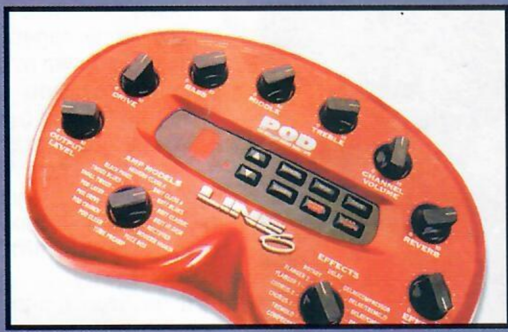
POD
PreAmp+מולטי אפקט להקלטות direct והופעות.
היחיד מסוגו בעולם, מאפשר אותן פונקציות כמו
במגבר Line 6 בחבילה קטנה וקומפקטית.

LINE6

BRIAN MOORE

TACOMA GUITARS

WARWICK

פיק-אפים
במיוזיק סנטר
תמצאו ProShop
את שתי
חברות הפיק-אפים
הטובות בעולם:
EMG-ו DiMarzio

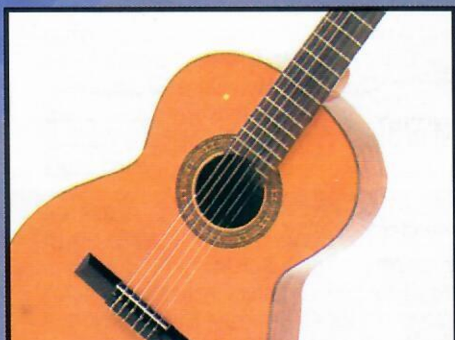
מבצע מיוחד
לקוראי METAL HAMMER
10%הנחה על
כל המוצרים

כבלים
כבל מס' 1 לגיטרה ובס,
כלי נגינה
אלקטרוניים ואולפנים

חדש בישראל!
מגוון רחב של גיטרות
אקוסטיות קלאסיות
תוצרת ארה"ב.

העילית בגיטרות הבס
כלים מדהימים ביופים
ובצלילם, עצים אקזוטיים,
אלקטרוניקה מתקדמת.

גיטרה קלאסית תוצרת ספרד
IGUAZU CASTELANA

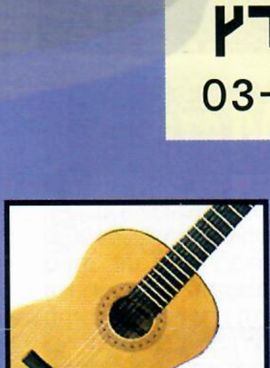

מיוזיק סנטר
Music Center

יבואני כלי נגינה
ניתן להשיג בחנויות כלי נגינה בכל רחבי הארץ
פרטים בטלפון: 03-9561740

מערכת תופים כולל מצילות
POWER BEAT PS-5000

גיטרה קלאסית
BESTLER

גיטרה חשמלית
Cupid ST-20M

Cupid PL-10
מגבר לגיטרה

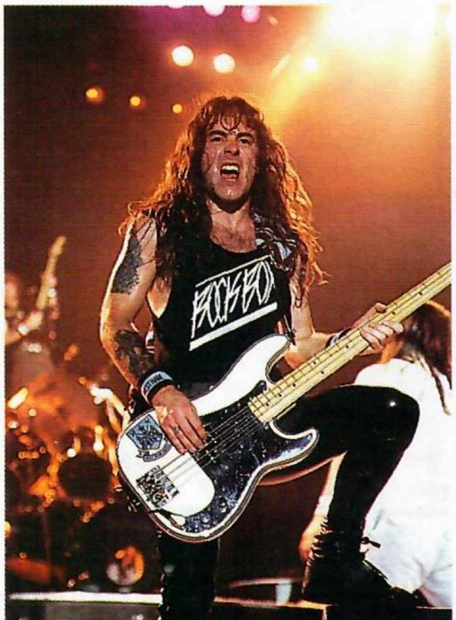
FRONTLINE

W.A.S.P.

לאחרונה גילה Blackie Lawless בראיון בלעדי שנערך כמה עובדות לגבי האוסף של .W.A.S.P שעומד לצאת במרץ ולגבי שינויים בחברת התקליטים. "יש 15 שירים באלבום. זהו החלק הראשון. הוא נקרא "W.A.S.P.- Best Of The Best 1984-2000" חלק ראשון. חלק שני בודאי יצא בעוד כ-18 חודשים. הרעיון הוא לנסות ולעשות משהו שונה. זוהי הזמנה להיכרות לקהל היותר צעיר שיכול להיות שלא יודע מי אנחנו. זה הגיוני מנקודת מבט שיווקית. שני שירים חדשים יופיעו ב- "The Best Of": "Saturday Night Alright For Fighting" ולפי Blackie "זה קורע לגזרים!! אני ממש בהלם מזה. זה טוב כמו מה שעשינו ל-"The Real Me". תדמיינו את הלהקה של Elton John על סטרואידים, חסרי שליטה. זה ממש טוב. השיר השני נקרא "Unreal". הרבה פעמים בקריירה שלי התעסקתי עם צוות ששואל מי הוא הבחור במראה ומה אתה באמת חושב? מי אתה? זה עוסק יותר בנושא הזה".

חברת התקליטים CMC Records הוציאה את האלבום האחרון של.W.A.S.P "Helldorado" ב-99 אולם יתכן ולא יטביעו את חותמם על אלבום הסטודיו המתוכנן לצאת בספטמבר. Blackie מציין "זה עומד על הפרק. אני רוצה חברת תקליטים משלי. CMC נמצאים בתהליך שבו הם מנסים להימכר ואם זה המצב, האופציה שנשארת לי איתם היא על הפנים וזה יתן לי את מה שאני רוצה. אני ממש מצפה לחופש שלי. חוזי חברות התקליטים הם חוזי עבדות ואני עייף מלהיות חלק מהמערכת הזאת. אני רוצה החוצה. הבעיה שלי עם זה היא לא רק כסף. חברות תקליטים לא יוצרות, הן לא עושות כלום, הן לא ממציאות כלום. האומנים הם אלה שיוצרים, אבל מסתכלים עליהם מלמעלה, כאילו הם אזרחים סוג ג'. לא אכפת לי מהם. על Garth Brooks מסתכלים מלמעלה. אני יודע איך הם חושבים. הם רואים אותך כמוצר לא יותר מזה. כשאתה מבין איך דופקים אותך ואתה מתעורר ותוהה מהו הקוץ הזה בתחת שלך? היי בן אדם זה Charlie (Chainsaw) עושה לך את זה. אני פשוט רוצה להיות בשליטה על הגורל שלי. וזוהי הדרך שאני בוחר בה עכשיו".

IRON MAIDEN

Iron Maiden הכריזו על סיבוב הופעות עולמי Metal 2000. הם מבטיחים "לנגן ליותר אנשים בעולם, יותר מכל סיבוב רגיל השנה" זו ההודעה האחרונה שלהם לתקשורת. הפקה מפוצצת מתוכננת, ההסתערות תתחיל בתחילת יוני באירופה שבו הם יככבו ברוב הפסטיבלים העיקריים ויופיעו כמעט בכל מדינה באירופה, כולל רוב מדינות מזרח אירופה. בתחילת ספטמבר הם יהיו בדרכם לאיצטדיוני כדורגל בדרום ומרכז אמריקה ואז לזירות של צפון אמריקה. מתוכננות הופעות ביפן, אוסטרליה, דרום מזרח אסיה וחלק מאפריקה, מתקיימים גם דיונים שייקחו בתקווה את הלהקה לסין והודו בפעם הראשונה.

Virgin Steele

Virgin Steele מסיימים בימים אלו את הקלטתו של החלק השני של "**The House Of Atreus**", החלק הראשון יצא לא מזמן. הלהקה הזכירה את האפשרות לקיומן של כמה הופעות בארה"ב, אבל ללא כל ספק ייקחו חלק מאחד הפסטיבלים שיערכו הקיץ באירופה. קיים גם סיכוי שהלהקה תבקר בישראל ובטורקיה. בגליון הבא של MH יפורסם דיווח מלא מאולפן ההקלטות של Virgin Steele!

Dimmu Borgir

Shagrath ציין כי Dimmu Borgir נכנסים לאולפני Abyss להקליט את האלבום החדש (עדיין ללא שם) במרץ-אפריל 2000. תאריך ההוצאה עדיין לא נקבע. כמו כן Dimmu Borgir היו מועמדים לתחרות ה-Spellemannsprisem (תחרות פרסי ה-Grammy הגרמני) בקטגוריית ה-hard rock על אלבומם "Spiritual Black Dimensions". על הפרס התמודדו גם עמיתיהם Kovenant התוכנית תשודר בטלוויזיה הנורווגית (NRK) ב-25 לפברואר. ובהקשר זה הפרויקט של Carpe Tenebrum ,Astennu, יכנס לאולפני Abyss בקרוב, להקלטת אלבום חדש.

Scorpions

Nuclear Blast יוציאו אלבום מחווה ל-Scorpions מאוחר יותר השנה. ככל שאנחנו יודעים מספר גדול של להקות metal עשו גרסאות לשירים של ה-Scorpions. **Grave Digger** יבצעו את "Winds Of Change".

Joe Lynn Turner

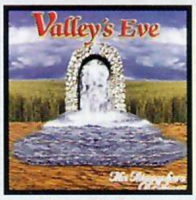
האלבום הבא של Joe Lynn Turner אמור לצאת לפני קיץ 2000. כרגע הוא נמצא בתהליך של כתיבת כל החומר המקורי החדש. Joe נוסע ליפן לשבוע לכתוב עם הגיטריסט היפני Akira Kajiyama שהופיע באלבום האחרון שלו. הוא יעבוד גם עם הבסיסט Tm Stevens על סרט ש-Tm עובד עליו. כמו-כן Joe סיים זה עתה לעבוד על אלבום שנקרא "Nostardamus" שהוא אופרת רוק שנכתבה ע"י Ni Kolo Kotsev (Brazen Abbot) כלולים אמנים אורחים כמו: Goran Adman ,Alanna Myles, Glenn Hughes ,Doogy White. Joe גם סיים עם השירה לשירים "Diary Af a ,"Mr. Growley" Madman", ו-"Over The Mountains" אלבום מחווה ל-Randy Rhodes שהופק ע"י Michael Wagner. אלבום המחווה ל-Rodes יצא באביב 2000.

Kreator

תקליט מחווה ל-Kreator יצא בתחילת מרץ ב-Full Moon Production, בתקליט משתתפות להקות כמו Wordmaster ,Sacramentum ,Acheron ועוד, גם Betrayer הישראלים היו אמורים להיכלל עם גרסת הכיסוי ל-"People Of The Lie", אבל אנשים מביני עניין החליטו להגביל את השירים באוסף לשלושת אלבומיה הראשונים של Kreator בלבד... אנו מציעים להוציא אלבום מחווה לכל אלבום בנפרד.

Marty Friedman

הגיטריסט של **Megadeth** שהיה חבר בלהקה יותר מעשר שנים, החליט לעזוב את הלהקה בחיפוש אחרי עיסוקים מוזיקאליים אחרים. Dave Mustaine הסולן מעיד "Marty הוא מוזיקאי מעולה והוא עשה עבודה טובה ב- Megadeth. אנחנו מצטערים לראות אותו הולך, אבל אנחנו מאחלים לו כל טוב!". אשף הגיטרה Al Pitrelli (Alice Cooper ,Savatage) ימלא את מקומו בעוד הלהקה מסיימת את החלק הראשון של סיבוב ההופעות המקומי של "Risk". Megadeth ימשיכו להופיע בארה"ב ובעולם עם עצירות ביפן ודרום אמריקה ויחזרו לארה"ב בקיץ. אנחנו מקווים ש-Marty יחזור לשורשי ה-metal שלו. עם קצת מזל הוא יעשה משהו כמו "Dragon's Kiss"!! הכש-רון שלו התבזבז ב-Megadeth לאחרונה בכל מקרה. נצטרך לחכות ולראות מה יקרה. אנו מקווים שגם Al Pitrelli לא יחשוב על לבזבז את הכשרון שלו ב-Megadeth, יותר מתאים לו Savatage.

Valley's Eve
"The Atmosphere Of Silence"

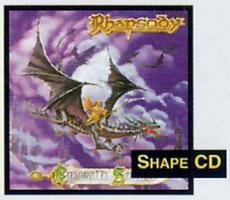
Crown Of Throns
"Lost Cathedral"

Malevolent Creation
"Manifestation"

Kenziner
"The Prophecies"

Rhapsody
"Emerald sword"

Mind Odyssey
"Signs"

Jim Jamison's Survivor
"Empires"

CJSS
"2-4-1"

Mob Rules
"Savage Land"

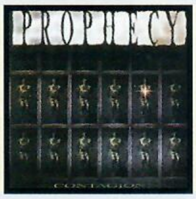
MP
"Busting Out/Live And Loud"

GB Arts
"Return To Forever"

Hugo
"Time On Earth"

Prophecy
"Contagion"

Rhapsody
"Symphony Of Enchanted Lands"

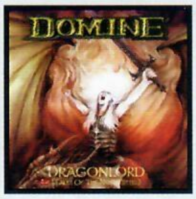
Holy Mother
"My Holy War"

Delirious
"Time Is Progress"

Emerald Pain
"Age Of Innocence"

Domine
"Dragonlord:Tales Of The Noble Steel"

Rhapsody
"Legendary Tales"

Holy Mother
"Criminal Afterlife"

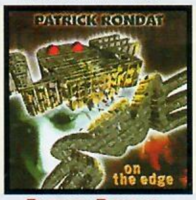
Ten
"Spellbound"

Shotgun Symphony
"Sea Of Desire"

Vision Divine
"Vision Divine"

Patrick Rondat
"On The Edge"

Crystal Eyes
"World Of Black And Silver"

Stuart Smith
"Heaven & Earth"

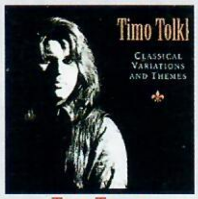
Phoenix Down
"Under A Wild Sky"

Heir Apparent
"Graceful Inheritance"

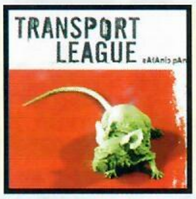
Abraxas
"Tommorow's World"

Timo Tolkki
"Classical Variations And Themes"

Bob Catley
"Legends"

Transport League
"Satanic Panic"

Lordian Guard
"Sinners In The Hands Od An Angry God"

Ivory Tower
"Ivory Tower"

At Vance
"No Escape"

עכשיו בחנויות
לפרטים והזמנות
03-6881410

Inner Shrine
"Fallen Beauty"

Luca Turilli
"King Of The Nordic Twilight"

Zanister
"Symphonica Milennia"

VISION DIVINE
THE SUPERGROUP

כמה פעמים יצא לכם לשמוע לאחרונה שההוא מלהקה ההיא עובד עם ההוא מהלהקה ההיא? תסכימו שלא מעט! פעם אלבום סולו או פרוייקט צדדי היה דבר נדיר, היום זה הפך לשיגרה. גם כשהגיע אלינו הדיסק של Vision Divine, חשבנו שמדובר כאן בניסיון לעשות קצת כסף על הצלחתן של Rhapsody ו-Labyrinth, אך טעינו! טעינו ובגדול! מדובר כאן בלהקה לכל דבר, להקה המופיעה, חיה את חי הלהקה במלוא מובן המילה. מדובר כאן בלהקה שמרכיביה המרכזיים הם Fabio Lione מ-Rhapsody (שדרך אגב הספיק להיות בעבר סולנה של Labyrinth) ו-Olaf Thorsen - הגיטריסט של Labyrinth. מכיוון שכל הענין הזה של שלוש (!) הלהקות האיטלקיות האלה, מעורר לא מעט שאלות, התקשרנו ל-Fabio Lione כדי לקבל הסבר:

Fabio,OK, ספר לי קודם על הפרויקט של Vision Divine, זו להקה לכל דבר, או פרויקט חד פעמי?
כן, זו להקה אמיתית. אנחנו, אני ו–Olaf, לא אוהבים לדבר על פרויקטים צדדיים. הרעיון הראשוני של Olaf היה לעשות אלבום אינסטרומנטלי ולי בכלל היה רעיון לעשות אלבום סולו. אבל אז חשבנו שהיה לכם כבר את אלבום הסולו של Luca Turilli ואלבום סולו של Alessandro Lotta וזה כבר יותר מדי, אתה יודע. העדפנו לעשות משהו שונה, לעבוד כלהקה אמיתית. טוב, יש לנו את Rhapsody ואת Labyrinth ואנחנו חייבים לשלוט במצב. אבל אני חושב שזה אפשרי בהחלט ש–Vision Divine תהיה הלהקה השלישית הנהדרת מאיטליה.

ממש הופתעתי לטובה מהאיכות של האלבום הזה, מכיוון שבדרך כלל הפרויקטים הצדדים הללו, או "להקות הבת" קצת משעממות.
תודה!

איך חילקתם ביניכם את כתיבת הטקסטים והמוסיקה, כמה זמן לקח לכם להשלים את כל זה?
עבדנו שנה על Olaf .Vision Divine כתב את רוב הטקסטים, אני כתבתי רק את השיר האחרון, השיר השקט. הלחנו את המוסיקה ביחד, אני הלחנתי את השירה. Olaf הסכים איתי שעדיף לזמר להלחין את השירה, מכיוון שזה יותר נוח לזמר. הקלידן הלחין את הקטע האינסטרומנטלי "The Forgotten Worlds". לא רצינו להיות דיקטטורים, כל חבר להקה מרגיש חופשי ואם אנחנו באולפן ולקלידן יש רעיון טוב, אז אין בעיה, בכל אופן הוא הלחין את הקטע האינסטרומנטלי, כל שאר השירים הם של Olaf ושלי. אני מכיר את Olaf כבר שמונה שנים ואנחנו חברים טובים. בפעם הראשונה עבדתי איתו על האלבום הראשון של Labyrinth, אנחנו מאוד אוהבים להלחין ביחד.

אני לא יודע אם תסכים איתי, אבל האלבום נשמע יותר קרוב ל–Labyrinth מאשר ל–Rhapsody.
כן, אני מסכים איתך. אני חושב שזה ברור, מכיוון ש–Olaf Thorsen הוא הגיטריסט של Labyrinth, כמו כן הקלידן והמתופף, אז יש שלושה חברי להקה מ–Labyrinth. אם אתה משווה בין Vision Divine ל–Labyrinth, אני חושב שתמצא הבדל, השירה שונה לגמרי, לדוגמא השיר "Black Misk Of Fear" או השיר "Of Light And Darkness" הם מאוד שונים. גם "New Eden". אני חושב ש–Labyrinth מנגנים power metal, או speed metal, אבל הקול של Bob Tyrant מעולה, בדרך כלל הוא לא שר באגרסיביות. "New Eden" הוא שיר שונה, הוא שיר אגרסיבי, החלטנו לעשות משהו שונה. אם אתה משווה אותנו ל–Rhapsody, גם מבחינת טקסטים, יש לי מספיק מרעיון הפנטסיה ואני חושב שזה מספיק לעכשיו. לכן, עם Vision Divine החלטנו לעשות את זה אחרת. אנחנו מדברים על דברים נורמליים: הפחד מהמוות הפחד מזקנה, דברים שאני חושב שכל אחד מרגיש בחיים. אני מסכים שזה דומה יותר ל–Labyrinth, אבל זה לא בדיוק אותו הדבר.

לא, זה לגמרי לא. הבחנתי ב–"Black Misk Of Fear" וב–"Of Light And Darkness" כשירים די שונים. אתה יודע, אתה מקשיב לאלבום של Luca Turilli ואתה פשוט שומע Rhapsody.
אני אוהב את האלבום של Luca Turilli, זה אלבום נהדר. Olaf Hayer שהוא הסולן, הוא זמר מצוין, אבל הוא מאוד "גרמני" בשירה שלו, כמו Michael Kiske וכל שאר הזמרים הגרמנים האחרים, זה מצוין. הבעיה היחידה, טוב אני לא יודע אם זו בעיה או לא, אבל זה מאוד קרוב לסגנון של Rhapsody, לא?

אני חושב שזה אותו דבר, רק עם זמר אחר.
כן, כנראה הייתי אומר עם זמר אחר ופחות קלידים. אני אוהב את נגינת הקלידים של Alex Staropoli יותר. אבל כן, זה מאוד דומה וזה בסדר גמור. אני העדפתי לעשות משהו שונה עם Vision Divine, אבל שמעתי המון תגובות שאומרות "או... זה נהדר", אבל בפשטות זו הכפלת כמות הכסף, חה... חה... אבל כן, אני מסכים איתך זה מאוד קרוב ל–Rhapsody, יותר מדי קרוב, אני חושב.

איך אתה מתכוון לחלק את הזמן בין Rhapsody ו–Vision Divine, מכיוון שאני שומע ממך עכשיו שאתה מאוד שמח עם Vision Divine?
כן... אממ... אני לא יודע עכשיו בדיוק, אבל אני חושב שאפשר לשלוט במצב, גם לגבי Olaf. אני חושב שהאלבום השלישי של Labyrinth יצא בפברואר או מרץ, אז גם Olaf יהיה מאוד עסוק. אז נראה מה יהיה, אבל אני לא חושב שתהיה בעיה.

אתם מתכוונים לצאת לסיבוב הופעות עם Vision Divine?
עם Rhapsody וגם עם Vision Divine, כן. עד כה יש לנו כבר שבע הופעות באיטליה, מ–27 לינואר עד ל–5 לפברואר.

עם Vision Divine?
כן, אנחנו צריכים גם לעשות משהו בספרד, צרפת ויון. אבל, אנחנו לא יודעים בדיוק. אנחנו רוצים לצאת לסיבוב הופעות באירופה. משהו כמו חמש עשרה או עשרים הופעות. עם Rhapsody מתוכנן לי סיבוב ארוך עם Stratovarius באפריל ומאי. משהו כמו שלושים ושמונה או שלושים ותשע הופעות.

לקח לכם המון זמן לצאת לסיבוב הופעות עם Rhapsody, לא?
חה... חה... כן, אני חושב, חה... חה...

החתמת את Vision Divine עם חברת תקליטים חדשה - Atrheia, איך הגעת אליהם?
זה פשוט. דיברתי עם Olaf והחלטנו לעשות משהו עם חברת תקליטים איטלקית חדשה. זה פשוט יותר, הם מדברים בשפתנו, איטלקית. הבעלים הוא בחור נחמד, מנהל החברה הוא גם הבוס של החברה, אבל הוא בחור צעיר. אנחנו שותים יחד, אנחנו משחקים playstation יחד, אני חושב שזה מצחיק וטוב. חוץ מזה לא רצינו לעשות משהו עם Metal Blade או עם LMP, מכיוון ש–Labyrinth ו–Rhapsody עובדים עם חברות התקליטים הללו ורצינו לעשות משהו חדש ושונה. חוץ מזה אני חושב למשל שאם Vision Divine היו חותמים עם Metal Blade, הרי ל–Metal Blade יש כבר את Labyrinth, ואז Labyrinth תמיד יהיו העיקר ו–Vision Divine תהיה הלהקה השניה בחשיבותה - ולא רצינו שזה יהיה כך.

אני מכיר את חברי להקת White Skull ואני אוהב את הסאונד שלהם, אני חושב שזהו סאונד מאוד ישן, אבל הם עושים מוסיקה טובה. ואני גם שמח, מכיוון שאני יודע שהם חתמו עכשיו על חוזה חדש עם Nuclear Blast.

הגרסה שעשיתם ל–"The Final Countdown" טובה, אבל למה עשיתם את זה בדיוק כמו המקור, בלי לנסות לשנות את השיר בכלל?
אני אהיה כן, החלטתי לעשות את הגרסה הזאת מכיוון שאני אוהב את Europe. אתה יודע, בשביל צעיר המקשיב ל–Europe וחולם להיות גיטריסט בלהקה הזו, זה כמו חלום שמתגשם. כשהיינו באולפן הקשבנו לשיר ושמענו שהקול שלי מאוד קרוב לקול של Joey Tempest, אז החלטנו לא לשנות את השיר יותר מדי מכיוון שהקולות דומים. אני גם חושב ש–"The Final Countdown" הוא שיר נפלא שמאוד קשה לשנות. אם אתם משנה את ה–intro של הקלידים, זה כבר לא אותו השיר. אני חושב ש–"The Final Countdown" הוא מתנה למעריצים וגם מתנה עבורי, מכיוון שאני אוהב את הלהקה הזו. אבל אנשים חייבים לקנות Vision Divine, בשביל השירים של Vision Divine לא בשביל "The Final Countdown", חה... חה...

השיר "Of Light And Darkness" שהזכרנו כבר קודם, הוא שיר יוצא דופן באלבום, על מה מספרות המילים?

השיר הוא על איש ואישה. האישה נמצאת בעולם האחר ועכשיו גם האיש קרוב לסוף, הוא מאוד זקן והוא נזכר במלים האחרונות של אשתו. השיר מאוד עמוק, כתבתי אותו עם Olaf. היה לי משהו דומה בחיים, אבל לא אותו דבר. אני אנסה להסביר, אין לי אישה שמתה בחיי או משהו כזה, אבל יש לי מערכת יחסים עמוקה עם מישהי וניסיתי לכתוב את השיר עם Olaf, בדומה לרעיון הראשוני, אבל עם יותר פנטסיה. שני אנשים, הרחוקים אחד מהשני, אחד בעולם זה והשני בעולם אחר ועכשיו האנשים האלה יפגשו שוב בקרוב. אם אתה מקשיב לחלק האחרון של השיר, אתה יכול לשמוע את המיית הים, את הגלים. אני אוהב את החלק הזה, זה היה הרעיון שלי. אני לא אוהב לתת פרשנות אישית לדברים, אבל הגלים יכולים להיות דוגמא למה שמפריד בין האנשים, אם אני באיטליה והאישה שלי ביוון, הגלים והים מפרידים בינינו, זה פרוש אחד. אם אתה בעולם אחד והאישה

כמו Manowar, אבל את Manowar המוקדמים, בסגנון ישן. אני אוהב את האלבום החדש, Morby אדיר, זה בטוח. דבר אחד אני לא אוהב, אני לא מרגיש שהם ניסו לשנות או ליצור משהו חדש, אבל זה לא רע מכיוון ש-HammerFall והרבה להקות אחרות, לא עושות משהו חדש, אז זה לא משהו רע, אבל אישית אני מרגיש שכל מוסיקאי צריך לנסות ולעשות משהו חדש. מאוד קשה לעשות משהו באמת מקורי. אבל, אנחנו עםVision Divine, אני יכול להגיד שיצרנו, משהו מקורי. אם אתה מקשיב לאלבום, אתה יכול להגיד "הם נשמעים כמו Stratovarius" או "הם נשמעים כמו Gamma Ray" וכן, יש לנו שניים או שלושה שירים די מהירים, אבל אני חושב כך גם לגבי "Black Misk Of Fear" או "Of Light And Darkness", אני לא יכול לשמוע אותם בשירים האלה. בכל מקרה Domine הם להקה מצוינת וגם White Skull.

דרך אגב White Skull הופיעו לא מזמן בישראל.

אוהב זמרים שיכולים לשיר בדרכים שונות, שיכולים לשיר ברכות, באגרסיביות, בעוצמה וכו'.

האם אתה עושה משהו חוץ ממוסיקה, יש לך איזשהו תחום ענין חוץ ממוסיקה?

כן, בהחלט, משחקי וידאו, חה... חה... playstation, אני מחכה ל-playstation II, אני אוהב לצייר, מאוד קשה לי לצייר פני אדם לדוגמא, זה לא פשוט לעשות זאת, אבל אני אוהב לצייר ימים ואגמים ודברים כאלו. אבל אין לי הרבה זמן עכשיו. אני גם אוהב לשחות ומדי פעם הולך למכון כושר, אבל רק כשיש לי זמן.

לסיום, בפעם הבאה שנשמע אותך שר באלבום, זה יהיה עם Rhapsody או עם Vision Divine?

אממ... שאלה טובה... נצטרך להמתין, מכיוון שיש לנו סיבוב הופעות עם Rhapsody והאלבום השלישי של Rhapsody ודאי יצא בשנה הבאה, אולי האלבום הבא של Vision Divine יצא קודם, אני לא יודע כרגע. אני

בעולם האחר, אלה הם גלים דמיוניים. אני אוהב את הסוף של האלבום.

כן, זה מאוד נחמד. יש מספר נכבד של להקות איטלקיות בסביבה לאחרונה, מה אתה חושב על להקות כמו Domine אוWhite Skull?

אני מכיר את חברי להקת White Skull ואני אוהב את הסאונד שלהם, אני חושב שזהו סאונד מאוד ישן, אבל הם עושים מוסיקה טובה. ואני גם שמח, מכיוון שאני יודע שהם חתמו עכשיו על חוזה חדש Nuclear Blast. הזמרת שלהם - אני חושב שהיא נהדרת. בכנות, זו לא המוסיקה שלי, אני יודע שזה heavy metal, אבל זה לא הסגנון שלי, אבל אני מבין שבסגנון של White Skull הם מצוינים, בטוח. ראיתי את הלהקה בהופעה על הבמה ואני יכול לומר שהבסיסט מאוד מצחיק, חה... חה... והזמרת היתה נהדרת. עכשיו Domine, אני מכיר את Morby טוב, אני לא מכיר את שאר החבר'ה, אבל אני יכול לומר שהם מנגנים משהו

כן, אני יודע, דיברתי עם הגיטריסט הוא היה ממש מרוצה.

אני מקווה שהם נהנו.

אני בטוח! יש גם דיבורים על הופעה בישראל עם Vision Divine.

טוב, Metal Hammerמנסים להביא כמה שיותר להקות לישראל, אולי גם Rhapsody. לאיזו מוסיקה אתה מקשיב בזמנך הפנוי?

heavy metal!!!!

מה עם סגנונות אחרים, כמו מוסיקה קלאסית?

כן, גם קלאסית, אבל אני מעדיף אופרה, כמו שלישיית הטנורים. אני מנסה לשיר כך לפעמים, כשאני שר עם Rhapsody, אני מנסה להכניס את החלק הזה למוסיקה. אני מקשיב להרבה זמריheavy metal ורובם די דומים. אני אוהב את Freddie Mercury בגלל שהוא היה מדהים והוא שר בדרכים שונות. אני

יודע שבקיץ Olaf ואני נכנס לאולפן להקליט אלבום חדש שלVision Divine. אני מניח שעם Rhapsody נצטרך לעשות את אותו הדבר. אנחנו חייבים לעשות את סיבוב ההופעות ואז אחרי הסיבוב, אנחנו חייבים להכנס לאולפן. אבל... אממ... אני חושב שאחרי שלושים ושמונה או שלושים ותשע הופעות, אנחנו נהיה קצת עייפים ואני חושב שזה בלתי אפשרי לסיים סיבוב ב-20 למאי וב-22 למאי להיכנס לאולפן. המנהל אומר שכך יהיה, אבל זו לא הדרך הטובה ביותר.

טוב, Fabio, תודה על הזמן שהקדשת לנו ותודה על אלבום מצוין מ-Vision Divine.

תודה לך, אני מקווה להופיע עם Vision Divine בישראל, כמו White Skull.

כן, בוא נקווה שזה אמנם יקרה!!!

Amit Lwow

הצטרף למנוי
METAL HAMMER ISRAEL
עיתון המוסיקה הנמכר ביותר בעולם
עם דיסק חינם כל חודש!

44 ש"ח
מנוי לחודשיים
T שרט של
METAL HAMMER
במתנה

88 ש"ח
מנוי ל-4 חודשים
T שרט וכובע של
METAL HAMMER
במתנה

288 ש"ח
מנוי לשנה
T שרט וכובע של
METAL HAMMER
ודיסק במתנה

טל': 03-6881410 פקס: 03-6885187
ת.ד. 52043, תל-אביב 67212

☐ אני מעוניין במנוי ל"12" גליונות: 288 ש"ח

☐ אני מעוניין במנוי ל"4" גליונות: 88 ש"ח

☐ אני מעוניין במנוי ל"2" גליונות: 44 ש"ח

נא חייבו את כרטיס האשראי שלי:

☐ ויזה ☐ ישראכרט ☐ דיינרס ☐ אמריקן אקספרס

מספר: ☐☐☐☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐

מספר ת.ז.: ☐☐☐☐☐☐☐☐☐ תוקף הכרטיס: ☐☐\☐☐

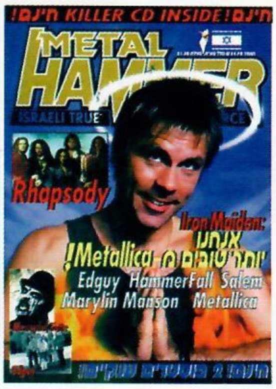
שם משפחה ________ שם פרטי ________

כתובת ________

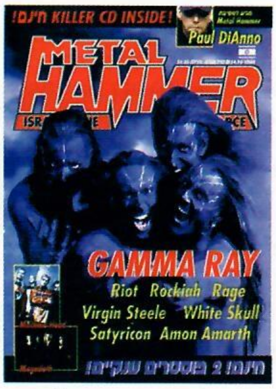
טלפון ________ נייד ________

ניתן גם לשלוח המחאות לכתובת המערכת לפקודת מ.מ.י.- מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

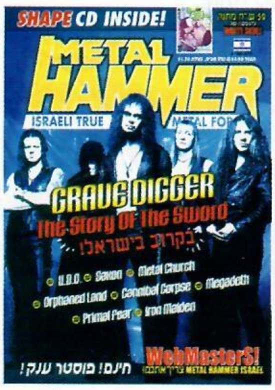
ניתן להשיג גליונות קודמים של METAL HAMMER ISRAEL השלם את האוסף שלך!

גליון 1
Iron Maiden, Edguy, HammerFall, Salem, Marilyn Manson, Metallica

גליון 2
Gamma Ray, Riot, Rockiah, Virgin Steele, White Skull, Satyricon, Amon Amarth

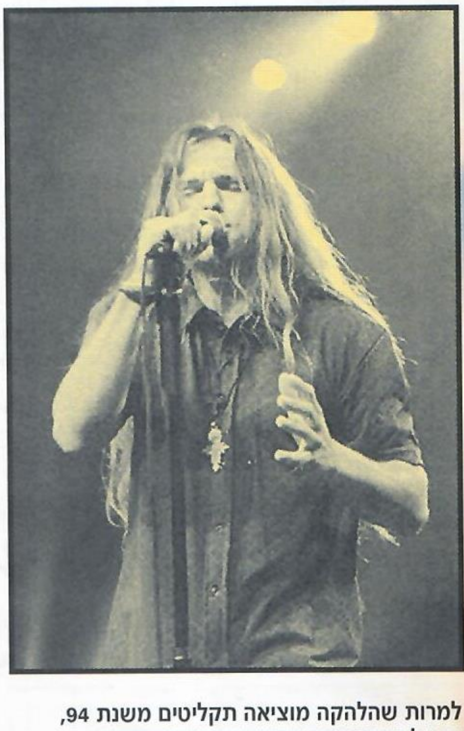
גליון 3
Grave Digger, U.D.O., Saxon, Metal Church, Primal Fear, Orphaned Land, Cannibal Corpse, Megadeth, Iron Maiden

גליון 4
Blind Guardian, Bonfire, Betrayer, Pegazus, My Dying Bride, W.A.S.P., Iced Earth, Domine, Soilwork

PLAS
THE RAINMAKERS

Vanden Plas הינו לבטח אחד ההרכבים המעניינים והמגוונים ביותר שיצאו מגרמניה בשנים האחרונות. לא עוד הרכב heavy-הסתדרות שמנסה נואשות לחקות את Helloween, אלא הרכב בוגר ומגובש היוצר מוסיקה אותנטית, המזוהה עם Vanden Plas ואיתם בלבד. יצרנו קשר עם Stephan Lill הגיטריסט המוביל, כדי לקבל עוד קצת פרטים:

למרות שהלהקה מוציאה תקליטים משנת 94, הקהל בארץ הכיר אתכם רק בשנה האחרונה והתגובות לגביכם כאן ממש טובות. האם סבלתם מן התופעה של "בגרמניה בלבד"?
קודם כל, עדיף מאוחר מאשר אף פעם לא ואני מאד שמח שהתגובות טובות ושאנשים אצלכם אוהבים את המוסיקה שלנו. מעבר לזה שני האלבומים הראשונים שלנו "Colour Temple" ו-"Accult" - יצאו. החברה קטנה ורק לאחרונה חברת התקליטים שלנו InsideOut קנתה את הזכויות עליהם, כדי להפיץ אותם מחדש. ל-InsideOut יש הפצה בישראל משנה שעברה, כך שלאט לאט אנחנו מתפרשים על יותר ויותר שווקים והנה גם אליכם הגענו.

אם כבר מדברים על שני האלבומים האלה, יש משהו נורא מוזר. "Colour Temple" היה אלבום טיפוסי לז'אנר ומאד מבטיח כאלבום ראשון ואחריו "Accult" היה תקליט אקוסטי לגמרי שקט ומינורי ללא קטעים כבדים. באלבום שיצא אחר-כך שוב חזרתם לחומר הכבד, פרט בבקשה?
כשאתה מסתכל על זה כך, זה באמת מוזר. הסיפור היה, שאחרי האלבום הראשון ביקשו מאיתנו להקליט שלושים ושניים קטעים אקוסטיים (אחד מהם היה גרסת כיסוי ל-Marillion) והחברה התלהבה כל כך מהתוצאה שהחלטנו ביחד להוציא אלבום שלם שכזה. זה לא בדיוק החומר הטיפוסי שלנו, אבל הקהל שלנו קיבל את זה ממש יפה ולהפתעתי התגובות היו אוהדות מאד.

אתה כותב את מרבית המוסיקה של Vanden Plas, באלבום החדש "Far Off Grace" יש שינוי מהותי לעומת "The God Thing", החומר החדש שלכם עדיין טכני אבל יותר מופשט, משחק שינויי המקצב יותר ישר ולעניין...
כן, למרות שעדיין אני מחשיב אותנו כלהקת progressive, החומר החדש שונה מ-"The God Thing". הוא יותר מעוגל ופחות מסתבך, מצד שני יש ובכמות גדולה, את כל האלמנטים שהופכים את Vanden Plas למה שהיא. זה עדיין חומר טכני אבל פחות עצוב. "The God Thing" היה אלבום יותר עצוב, הייתי אומר.

איך מקבל אתכם הקהל באירופה? הרי בשונה מכל הסגנון העכשווי של ה-power הגרמני אתם מנגנים סגנון אחר והרבה פחות קליט וקיטשי.
מלכתחילה אנחנו לא מכוונים את עצמנו רק לקהל של power גרמני, אלא פונים לקשת רחבת יותר של אנשים. אם אוהבי HammerFall יאהבו את זה, אז אחל'ה, אבל הקהל שלנו מתחיל באנשים שאוהבים להקות כמו Rush ו-Marillion, דרך קהל של Dream Theater ו-Symphony X ועד למי שאוהב להקות כמו Death ו-Cynic, כך שמבחינה זו יש לנו קהל די פתוח. בגרמניה קוראים לנו - התשובה הגרמנית ל-Dream Theater. אנחנו נמצאים על הקו

VANDEN

שבין progressive metal לקהל של metal מסורתי. המוסיקה של להקות כמו Blind Guardian מושפעת היטב מהרגלי הצריכה של הקהל בגרמניה. יש לנו גם את הקהל הזה, אבל יש לנו גם קהל בוגר יותר שהוא גם מרכיב חשוב באוכלוסייה שמקשיבה לנו.

ושיר כמו "Rainmaker" מתוך "The God Thing", שיוצג על-ידי חברת הפצה שלכם כאן כמקדם מכירות ושיר מייצג, אכן מייצג אתכם?
זו היתה בחירה מאד חכמה, אני מסכים לחלוטין, שיר כמו "Rainmaker" מייצג את כל האלמנטים שהופכים את Vanden Plas למה שהיא, מלודיה, רגש, טכניקה ועוצמה, זה באמת השיר שהכי מייצג אותנו.

ומה לגבי הופעות, מסתובבים הרבה בדרכים?
הופענו לא מעט, אך גם לא בהיסטריה, בעיקר באירופה, גרמניה, צרפת וכיו"ב, עדיין לא היינו מחוץ לאירופה ונראה ששם הקהל המרכזי שלנו, למרות שבארה"ב די קשה לקדם חומר כזה ורק להקות מעטות מצליחות לעשות זאת.

כך שאי אפשר לומר שפיננסית אתם חיים מהלהקה?
לא. אמנם מוזרם קצת כסף, אבל עדיין לא הגענו לרמה של מכירות שנוכל לחיות מזה, כך שרובנו עדיין עושים דברים אחרים, מלמדים מוסיקה ושעורי נגינה, מתפקדים כנגני אולפן של אמנים אחרים וכיו"ב. עדיין בתחום המוסיקה אבל Vanden Plas היא עדיין לא הפרנסה שלנו.

אתם להקה מאד מסודרת. אותו הרכב מההתחלה ועד היום (דבר נדיר מאד-א.ש.), אותה חברת תקליטים, אותו סגנון-עיצוב-עטיפות...
לגבי קביעות הנגנים בהרכב אני בטוח שכמעט כל להקה היתה רוצה להיות במצב הזה ולא להגרר למצב שבו מתחלפים נגנים כמו גרביים ומבחינתנו זה מצב מאד טוב. אנחנו חברים טובים בתוך הלהקה ומחוצה לה ומכירים כל אחד את השיגעונות והנקודות הרגישות של השני, כך שהדברים זורמים כמעט חלק. לגבי חברת התקליטים, InsideOut עושים עבודה נהדרת איתנו. הם מאד הוגנים ומשקיעים בפרסום וקידום הלהקה. אני נהנה מאד לעבוד אתם והם עשו המון בשביל Vanden Plas, אז למה לנסות חברה אחרת? טוב לנו ב-InsideOut וזו החברה הטבעית ללהקה כמו Vanden Plas, כי גם הם כחברה כמונו כלהקה, נמצאים על קו התפר שבין ה-progressive metal ל-metal המסורתי, לכן זה מתאים בדיוק למצב שלנו ואני מאד מבסוט מהעבודה איתם. בעיצוב העטיפות ניסינו ליצור המשכיות ואיזושהי סידרה של קווים דומים בין האלבומים, ליצור מעין קו מקשר והמשכי בין האלבומים. שמתי לב שלרוב האנשים שאוהבים אותנו, יש את כל ארבעת האלבומים, כך שזה בהחלט הצליח.

ומה אחרי האלבום הזה?
סיבוב הופעות שאני מקווה שיאפשר לנו לצאת גם מעבר לגבולות אירופה לקידום "Far Off Grace", שבינתיים נמכר בצורה בהחלט משביעת רצון ולאחר מכן אלבום חדש וכניסה לאולפן. החומר החדש הוא סוג של שילוב בין "The God Thing" לבין "Far Off Grace", כך שהאלמנטים המייצגים אותנו בהחלט נשארים ובאים לידי ביטוי גם בחומר החדש. לא נספק לקהל שלנו סיבות לדאגה.

OK, Stefan, המון הצלחה עם האלבום החדש. אנחנו כמובן נמשיך לעקוב ולדווח מן השטח על המתרחש אצלכם.
תודה לך ולכל הקהל שלנו בישראל. אני מקווה שנוכל לעבור אצלכם איזה היום...

גם אנחנו!!!
אבי שחר

Running Wild

Victory Is Ours!

THOMAS "BODO" SMUSZYNSKI BASS
ROCK'N'ROLF VOCALS, LEAD & RHYTHM GUITAR
THILO HERMANN LEAD GUITAR
ANGELO SASSO DRUMS (STUDIO)
CHRIS EFTHIMIADIS DRUMS (LIVE)

Running Wild מעולם לא הושפעו מאופנות מוסיקליות. המוסיקה שלהם מביעה עוצמות פראיות משולבות בקשיחות חסרת רחמים ופשרות. מקצבים חזקים, הימנוניים הנשמעים כמו תפילות, גיטרות מחשמלות ושירה בולטת - הם מסממניה הנוספים של הרביעייה הזו מהמבורג, גרמניה. באלבומים של Running Wild שהופקו עד כה, לא תמצאו סתם שרבוטים או איזו בלדה.

Running Wild מתברכים בהרבה מעריצים שהותכו ואוחדו על-ידי המוסיקה הכנה של הלהקה הזו ועל-ידי גישה נכונה. האותנטיות היא תוצאה של שימוש ישיר בכלי נגינה, במקום ניסויים עם סינתיסיזרים ופלייבקים. הטקסטים של Running Wild דנים במלחמה, בדיכוי וברדיפה אחרי הכסף! יותר מכך, הם מעורבים במה שנקרא "זרים בחברה".

Running Wild מוציאים בימים אלה אלבום חדש-"Victory".

Rock'N'Rolf, מנהיגה של Running Wild, לא מרבה כידוע להתראיין, אף אם מדובר בקידום המכירות לאלבום החדש. אבל לפני כמה ימים הוא התקשר למערכת Metal Hammer והסכים לענות על השאלות שלנו:

Rolf, האלבום החדש שלכם "Victory" עומד לצאת בקרוב וכמו תמיד הוא באותו סגנון מסורתי של Running Wild. אבל, אולי בכל זאת יש בו משהו שונה שאתה יכול לספר עליו?

כן, בהחלט. הפעם היה לי הרבה זמן לעבוד על החומר. הגעתי להחלטה שנוציא אלבום רק כל שנתיים, אחרת הכל נעשה בלחץ. בסך-הכל היו לי שמונה חודשים לכתוב את כל השירים ולחבר אותם יחד וכשהכל היה מוכן, הבנתי שבעצם יש כאן כעין המשכיות של הטרילוגיה ושל הנושא, שהיה בשני האלבומים הקודמים והוא - המאבק בין האור והחושך. כל הסיפור הזה לא היה מתוכנן, אבל זה מה שיצא. אם ניקח את "Masquerade" (1995), שהוא בעצם גילויו של הרוע, או - הורדת המסכה מעל פניו, אז האלבום שבא אחריו -"The Rivalry"

(1998) היה המאבק עצמו, או ההתחרות ביניהם. כך יוצא שהאלבום הזה הוא החלק האחרון בטרילוגיה והוא - ניצחון ("Victory") האור על החושך. מבחינה מוסיקלית, אני חושב שהאלבום הזה הרבה יותר קליל ופשוט. זה לא היה מתוכנן. לא תכננתי לכתוב את השירים בצורה הזאת, זה פשוט יצא כך, אולי משום שהייתי במצב רוח כזה באותו זמן שעבדתי עליהם.

נחזור לסיפור הנושא מאוחר יותר. אבל, לדעתי מבחינה מוסיקלית, האלבום והשירים בו נשמעים דווקא פחות מלודיים ויותר מהירים. לא תמצא בו הרבה קטעים כמו "War And Peace" או "Ballad Of William Kidd", אבל אני מבין שאתה לא מסכים איתי.

לא. אני לא חושב כך, מכיוון ש-"Rivalry" היה אלבום מהיר מאד וכמו שאמרתי, אני חושב שהאלבום החדש הוא יותר קליל ויותר mid tempo. אבל, יש בו גם קטעים יותר מורכבים כמו "Tsar", העוסק בצאר האחרון של רוסיה והשיר הזה הוא באותה מסורת ובאותו מתכון של "The Battle Of Waterloo" או "Ballad Of William Kidd".

אחד הדברים שאני הכי מעריך אצל Running Wild, הם הטקסטים. כשאתה קורא אותם, זה בעצם כמו שיעור היסטוריה קצר. מהיכן אתה לוקח את כל הרעיונות?

ובכן - ממקורות שונים. לפעמים אני כותב על מה שאני קורא באותו זמן. אני קורא הרבה סיפורי היסטוריה. לדוגמא, לפני שכתבתי את "Tsar", קראתי שלושה ספרים בנושא, כדי לקבל חוות דעת מכל צד הקשור לזה. זה עזר לי להבין את הנושא יותר. תמיד היה לי עניין בהסטוריה, משום שההסטוריה לדעתי, היא חלק חשוב מההווה ויש לה גם השפעה רבה על העתיד. אם אתה מסתכל במיוחד על ההסטוריה של גרמניה ואתה לומד את העבר, זה עוזר לך להבין את מה שקורה היום ואולי תוכל לשנות משהו לטובה בשביל העתיד שיבוא. אני תמיד חושב בצורה כזו. להסטוריה יש השפעה גדולה ומשמעותית על כל ההתרחשויות סביבנו ושוב אם ניקח את השיר "Tsar" מהאלבום האחרון ומה שקרה עם הצאר הרוסי, לכל הסיפור הזה היתה השפעה גדולה על מה שהתרחש בשאר העולם.

אין לך שום קטע העוסק בפיראטים באלבום הזה. אתה חושב שמיצית את הנושא הזה?

נכון שבאלבום הזה אין שום שיר בנושא, אבל אני לא אומר שלא אעשה שוב שיר העוסק בהם. כשכתבתי את המילים לשירים הפעם, הרעיונות הלכו לכיוון שונה. אבל, אני בטוח שבעתיד אכתוב גם על פיראטים.

לגבי המאבק בין האור והחושך, שאתה מדבר עליו, מה בשבילך מסמל כל אחד מהם, איך תגדיר מהו האור ומהו החושך?

הו... זה קשה מאד לומר. אור וחושך יכולים להיות אפילו באדם אחד, בנפש אחת. האדם נלחם בתוך עצמו בין הדברים הרעים והטובים שהוא עושה. הוא מנסה לנקות את עצמו, או להכחיש את מה שהוא עושה. אני לא חושב שאפשר תמיד להגדיר מהו רוע ואני בטח לא עושה זאת באותה צורה שדתות עושות זאת. למשל, סקס לפני נישואין, זה לא מה שאני הייתי מגדיר כרוע, חה... חה... לעומת זאת, אם אתה יודע מה שקורה כאן בגרמניה, עם הקנצלר הקודם שהיה לנו, הסתבר שהיתה שחיתות רבה. הם קיבלו משהו כמו מאה מיליון מארקים כדי לבצע כל מיני דברים והם לא מלאו את יעודם. הייתי אומר שזהו רשע, לנצל כוח בצורה מושח־תת ומרושעת כזאת.

בוא נחזור לעטיפה של האלבום, שוב זהו שינוי מהעטיפות הרגילות והמסורתיות של Running Wild, עם הציורים שאנחנו רואים בדרך כלל עליהם. הפעם בתוך הספרון יש צילומים של הדגל ושל כל המדים, מה המשמעות של כל זה ומאיפה השגתם את כל הפריטים האלה?

יש בחור אחד בהמבורג שהוא מומחה לכל הדגלים הישנים האלה. הוא עושה אותם בדרך המקורית שהיו עושים אותם פעם, בתפירה. שום דבר לא צבוע או מודפס, כך שזה יוצא די יקר. הרעיון לשים את הדגל על העטיפה הגיע פשוט

כשהסתכלתי על העטיפה של האלבום הקודם ושם יש את שני הדגלים של האור והחושך, אז כשיש לך "Victory" - רק דגל אחד נשאר. לכן החלטנו שזו גם הזדמנות לעשות עטיפה מצולמת. ואגב עשינו זאת כבר פעם בשני האלבומים הראשונים שלנו. כל המדים והקסדות ושאר הציוד, מגיעים מהאוסף הפרטי שלי והכנסתי תמונות של הכל לדיסק כדי ליצור אוירה מסוימת ולהחיות את הכל. אין לזה שום דבר הקשור עם הלל לדברים

צבאיים. לא התכוונו לשוות לזה זוהר או להלל מלחמות. זה יותר בא כסמל לתקופה שעליה אני כותב בכל הטקסטים. בכל האלבומים שלנו היה איזשהו קשר לתקופה מסוימת בהסטוריה. גם הלבוש שלנו בהופעות, תמיד קשור ומושפע ממדי מלחמה שונים ועתיקים. אנחנו משתמשים בהם יותר כסגנון ולא למטרה שלשמה הם נוצרו בימים ההם.

באלבום הזה סיימת את הטרילוגיה העוסקת במאבק בין אור לחושך. יש לך כבר מחשבות או רעיונות לגבי נושאים שתרצה לעסוק בהם בעתיד?

עדיין לא חשבתי על זה, מכיוון שרק סיימתי את העבודה על האלבום הזה, שיוצא בינואר וכרגע אני נמצא בשלב התכנונים של סיבוב ההופעות בגרמניה, שיחל במרץ ובקיץ. מתוכננות לנו הופעות בפסטיבלים, כך שאנחנו עובדים ומכינים את כל מה שקשור לזה, כמו התפאורה שתהיה על הבמה ומה בדיוק נעשה עליה. כמובן כל הפירוטכניקה שאנחנו רוצים להשתמש וכו'. אין לי הרבה זמן לחשוב על מה שאעשה אחר כך, אני פשוט אקח זמן לנוח מעט ולהירגע, כשהרעיונות יבואו, אז הם יבואו, אני לא מודאג לגבי זה עכשיו.

מדוע החלטת לעשות גרסת כיסוי לשיר של ה-Beatles דווקא? ("Revolution" - ע.ל.)

כשהייתי ילד, בערך בן תשע, השיר הזה נוגן ברדיו ולאותה תקופה, 1970, השיר גם בגרסה המקורית שלו, היה די כבד. הוא הרשים אותי מאד ואהבתי את המלודיה שלו. למעשה, כבר כשעבדתי על האלבום "Blazon Stone", התכוונתי להכניס שיר בונוס. אבל, כשעבדנו על "Revolution", הגעתי למסקנה שהוא לא מתאים לרעיון הכללי של האלבום, כך שבחרתי שיר אחר את "Genocide" של Thin Lizzy. אבל, עדיין שמרתי על ההקלטה שעשינו אז ל-"Revolution". כשהתחלתי לעבוד על "Victory", הוצאתי את השיר הזה שוב והפעם זה עבד נהדר. הייתי מאד מעוניין בשיר שמגיע מרקע מוסיקלי שונה לחלוטין ולא סתם לעשות עוד גרסה מחודשת לקטע של heavy metal, כמוJudas Priest או משהו דומה. זה הרבה יותר מעניין לעשות משהו שונה.

ולאיזו מוסיקה אתה מקשיב כרגע, כשיש לך קצת זמן פנוי?

טוב, קודם כל כשאני עובד על חומר שלנו, או עסוק בהקלטות עם Running Wild, אז אני משקיע את כל כולי רק בזה ואני באמת חייב לומר ולהודות שאין לי מושג מה קורה בשוק כרגע. כשאני בכל זאת מקשיב למשהו, אז זה לחומר ישן יותר, כמו Judas Priest, AC/DC, Kiss, W.A.S.P., מה שהייתי מגדיר כ-heavy metal מסורתי. לגבי חומר חדש... אה... אני מכיר את Primal Fear, בזכות זה שהייתי בסיבוב הופעות איתם, חה... חה... אבל בסך-הכל אני לא יודע הרבה על להקות חדשות. זאת הסיבה שעכשיו אני מסתובב ומקשיב לדיסקים של להקות חדשות. כדי שנוכל להביא אחת מהן בתור להקת חימום, ועד עכשיו או לפחות בשנה האחרונה לא היה לי זמן להתעסק עם זה.

היו לך כמה בעיות עם העיתון Hammer בגרמניה. על מה בדיוק היה כל הסיפור?

זה התחיל עוד בתקופה שבה Running Wild היתה בטופ של הלהקות בגרמניה, ואז כל מיני חבר'ה חדשים הגיעו לעיתון והחליטו לשנות אותו ולעשות אותו בסגנון אחר ואין לי שום בעיה עם זה. כשסיימנו את העבודה על האלבום החדש שהיה אמור לצאת אז וביקשנו מהם שיתנו לנו תמונות שער וכתבה בעיתון, התשובה שלהם היתה "מי אלה בכלל Running Wild? ובעצם גם לא איכפת לנו. חוץ מזה אנחנו לא מעונינים לשים heavy metal מסורתי בתמונות השער שלנו יותר" אז אמרנו להם - בסדר, שכחו מזה! יותר מאוחר כשהיו לנו כמה שינויים בהרכב, הם בכלל הפכו עוינים ל-Running Wild. הם נתנו ראיונות ופרסומות ללהקות אחרות, כדי לעורר בעיות וסכסוכים (כנראה שהוא מתכוון לנגנים שעזבו את Running Wild ע.ל.). החלטתי אז, שאני לא רוצה שום קשר ושום שיתוף פעולה איתם. הם הולכים לכיוון שלהם ואני לשלי. אבל הם באמת התעקשו וניסו לעשות בעיות. על כל פנים החלטנו, שלאור העובדה שהעיתון שינה את פניו לגמרי ולא תמך ב-heavy metal מסורתי, נפסיק לשים שם מודעות, שגם ככה עולות הרבה מאד כסף, מכיוון שהאנשים שאליהם ניסינו להגיע בעזרת הפרסומות האלה, לא קראו יותר Hammer ואחרי כל זה, ללא ראיונות, פרסומות, או כל תמיכה כלשהי, גילינו שזה בכלל לא השפיע על המכירות שלנו ולא מכרנו אפילו דיסק אחד פחות, חה... חה... חה... כך שבכלל, יכולנו לשכוח מהם. הם כבר לא היו המדיה הנכונה כדי להגיע להקהל שלנו.

ויש לכם בכל מקרה הרבה עיתונים אחרים בגרמניה.

בדיוק! וכל אותם האנשים שהפסיקו לקרוא את Hammer עברו ל-Rock Hard. הדבר הבא קרה כשבאנו להוציא את האלבום הבא. בחורה חדשה שעבדה בחברת תקליטים היתה אחראית על כל הפרסום. ו"כמובן" שהיא שמה מודעה שלנו ב-Hammer, כשגיליתי את זה, אמרתי לה לא לפרסם אצלם יותר ואת המודעה שהיא כבר שמה, לקחת חזרה. המנהל של חברת התקליטים שלי - GUN, התקשר אליהם ואמר להם שאנחנו רוצים לבטל את המודעה אצלם והתגובה שלהם היתה "אם אתם תעשו את זה תהיה לכך השפעה שלילית על היחסים בין GUN ל-Hammer". כך שבסופו של דבר הסכמתי להשאיר את המודעה, מכיוון שאני זה שהחליט לא לעבוד איתם יותר, אבל לא רציתי שתהיה לזה השפעה על להקות אחרות שיפגעו מכל הסיפור. אני לא חושב שזו דרך יפה לנהוג באנשים.
כל זה קרה כבר לפני כמה שנים ומאז כבר שכחתי מהם וגם אין בכל מקרה הגיון לעבוד איתם שוב, מכיוון שיש מגזין אחד ענק כמו Rock Hard ויש את Heavy Oder Was והרבה דפים אחרים לשים מודעות עליהם.

אני יכול להבטיח לך ש-Metal Hammer ישראל, תמיד יתמוך בלהקות כמו Running Wild.

כן, אני יודע. אני תמיד עובד עם Metal Hammer באיטליה או ביוון. עכשיו, בפעם הראשונה - אתכם וברור לי שיש הבדל.

יש אולי עוד משהו שהיית רוצה שהמעריצים של Running Wild ידעו, או משהו נוסף לומר?

ובכן, האלבום "Victory" יוצא בינואר ואני באמת חושב שזה אלבום מצוין. אנחנו מקווים לצאת לסיבוב הופעות ולא רק באירופה, אלא בכל העולם. אבל זה כמובן לוקח זמן. הבעיה עם Running Wild היא, שיש לנו המון ציוד להופעה ולעשות את כל זה עולה הרבה מאד כסף, ואנחנו רוצים וחייבים לעשות זאת, אחרת הקהל יקבל רק חמישים אחוז של Running Wild. העניין הוא שהכל ביחד זה קונצרט אמיתי שלנו וזאת הסיבה שאנחנו צריכים די הרבה כסף, כדי לתת הופעה. זה לא בשביל לשים אותו בחשבון הבנק שלנו. אנחנו היינו מאד רוצים להופיע גם בישראל בפעם הראשונה. זה יהיה נהדר.

Amit Lwow

RUNNING WILD DISCOGRAPHY
GATES TO PURGATORY
BRANDED AND EXILED
UNDER JOLLY ROGER
PORT ROYAL
READY FOR BOARDING
DEATH OR GLORY
FIRST YEARS OF PIRACY
BLAZON STONE
PILE OF SKULLS
BLACK HAND INN
MASQUERADE
THE RIVALRY
VICTORY

14 SEVEN SECRETS OF THE SPHINX
THERION
DEGGIAL
Nuclear Blast

1 HUNTING HIGH AND LOW
STRATOVARIUS
INFINITE
Nuclear Blast

15 DEAD HUMAN COLLECTION
CANNIBAL CORPSE
BLOODTHIRST
Metal Blade Records

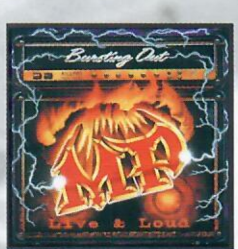
2 ON THE WINGS OF THE STORM
VISION DIVINE
VISION DIVINE
Atrheia Records

5 FULLMOON
SONATA ARCTICA
ECLIPTICA
Spinefarm Records

8 FREAKSHOW
HOLY MOTHER
MY HOLY WAR
SHARK Records

11 BURSTING OUT
MP
BURSTING OUT/LIVE AND LOUD
SHARK Records

16 AS BLOOD RAINS FROM THE SKY
FLESHCRAWL
AS BLOOD RAINS FROM THE SKY
WE WALK THE PATH OF ENDLESS FIRE
Metal Blade Records

3 DON'T KEEP ME WAITING
STUART SMITH
HEAVEN AND EARTH
Frontiers Records

6 KINESCOPE
JACOBS DREAM
JACOB'S DREAM
Metal Blade Records

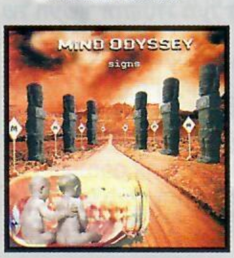
9 GODDESS ARISE
STEEL PROPHET
MESSIAH
Nuclear Blast

12 BEYOND WITHIN
NEVERMORE
DREAMING NEON BLACK
Century Media

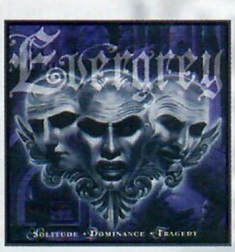
17 MOTHER EUROPE
ANCIENT RITES
FATHERLAND
Mascot Records

4 BORN BASTARDS
MIND ODYSSEY
Signs
B.Mind Records

7 I CAN SEE
VANDEN PLAS
FAR OFF GRACE
InsideOutMusic

10 NOSFERATU
EVERGREY
SOLITDE DOMINANCE TRADEGY
Hall Of Sermon

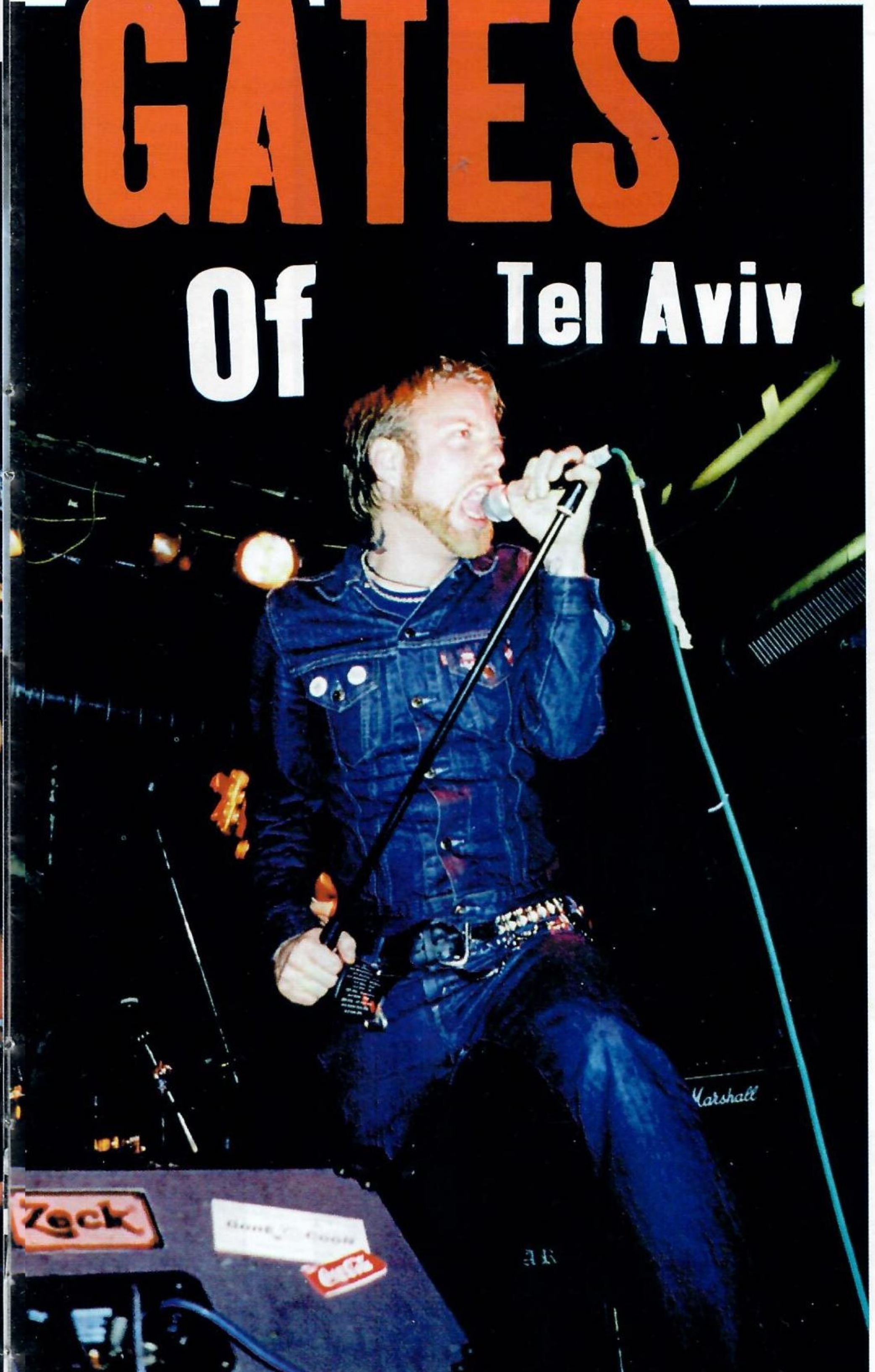

13 DEN OF THIEVES
ARMORED SAINT
REVELATION
Metal Blade

18 ARALLU'S WARRIORS
ARALLU
THE WAR ON THE WAILING WALL
The End Records

AT THE GATES Of Tel Aviv

כן, זו לא שמועה נוספת בשרשרת השמועות על להקות והרכבים הבאים לארצנו. הפעם זה אמיתי, זה כאן בתל אביב וזה רציני לחלוטין: סולן להקת ה-black/death השבדית At The Gates, הידוע בכינויו Tompa (Thomas Lidberg), מגיע ב-20 למרץ להופעה חד-פעמית בישראל. רבים ודאי ירימו גבה בהפתעה, עקב העובדה ש-At The Gates התפרקו רשמית ב-1996, אז בשבילם ובשביל כל אוהבי ה-metal השבדי, הרמנו טלפון לגטבורג, בלילה קר, לדבר פנים-אל-פנים עם האיש מהשערים.

זאת הפעם הראשונה שאתה מתראיין לעיתון ישראלי או שומע איזשהו פידבק מכיוון מדינתנו?
כן ולא. אני מכיר להקות מישראל שהתכתבו איתי בשנות ה-90, כמו Orphaned Land, Salem ו-Betrayer. אבל, זו הפעם הראשונה שאני מתראיין לעיתון אצלכם ועוד Metal Hammer!!! פתיחה יפה הייתי אומר. אבל, אני חייב להודות שאני מאד מופתע ומתרגש מן ההתרחשויות האחרונות אצלכם.

מופתע, זו בהחלט מילת המפתח כאן. את At The Gates אני מכיר מתחילת הקריירה שלכם, ויש לכם המון מעריצים בישראל. אבל, מה גרם לכם לבוא להופיע בישראל, דווקא עכשיו? אני בטוח שהבשורה מפתיעה ומשמחת הרבה מאד מטאליסטים אצלנו. בוא וספר לנו בהרחבה מה מתרחש לנו מתחת לאף?
טוב, אז ככה, מוזר כפי שזה נשמע, ערב אחד אני מקבל טלפון הביתה ועל הקו בחור שמספר לי שהוא בעליה של חברת תקליטים ישראלית, בשם Raven Music והם עושים אירועי metal, הופעות והפצת דיסקים, והוא מציע לי בשיא הטבעיות לבוא לסיבוב הופעות בתל אביב... התיישבתי, לקחתי כוס מים והתחלנו לדבר. הבנתי שיש המון קהל ל-At The Gates בישראל ושמאז האלבום הראשון, אנשים אוהבים את מה שאנחנו עושים. הבחור נשמע משכנע ומשוכנע בכוונותיו והבנתי שמשהו מתרחש אצלכם. הרעיון הלהיב אותי מכיוון שאף פעם לא הייתי בישראל ואני מאד מעוניין ומסוקרן להגיע אליכם. הבנתי שהקהל אצלכם חם ותומך. שמעתי על ההופעה של Rotting Christ שהיתה אצלכם בקיץ. אני לא חושב שבאף מקום הם זכו לכזאת קבלת פנים. זה נורא טוב ומרגש שהקהל אצלכם תומך וחם. זו האווירה הנכונה של metal וככה יוצאת הכי הרבה אנרגיה מן ההופעה לקהל ובחזרה. אני מבטיח לתת 200% מעצמי ואני מקווה שהקהל יזרום איתי ויחד נרים את המקום... אני מאד מצפה להופעה הזו, זה מרגש להופיע במקום חדש ועוד בידיעה שהרבה אנשים מחכים לדבר כזה הרבה זמן, מאז האלבום "The Red In The Sky Is Ours". אני בקשר עם מספר אנשים אצלכם וזה יהיה אחלה לפגוש אותם ולהרביץ כמה בירות ביחד.

אם תצטרך לבחור שיר אחד מכל הרפרטואר שלך כזמר, מן הימים של "Grotesque", בקריירה של At The Gates ועד לפרויקטים הנוכחיים כמו The Great Deceiver ו-Skip System, שיר אחד שמבטא את המהות המוסיקלית שלך ככותב ומבצע (ואל תספר לי שכולם כמו הבנים שלך...) שיר אחד...
הייתי בוחר שיר שמייצג את הכתיבה שלי כאדם, שיר שאני הכי גאה בו, הוא כנראה מתוך "Slaughter Of The Soul" וזה כנראה שיר הנושא, שהוא שיר מאד אישי וכואב, אני מאד גאה בשיר הזה ובכלל באלבום הזה, זה שיר שגם אבצע בהופעה בישראל.

"Slaughter Of The Soul" הוא האלבום הכי מוצלח בקריירה שלך ושל At The Gates. האלבום שהיה מלווה בקליפ ששודר ללא הפסקה ב-"Headbangers Ball" של ה-MTV ונחשב בעיני מבקרי מוסיקה רבים לאלבום ה-death metal של העשור ומקוטלג מעל להקות כמו Deicide, הישג מבחינתכם?
בהחלט! נורא רצינו ליצור אלבום שידפוק חזק ולעניין, לא חמישים דקות ומליון ריפים, אלא שלושים דקות ולפרצוף, משהו כמו "Reign In Blood" או "Master Of Puppets", ריפים מהירים, שיר רודף שיר והכל בקונספט אחיד מהיר וחזק, זה אלבום שאני הכי גאה בו ואני מאד שמח שהוא התקבל כל כך טוב אצל הקהל והמבקרים.

דע לך, שבישראל אנשים בהחלט מכירים את At The Gates מאז 92 כש-"The Red In The Sky Is Ours" יצא לאוויר העולם וכבר אז השמיעו אתכם כאן בכל ערב metal והיו לכם הרבה מערי־צים. יש כאן קהל למוסיקה שלכם ולא מאתמול.
אני יודע שבמדינות כמו ישראל ואיטליה למשל, שיש סצינת underground חזקה, לא תמיד ניתן היה להשיג כל דבר. במקומות כאלה יש ל-At The Gates הרבה מאד קהל וזה קהל מאד חם ואותנטי, הרבה אנשים שמלווים אותנו מן ההתחלה מ-"Gardens Of Grief".

אתם המצאתם את הז'אנר הקרוי היום Swedish metal. ייקח עמוד שלם כדי לרשום את כל הלה־קות שהושפעו-העתיקו מכם רעיונות וחומר, והלכו בשביל שאתם סללתם, להקות כמו In Flames, Dark Tranquility, Dissection, Soilwork, כולם ללא יוצא מן הכלל מנגנים פטנט שרשום תחת At The Gates. איך ההרגשה להיות מובילי זרם ולראות כל-כך הרבה להקות המושפעות או מעתיקות את מה שאתם עושים?
יש שני צדדים למטבע, מצד אחד זה מחמיא וזה כנראה אומר שעשינו משהו טוב ויצירתי, אך מן העבר השני קצת מקוריות לא היתה מזיקה לחלק מהלהקות בשבדיה, למרות שאנחנו המצאנו סגנון. כל אלבום שהוצאנו נשמע שונה מהקודם, גם בסאונד וגם בסוג החומר, בין "The Red In The Sky Is Ours" לבין האלבום השני "With Fear I Kiss The Burning Darkness", היה שינוי קיצוני בסאונד, וגם בינו ובין "Terminal Spirit Disease" היה שינוי, שלא לדבר על "Slaughter Of The Soul", שהיה סאונד אחר לגמרי. חשוב לי לפתח את החומר שיישמע דומה, אך לא אותו דבר.

וב-96 כש-At The Gates הפסיקו לפעול ביחד ועד היום, מה קורה מבחינתך?
ב-96 קיבלתי הצעה מהמנהל של Morbid Angel שצלצל לחברה שלנו, שנשיר איתם במקום David Vincent שעזב, אבל זה לא יצא לפועל. עשיתי את Skip System, שזה הרכב hardcore שלי עם Adrian (מתופף A.T.G) ואת The Great Deceiver, שזו להקה שלי שעושה death metal. האלבום הראשון "Cave In" יצא בשנה שעברה ואלבום חדש אמור לצאת במאי. אני שר גם עם Disfear שחתומים ב-Osmose (חברת תקליטים צרפתית-א.ש.). יכולתי בקלות רבה להקים הרכב death שבדי, מלודי, עם מוסיקאים מפורסמים, אבל תמיד העדפתי להשאר נאמן לעצמי ולדרך שלי גם במוסיקה וגם בהופעות הבמה שלי.

הרבה זוכרים את הופעת הבמה שלך כאנרגטית במיוחד. אנשים שלא כל כך מכירים אתכם, זוכרים את A.T.G בתור "הלהקה השבדית עם הזמר הג'ינג'י המזוקן שמתפרע וצווח ללא הפסקה..."
אכן כך...

שאר חבריך ל-At The Gates עסוקים גם הם בפרויקטים ולהקות, Alf Svensson עושה את Oxiplegatz, פרויקט הסולו שלו, Andres ו-Adrian מנגנים ב-The Huntered ו-Adrian נכון לעכשיו מתופף גם ב-Cradle Of Filth?
Oxiplegatz זה הכיוון ש-Alf רצה לקחת אליו את At The Gates. Alf עסוק מאד עם החומר הזה. הם הוציאו שלושה אלבומים, The Huntered. Adrian חי עכשיו באנגליה. כולנו בקשר טוב וחזק וסביר להניח שנחזור לעבוד בשלב מסוים כשכל אחד יתפנה מעיסוקיו.

השירה שלך והטקסטים, להבדיל מהרבה להקות אחרות, נשמעים אותנטיים ובאים ישר מהמעיים, גם הטקסטים הישירים העוסקים בהתמוטטות רגשית, מוות מנטלי וכיוצא בזה, נשמעים שבאו מהלב.
אני חייב להוציא מעצמי מקסימום אותנטיות ולהיות אמיתי עם הקהל ועם עצמי. אם הטקסטים ישירים וכואבים, גם השירה צריכה להיות כואבת. אני מרגיש עצב כשאני מקשיב לאלבומים כמו "The Red In The Sky", כי אני ממש מרגיש את הכאב שלי יוצא החוצה מהשירים. זה כואב נפשית וזה משתקף במוסיקה. החומר של At The Gates ביסודו הוא מוסיקה עצובה ומהלב.

והמוסיקה הזו תנוגן ב-20.3.2000 בלב תל-אביב חי על הבמה. בוא ספר לנו מה בדיוק הולך לקרות?
OK, יום אחד לפני ההופעה אני איפגש עם כל מי שיבוא לו להיפגש איתי, לחתום על תקליטים, להצטלם או סתם לקשקש. זו תהיה אחלה הזדמנות לחוש את הקהל לפני ההופעה. בערב עצמו אני מנגן עם להקת Betrayer, שירים של At The Gates ויהיו הופעות נוספות. צפו לבלתי צפוי... ההופעה הזאת מאד מרגשת אותי, כמו ההזדמנות לפגוש אנשים מישראל ולהסתובב אצלכם. אני מאד מצפה לזה.

גם אנחנו, Our Gates Are Open ונתראה ב-20 למרץ!!!
המון תודה לכם ב-Metal Hammer והערכה על העבודה שאתם עושים. מיסרו דרישת שלום לכל המטאליסטים אצלכם! See you soon!

אבי שחר

THE BRUTAL TRUTH

אחרי עשור וחצי של grindcore, מוכיחים Napalm Death שהם עדיין כוח חי שיש להכיר בו. Dave Ling מצטרף ללהקה בגרמניה עם צוות מדנמרק כש-Konkhra מאחור. ההנחה ש-Napalm Death היא להקה של סתירות- ניתנת לויכוח. החמישייה הידועה כאנטי-פשיסטית, וכמתנגדת לגזענות ולסקסיזם, גם מחוץ לבמה הם חברה נחמדים. בשנינות, בלעג עצמי וללא משברי אגו של כוכבי רוק. בדרכים הם נהנים מהחיים, כמו רוב הלהקות שאפשר להזכיר - אפילו בגרמניה וזה בהחלט מזל, מכיוון שלשם פנינו מועדות.

אנחנו נפגשים בנמל התעופה Heathrow בלונדון, בדרך ל-Cologne להתחדשותו של סיבוב ההופעות עם Konkhra.

Napalm Death מגלים כי החזרה הקצרה שלהם לאנגליה, היתה כדי להשתתף בחידון טלוויזיוני. כל זאת בעקבות הפינה המפורסמת שלהם בשנה שעברה, במופע של TFI Friday – Chris Evans....

"אנחנו להקה רצינית מאוד" מתעקש סולן הלהקה Barney Greenway. "אנחנו לא מוכרים את עצמנו. אנחנו נחושים בדעתנו לשים עצמנו ללעג, מכיוון שאנחנו יודעים שיש הרבה אנשים שהם ספקנים לגבי Napalm Death. אני משתטה בקלות והתוכנית היתה כיף, אבל בסך הכל הצגנו צד אחר שלנו"

"אף אחד מאלה שנשארו בסצינת ה-underground לא אמר משהו שלילי על כך שהופענו ב-TFI Friday", הוא ממשיך ... "מה יגידו, שמכרנו את עצמנו בכך שהיינו שם? לא ניגנו שום דבר מסחרי, רק ארבעה קטעים קטנים של שירים שארכו לא יותר מחמש או שש שניות. לצופה הממוצע זה היה רעש מוחלט. לא ניצלנו חולשות של אף אחד, לא?!?!?"

כמובן שישנם שני צדדים לויכוח הזה. רבות מהלהקות הסוקלות באבנים את Napalm Death על כך שהופיעו ב-TFI Friday, עושות זאת מקנאה. חלק הטילו עליהם קיטונות בוז על שנוכחו בכזו פיסה של בידור קל וזול וישנה שמועה שאפילו הדפיסו מכתב המאשים אותם על שלקחו בזה חלק... "מופע לצים מדהים!" שואג הבסיסט Shane Embury.

"לא סטינו ממסלולנו כדי להגיע לשם, פשוט הציעו לנו. לי זה השתלם מכיוון שיכולתי ללבוש טי-שירט בטלוויזיה הממלכתית לפני מיליונים של צופים שצעקו "Smash The Swastika", מחייך Shane, "זה היה סמלי ונחמד".

בינתיים הם אפילו מצאו זמן לנגן במסיבת יום הולדת של מעריצים. Barney מתאר את ההרגשה, "הרגשתי כליצן זקן"..

אם הופעה ב-TFI Friday נתפסת כדבר מובן מאליו ש-Napalm Death עשו בקריירה שלהם - והופעה ביום-הולדת של מישהו נתפסת כמגוחכת ביותר. מיני האלבום שהם הוציאו "Leaders Not Followers", חייב להיות האלבום הכי לא ברור שהם אי פעם יצרו.

חוץ מהדקירה השניה הרועמת ב-Dead Kennedys, האלבום "Nazi Punks Fuck Off", מכיל גרסאות ללהקות קטנות כמו להקת ה-hardcore הצ'יליאנית, Pentagram ולהקת ה-death metal הקנדית Slaughter. הם אפילו עשו גרסת כיסוי ללהקת death האמריקאית שמהווה גורם השפעה לגביהם. הם בחרו שיר מתוך חזרה לאלבום דמו

PICS: SERGEY SERGEYEV/AXEL JUSSEIT

מ-1985, שמעולם לא הופיע באף אחד מאלבומי הלהקה.

"אפילו Machine Head עשו גרסת כיסוי ללהקה כמו Discharge. "רצינו שאנשים ידעו שיש עוד להקות ששווה להקשיב להן. הרבה מחברי הלהקות הקיימות היום, מתיימרים להיות אנשים רגילים, של תשע עד חמש, אבל רובם תקועים כל כך עמוק בתוך התחת של עצמם, שהם לא יכולים לראות אפילו אור יום" - טוען Barney. "אנחנו מעריצים אמיתיים של מוסיקת hardcore, ואלה קטעים מתוך הסצנה, שהתייחסו אליה כל-כך בגסות.

"Leaders Not Followers", הוא המוצר הראשון, מאז עזבו את חברת התקליטים Earache לטובת Dream Catcher. הסיבה למעבר היא, שלדעתם Earache לא הוציאו מספיק כסף על קידום המכירות. הם חתמו שוב לחברה אחרי שהחוזה הראשון התפוצץ ("המנהל שלנו לשעבר נתן לנו עצות גרועות" מתוודה Embury). "אם היינו ממשיכים עם Earache, Napalm Death היתה נגררת לתוך הכלום", ממשיך Greenway.

התקציב לקידום המכירות של האלבום האחרון שלנו ("Words From The Exit Wounds"), היה שמונה מאות פאונד וחלק מזה הלך לפרסומות במגזינים עם עוד להקות של Earache". "כנראה שהם התייחסו אלינו כאל דבר מובן מאליו", מסכם Embury, "אנחנו הבאנו הרבה מהלהקות שחתמו איתם, שמענו קלטות והמלצנו על מה שאהבנו. Mike Harris (המתופף לשעבר), היה אחראי לכך ש-Morbid Angel יחתמו עם Earache. עבדנו כמו חמורים, אבל הם ידעו שהשם ימכור בלי כל גיבוי מצדם"

נושא חשוב הוא, שאף אחד לא יכול לומר להם כמה עותקים הם מוכרים - אבל אין בזה תועלת כשהולכים לחפש אחרי חוזה אחר.

"קצת חששנו לחפש משהו אחר, אבל Dream Catcher נתנו בנו אמון", אומר Embury.

אחרי כל הזמן שעבר, האם Napalm Death עדיין מאמינים שמה שהם עושים הוא קיצוני?

"רק נסה להעמיד מולנו כל להקה שהיא, בהופעה חיה" מתעקש Embury, המום מכך שהשאלה הזאת נשאלה בכלל. "זו הסיבה בגללה אנחנו לא מופיעים הרבה כלהקת חימום". "תקשיב לאלבום של Slipknot- יש קצת Napalm Death-isms בוטה באלבום" מתערב Barney. "או קצת D.R.I. אם אתה מתעקש". "שתינו כמה בירות גם עם Cradle Of Filth, ואני יכול לומר לך שגם הם לא היו קיימים ללא Napalm Death", מהנהן Shane. "התוית שהתקשורת הדביקה עלינו היא 'חיילי ה-grindcore האגדיים" אומר Barney בחצי חיוך.

"למרות החלק של ה-'חיילים', אני אוהב את זה, זה מוכיח שעברנו הרבה ח'רה".

האמת בטענות הללו הומחשה במהלך ההופעה הברוטלית במועדון ה-Prime המכיל ארבע מאות איש. ערבוב גרסאות כיסוי של Raw Power,Death האיטלקים ו-Slaughter, מתוך המיני-אלבום החדש, ועם שירים אהובים כמו "Breed To Breath", "Suffer The Children", והשיר המשובח "Scum", Napalm Death, היו יותר כבדים ופראיים מהאח הגדול של גודזילה והחברים שלו - כשהם עצבניים. להקת החימום Konkhra הרעישו גם הם לתפארת. הרביעייה הדנית התחילה את החיים כסוג של להקת death metal, אבל, עם אלבומים כמו "Weed Out The Weak" (1997) והאלבום הנוכחי "Come Down Cold" - הם צועדים בכיוון יותר קצבי ואישי, ונראה כי הלהקה עייפה מלדבר על הנושא הזה.

"היתה התפתחות בין האלבומים. אולי אנשים שמים יותר לב, מכיוון שהקול שלי נשמע יותר טוב" אומר הגיטריסט Anders Lundemark. "ההפקה, על-ידי Vincent Wojno (עבד עם Metallica, Machine Head ו-S.O.D.), אולי גרמה לנו להשמע יותר נגישים".

Konkhra התמודדו עם צווחות ה-'Sell-Out' של מעריצי ה-death metal אחוזי הדיבוק, שבאו בעקבות "Week Out The Weak", שהוקלט עם Chris Kontos (המתופף לשעבר של Machine Head).

אז ההאשמות הללו לא חדשות להם. "אכלנו המון חרה בפעם האחרונה. לא יכולתי להבין את זה" נזכר Lundemark, בטונים הנשמעים כמו Lars Ulrich. "יש אנשים שרוצים לשמוע שוב ושוב אותו השיר אפילו שלושים פעם, אבל כל להקה טובה על כדור הארץ, חייבת להתפתח. האם אני עדיין מקשיב ל-death metal טהור? טוב, לפעמים אנחנו שותים ומקשיבים באוטובוס לקלאסיקות כמו death המוקדמים, Deicide או Morbid Angel. אבל, הסצנה היום לא מעניינת כמו שזה היה לפני חמש או עשר שנים, יש יותר מידיי חקיינים"

לאלבום החדש -Kontos הוחלף על-ידי Jensen, ולהופעות חיות החליף Lars Mayland את הגיטריסט James Murphy (לשעבר מ-Death Testament).

לפי Lundemark, זהו ההרכב שהוא והבסיסט Lars Schmidt מקווים לשמור עליו. אבל כשנשאלו בנוגע לחוסר היכולת, כביכול, של Kontos לעמוד בהופעה רגילה, הסולן התחמק, למרות שנראה שהוא לא היה מתחייב על סיבוב הופעות.

"אולי לא היה לו נוח עם כל העניין הזה של ה-metal בכלל", לוחש Lars. "הוא היה חשוף במשך שנתיים וחצי לרכילויות ולשמועות על הסיבה בגללה עזב את Machine Head, ואולי הוא היה צריך הפסקה"

העזיבה של Chris הפיגה את כל הטענות האומרות ש-Konkhra מחקים את Robb Flynn ושות'.

"ראיתי את השטויות הללו בכמה מגזינים, אבל אפילו לא שמעתי את שני האלבומים האחרונים שלהם". Anders מגלה רתיעה, לפני שהוא ממשיך בהודאה, שההשפעה הרצינית ביותר שלו היא למעשה מ-Motorhead, משהו שהוא משותף לו ול-Barney Greenway.

"הם הדבר האמיתי" הוא טוען. "לעולם לא הייתי מכחיש את אהבתי למוסיקה שלהם. זוהי עוצמה חיה וחזקה ו-rock-n-roll". כמו חבריהם הסקנדינבים, Entombed, Konkhra, משתמשים ב-death metal כאבן דרך למשהו הרבה יותר קצבי והרפתקני. כשאני מזכיר ל-Lars ש-Entombed ציטטו פעם ב-Metal Hammer שצריך להיות "יותר Chuck Berry ב-heavy metal", הוא צוחק בקול רם. "אנחנו מכירים את החבר'ה האלה טוב, ותמיד יש להם ציטוטים נהדרים כאלה. אני חושב שהם אמרו גם ב-Metal Hammer, שהם יותר טובים מ-Metallica", מחייך Lundemark ומגלגל את עיניו. "אני יכול רק לדמיין שהם היו שיכורים כשאמרו זאת ובאמת האמינו לזה. הם אחת הלהקות הטובות ביותר שיצאו מכל סצינת ה-death metal"

אל תופתעו אם Konkhra לא רחוקים מקבלת הכרה דומה...

STRATOVARIUS

From Destiny to Infinite

Timo Kotipelto, סולנה של להקת Stratovarius, הוא אחד הסולנים הטובים ביותר בסצינת ה-metal בימים אלה. הלהקה מוציאה בעוד כחודשיים, אלבום המשך לאלבומם "Destiny", שיצא ב-1998. האלבומים של הלהקה הולכים ומשתפרים עם הזמן, ואני בטוח שמצפה לנו תענוג אמיתי באלבום "Infinite", שיצא בפברואר 2000. בימים אלה ניתן למצוא אלבום אוסף הנקרא "The Chosen Ones", המכיל שירים שנבחרו על-ידי מעריצים דרך האינטרנט. על הקו Timo מ-Stratovarius.

מה שלומך Timo?
טוב מאד, מה איתך?

לא רע בכלל, האם קר בפינלנד כרגע?
לא ממש, מינוס מעלה או משהו כזה, זה משתנה. לא יורד כמעט שלג. עכשיו התחיל לרדת ברד. נראה מה יהיה מחר בבוקר...

רציתי לשאול אותך לגבי אלבום האוסף. רציתי לדעת מה היה תהליך הבחירה? איך בחרתם בשירים הללו דווקא?
לא אנחנו בחרנו בשירים הללו. נתנו למעריצים להצביע על השירים הטובים ביותר, לדעתם. ואלה למעשה התוצאות האמיתיות של ההצבעה. לא בחרנו שום שיר, זו הסיבה שיש כמה הפתעות באוסף.

האם לא היתה צריכה להיות באלבום רשימת תודות למעריצים?
נכון. אבל, בחברת התקליטים הישנה שלנו – החליטו לא לצרף את הרשימה. אני לא יודע מה היתה הבעיה. לא הייתי חלק משלב הסיום של האלבום כי התרכזתי בכתיבת חומר חדש, אז אני באמת לא יודע.

אם הכל היה תלוי בך, כלומר אם היית יכול לבחור אוסף משלך לאלבום, אילו שינויים היית מכניס? אילו שירים היינו מוצאים באלבום?
זו שאלה קשה. מאד קשה לי לבחור את השיר הכי טוב, מכיוון שאני קרוב למוסיקה. אבל אני חושב שהייתי מכניס כמה שינויים, לדוגמא, את "Full Moon", שזוהי בחירה מוזרה ביותר – לא הייתי מכניס. חוץ מזה אני חושב שהכל בסדר, כי יש כאן גם שירים מהאלבום הראשון, אם אני זוכר נכון. על כל פנים, זהו אוסף טוב.

כרגע אתם עובדים על האלבום הבא. רציתי לדעת אם תוכל לעדכן אותנו לגבי התהליך ומתי אנחנו צפויים לשמוע אותו, ובכלל כל אינפורמציה לגבי האלבום החדש.
כן, טוב, בעיקרון הכל כמעט מוכן. אנחנו צריכים עוד לסיים וידיאו קליפ לאחד השירים. ערכנו לא מזמן מסיבת השמעה לכמה עיתונאים פה בהלסינקי. זה היה נהדר. היו משהו כמו 25–30 איש מכל העולם, אפילו מארה"ב, בפעם הראשונה. זה היה נפלא. אנחנו ממש מצפים לתאריך ההוצאה לאור. אני חושב שזה יקרה ב–18 לפברואר 2000 .

כמה עבודה נשארה לכם על האלבום הזה?
בעיקרון שום דבר, כמובן שאנחנו צריכים לבחור כמה שירי בונוס למקומות מסוימים בו יופץ הדיסק. למעשה, אנחנו גם רוצים לעשות אריזה מיוחדת. כמו כן, אנחנו עוד צריכים לבחור עם הבמאי קטעים עבור הוידאו קליפ שיצא. יש עוד קצת עבודה, אבל לא מבחינה מוסיקלית.

תוכל לתת לנו כמה שמות של השירים שיופיעו באלבום?
כן, כמובן, יש את "Hunting High And Low" שיהיה גם הוידאו הראשון שלנו. יהיו גם שירים כמו "Mother Gaia" ו-"Phoenix", יהיה גם שיר מאד ארוך ופרוגרסיבי הנקרא "Infinity". יהיה שיר של Jens Johansson – הקלידן שלנו, השיר נקרא "Glory Of The World". השיר שיסיים את האלבום נקרא "Celestial Dreams". אלה השירים שאני זוכר כרגע.

האם יהיה עוד שיר ארוך, כמו שהיה ב-"Destiny"?
כן, "Infinity" - יהיה משהו כמו שמונה דקות, אולי קצת יותר ארוך. אני לא זוכר.

כמה מהכתיבה לאלבום אתה עשית? או שאתה עובד רק עם ה-Timo האחר?
הוא הלחין משהו כמו... אני חושב שבאלבום יש... אני עדיין לא יודע אם יהיו תשעה או עשרה שירים. אבל הוא הלחין את כל השירים חוץ מהשיר של Jens, הוא גם כתב כמעט את כל הטקסטים. אני כתבתי את המילים ל- "Hunting High And Low". יש עוד שיר אחד שכנראה יהיה שיר בונוס בהוצאה היפנית והוא "What Can I Say?". לשיר הזה כתבתי גם את הלחן וגם את המילים. יש גם שני שירים שנכתבו על-ידי Jens, אבל גם שירים אלה יהיו שירי בונוס.

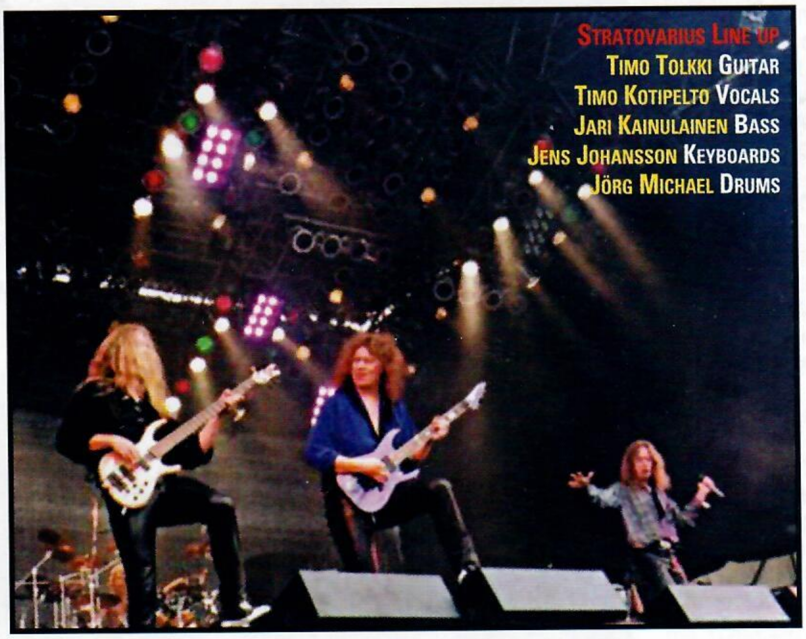
עיינתי באתר שלכם (www.Stratovarius.com) **ושמתי לב שמשהו קרה למתופף שלכם במהלך ההקלטות לאלבום, משהו עם הרגל שלו?**
כן, מפני שהוא מעריץ נלהב של כדורגל. Jorg שיחק כדורגל עם כמה עיתונאים מגרמניה. במהלך החימום הוא נפצע. אני לא זוכר, אבל אני חושב שברגלו השמאלית... כן, בכל מקרה הוא כמעט קרע את השריר וכשחזר להלסינקי הוא לא יכול היה ללכת. היינו מאד מודאגים. בהתחלה חשבתי שזאת בדיחה, כי הוא התקשר אלי ואמר שלא יוכל להגיע מפני שהוא חייב לנוח לפחות שבוע. ואז כשהוא הגיע, היינו מאד מודאגים, כי הוא לא יכול היה ללכת. ואם אתה לא יכול ללכת, אז אתה גם לא יכול לנגן דאבל באס על התופים. השגנו לו פיסיותרפיסט טוב, שעבד עם קבוצת כדורגל. בעזרתו הוא החלים. בסופו של דבר, כשההקלטות התחילו, הוא יכול היה לתופף. עכשיו הוא רק משתפר מיום ליום, לא נשאר זכר לפציעה. אבל, כמו שאמרתי, היינו מאד מודאגים.

מה הסיפור עם העכבר, שאכל את החבלים, שמראים באתר האינטרנט שלכם?
אה, כן. הקלטנו בהלסינקי את קטעי השירה בקוטג' בין העצים ליד הים. יום אחד, סיימנו את ההקלטות וחזרנו אחה"צ למחרת, לבדוק את הציוד ואז שמנו לב שאחד הכבלים על הרצפה חתוך לשניים. והיה שם ח'רה של עכברים. זה היה מאד ברור מה קרה. הדבר המצחיק היה שהחלפתי את הכבל, חזרתי יום אחרי זה והמפלצת הקטנה אכל גם אותו, כלומר - את שני הכבלים. כמובן שלא הצלחנו לגלות אותו, במקרה כזה הוא היה כנראה מופיע על עטיפת האלבום, אחרי רצח במיקרוגל או משהו כזה. זה היה מצחיק, מכיוון שהוא היה עכבר מסכן ורעב. זה הסיפור.

עשיתם הופעת פרומו בפריס, איך היה ואיך הצרפתים קיבלו אתכם?
כן, זה ממש משתפר. אני לא יודע מה קרה עכשיו בצרפת, כי לפני ארבע שנים, לא הצלחנו להופיע יותר מהופעה אחת או שתיים בכל צרפת, ואני זוכר שהן היו מאד מצומצמות. עכשיו, אחת ההופעות בפריס, היתה ממש בסדר, הגיעו חמש מאות איש, כמו לפני ארבע שנים. אבל, בשניה זה לא היה כל כך טוב. אני מניח שהמוניטין שלנו כלהקה גדל, מה שעזר היה שבסיבוב ההופעות האירופאי האחרון שלנו, היינו בסיבוב עם להקה ברזילאית Angra שאיתה הופענו כלהקת חימום בכל צרפת. היה להם שם קהל מעריצים עצום. היו שם כשש הופעות בכל המדינה, ובשאר הסיבוב באירופה הם הופיעו כלהקת החימום שלנו. אבל על כל פנים בעקבות ההופעה הזו בצרפת, קיבלנו פידבקים מהמעריצים וגם מהיזמים. עכשיו יש לנו את היזם הגדול ביותר בצרפת, שעובד עם להקות כמו Red Hot Chili Peppers, Metallica ו-Iron Maiden. אז אני מניח שאנחנו מתחזקים שם, מכיוון שעכשיו נוכל להופיע שבע או שמונה הופעות בסיבוב ההופעות הבא שלנו, ואפילו בכמה פסטיבלים עם Maiden. הצרפתים מאד נחמדים. יש לנו מעריצים נהדרים שם, זה ממש משתפר.

רציתי לשאול יותר לגבי סיבובי ההופעות. שמעתי שאתם עומדים לצאת לסיבוב הופעות עם Rhapsody, זה נכון?
כן, נכון!

איך זה קרה? אתה מכיר אותם או משהו כזה?
טוב, למעשה, מעולם לא פגשתי אותם. פגשתי אותם לראשונה בפריס בהופעה שהיתה לנו שם. אבל לא פגשתי אותם לפני כן. הרעיון הגיע מ-Timo, ה-Timo השני. אנחנו תמיד רוצים להקת חימום טובה וההפך, אם אנחנו מחממים להקה היא צריכה להיות טובה. חפשנו איזו להקה תהיה טובה עבורנו מבחינה מוסיקלית, וחשבנו אולי Rhapsody ירצו לעשות זאת, מכיוון שהם מעולם לא ניגנו חי, זה מה ששמעתי, חוץ אולי מהופעה אחת עבור המנהל שלהם או משהו כזה. זה מאד מרגש, גם עבורם, שהם יוכלו להופיע הרבה. אני מניח שנעשה שלושים וחמש או ארבעים הופעות בסיבוב הזה. לכן אני מניח שהמנהל שלנו פנה למנהל שלהם. דרך אגב, זה לא היה כל כך פשוט לשכנע אותם, אבל איכשהו עשינו זאת. אני מאד שמח מכיוון שאני מאד אוהב את

הלהקה. אני אוהב את המוסיקה שלהם וזה ממש מצוין שתהיה לנו להקת חימום טובה. למעשה, הם יותר כמו אורחים מיוחדים, ולא כמו הופעת חימום. אני לא יודע אם אתה יודע משהו לגבי הלהקה השלישית?

לא, לא שמעתי שום דבר עדיין.
תהיה להקה מפינלנד בשם Sonata Arctica. הם להקה ממש חדשה. הם עובדים עם אותה חברת תקליטים של Spinefarm, והם ביקשו להצטרף לסיבוב. הם בחורים מאד צעירים ונראה מה יהיה. זו הולכת להיות חבילה טובה. על כל פנים אני חושב שיהיה כיף לא נורמלי.

בתחילת 99 הופעת עם Stigmata IV מאוסטריה, איך היה?
די טוב. הם חיממו אותנו בכמה הופעות כש-Angra לא הופיעו. אני חושב שהופענו איתם ביוון ואני לא זוכר אם באיטליה הם הופיעו איתנו או לא. למעשה, באוסטריה פגשנו את החברה האלה כמה שנים קודם לכן. היו לנו כמה הופעות ביחד. זוהי להקה מאד טובה. זה יותר "פרוגרסיב", אם אתה משווה אותם למוסיקה שלנו, אבל הם נגנים מצוינים.

כמה נרחב עומד להיות סיבוב ההופעות הבא שלכם? האם תגיעו למקומות שלא יצא לכם להופיע בהם קודם לכן?
כן, אני מניח. אנחנו נופיע בבולגריה. היינו אמורים לנגן בצ'כיה, אבל אני לא בטוח אם נסע לשם. אלה הן שתי המדינות. אבל יהיו אולמות חדשים מכיוון שהפעם, לפחות בגרמניה יהיו אולמות גדולים יותר. תמיד יש משהו חדש עבורנו. אנחנו עומדים להפתיע בהופעות שלנו. אנחנו עדיין לא יודעים מה יהיה. אין לנו תוכניות מסוימות. אנחנו מתכננים להפתיע, אבל בוא נחכה ונראה מה יהיה.

בסיבוב ההופעות האחרון שלכם, כמה אנשים בממוצע הגיעו?
אני מניח שהממוצע היה קרוב ל... אם אני לא מגזים, משהו כמו שמונה מאות עד אלף איש. זה תלוי. בחלק מהמדינות, כמו לדוגמא הולנד או בלגיה, אנחנו לא כל כך גדולים. אבל שוב, אנחנו די גדולים באיטליה, ספרד ועכשיו אפילו בצרפת וכמובן יוון. המצב ממש משתפר גם בגרמניה. ואני מניח שיגיעו יותר אנשים בסיבוב הבא. הסיבוב האחרון היה הצלחה. תאמין לי. עשינו המון הופעות, בערך עשרים ושמונה - בסיבוב אחד. כמובן שצריך לספור גם את הסיבוב בדרום אמריקה, יפן ואת ההופעות בפינלנד וזה מעלה את הממוצע למשהו כמו אלף ומאתיים איש בהופעה, או משהו כזה.

היתה לכם הזדמנות לנגן בכמה פסטיבלים בקיץ האחרון, איך היה?
טוב מאד. בייחוד פה בפינלנד, מקום בו אנחנו ממש גדולים. ניגנו בארבעה פסטיבלים ואז הופענו ב-"Gods Of Metal" באיטליה וחיממנו את Metallica. ניגנו לפני Metallica באיטליה ואז ניגנו בפסטיבל אחד עם Motorhead, זה היה באוגוסט בספרד. אבל לא ניגנו בשום פסטיבל ביולי. רצינו חודש אחד חופש מוחלט ולהתכונן לאלבום הבא. על כל פנים בקיץ הבא יהיו לנו כמה פסטיבלים.

באילו פסטיבלים אתם עומדים להופיע? האם תנגנו ב-Wacken שוב?
כנראה. יש לנו תוכניות לנגן שם. כן.

אני רוצה לשאול לגבי חברת התקליטים החדשה שלכם. עזבתם את Noise על מנת לחתום עם Nuclear Blast. תהיתי מה קרה ומה אתם מצפים שיקרה כתוצאה מכך?
טוב, הסיבה היא פשוטה. החוזה האחרון נגמר והיינו צריכים לחפש חברה חדשה. קיבלנו די הרבה הצעות מכמה חברות, גם מכמה חברות גדולות, אבל חשבנו שזה לא ממש טוב ללהקה שלנו לחתום עם חברה גדולה, מכיוון שאז נהיה להקה מאד מאד קטנה, למשל בהשוואה ל-U2 או Michael Jackson או מי שלא יהיה. ההצעה מ-Nuclear Blast היתה הטובה ביותר, מבחינה כספית. אבל מה שהכי חשוב הוא קידום המכירות והם מאד מפורסמים פה באירופה, בזכות קידום המכירות המצוין ללהקות שלהם. טוב, גם האנשים שפגשתי מחברת התקליטים היו מאד נחמדים. אין לי שום דבר נגד Noise, אבל פשוט רצינו להחליף חברת תקליטים ולראות מה יקרה. לפעמים צריך לנסות דבר אחר.

Noise פתחו שלוחה רשמית בארה"ב והפיצו את "Destiny", מה היו התוצאות של המהלך הזה?
אני מניח שמאומה. בכנות, אני אפילו לא יודע כמה עותקים מכרנו שם. אולי שניים או שלושה. אולי אפילו מאה. טוב, למעשה אני חושב שאנחנו מוכרים שם כמה אלפי עותקים. אבל, זה שום דבר בהתחשב

STRATOVARIUS DISCOGRAPHY
FRIGHT NIGHT 1989
TWILIGHT TIME 1992
DREAMSPACE 1994
FOURTH DIMENSION 1995
EPISODE 1996
VISIONS 1997
VISIONS OF EUROPE 1998
DESTINY 1998
INFINITE 2000

בגודלה של ארה"ב. בוא נראה כמה טובים יהיו Nuclear Blast בארה"ב. כמובן, אנחנו רוצים למכור כמה שיותר עותקים כדי שנוכל להופיע שם. לא יכולנו להופיע שם עם "Destiny" או עם "Visions". לא מכרנו הרבה, אז לא היה שווה לבוא. טוב, בעיקרון אף יזם לא רצה שנבוא לנגן שם, אני מקווה שעם האלבום הבא נוכל להגיע.

אתה מצפה שאיפשהו תצליחו בארה"ב?
אם להיות מציאותי, זה יהיה מאד קשה לגבי סוג זה של מוסיקה. אני לא אגיד לא, אני לא אגיד כן. נחיה ונראה.

נראה שבפינלנד סצינת ה-metal היא גדולה. אני יודע שמאד הצלחתם עם "Destiny" ועם "Visions" והם הפכו לאלבומי זהב, ל-Sentenced ו-Nightwish יש אלבומי זהב. איך זה שם?
כמו שאמרת, טוב מאד. סצינת ה-metal ענקית פה.

השיר הראשון באלבום יהיה "Hunting High And Low" שיהיה גם הוידאו הראשון שלנו. יהיו גם שירים כמו "Mother Gaia" ו-"Phoenix", י היה גם שיר מאד ארוך ופרוגרסיבי הנקרא "Infinity". יהיה שיר של Jens Johansson - הקלידן שלנו, השיר נקרא "Glory Of The World". השיר שיסיים את האלבום נקרא "Celestial Dreams"

כמובן שיש גם מוסיקת טכנו וכמובן מוסיקת רוק פינית, אבל סצינת ה-metal טובה מאד. לא היה כל כך טוב לפני חמש שנים, אבל איכשהו, אני לא יודע איך, התחלנו למכור יותר ויותר וסצינת ה-metal כולה חזרה. עכשיו זה ענק. כמו כן אני מאד גאה להיות מפינלנד, מכיוון שאני יכול לומר שיש לנו פה להקות metal טובות, בדיוק הלהקות שהזכרת. יש לנו תוכניות לעשות משהו ביחד עם הלהקות הללו בעתיד. כמובן, כולנו מנגנים בפסטיבלים הגדולים ביותר בפינלנד.

אז אתם די ידועים בפינלנד, לפחות מבחינה מוסיקלית?
כן, זה נכון, אבל אם אתה משווה כמה אלבומים אנחנו מוכרים וכמה סיקור אנחנו מקבלים ברדיו ובמגזינים, זה ממש כלום. יש להקות המוכרות כמה אלפים והן על שערי המגזינים. אבל אני ממש שמח שיש תחנת טלוויזיה אחת גדולה התומכת בנו. ואני חושב שעכשיו יש אפילו שתיים כאלה וכמה מגזינים שתמכו בנו כל השנים. זה באמת מצוין וזה הולך ומשתפר. אבל, זו לא המוסיקה שכולם רוצים להקשיב לה. כמו שאמרתי, אנחנו לא על השער של כל המגזינים ואולי יותר טוב ככה.

אז אם אתה מדליק את הרדיו שם, יש איזשהו סיכוי לשמוע קצת metal?
למעשה לא הרבה. אני חושב שיש תוכנית אחת המתמחה ב-metal. זה רק שעה וחצי ורק פעם בשבוע. אבל גם זה משהו, החבר'ה שעושים את התוכנית מאד נחמדים. אבל אם אתה מדליק את הרדיו באמצע היום, הייתי אומר שיש הכל חוץ מ-metal, מכיוון שבכל תחנת רדיו יש להם רשימת שירים מחורבנת .

בלהקה, ל-Timo השני יש איזה פרויקט סולו שלו, ול-Jens יש פרויקט צדדי קטן-Mastermind. תהיתי אם גם לך יש איזה פרויקט סולו, או איזה פרויקט צדדי, או משהו כזה?
כרגע, אני רק מתכנן אלבום סולו ואם יהיה לי מספיק חומר כנראה שהוא יצא, אולי ב-2001, במרץ או אפריל, אבל בוא נראה מה יהיה. יש לי תוכניות. יש לי כמה שירים וכבר יצרתי קשר עם מוסיקאים, נראה מה יהיה. למעשה, אני נוסע לאמסטרדם, ושם יש בחור הנקרא Arion Lucasson, הוא מוציא את אלבומי הסולו שלו תחת השם Arion ואני אשיר שיר אחד באלבום הזה. יהיו עוד סולני metal מדהימים כמו Andi Deris ,Ralf Scheepers ,Bruce Dickinson ועוד כמה בחורים. אני לא יודע בדיוק מי. זה משהו שאני יכול לומר שאני מתכנן לעשות. אבל, לגבי פרויקט סולו - נראה, אני מלא תקווה.

עשיתם גרסת כיסוי ל-"Kill The King" באלבום המחווה ל-Dio, לפני כמה זמן זה היה?
זו היתה אפיזודה. זה היה שיר בונוס בסינגל. סתם נגנו בסטודיו בשביל הכיף, לפני שהתחלנו להקליט את החומר שלנו. החבר'ה רצו שאני אשיר את השיר הזה, אבל אמרתי להם שיש לי יותר מדי כבוד כלפי Ronnie James Dio ולמה שהם לא ישירו? בסוף Timo שר. אני חושב שזה יצא לא רע.

מי הוא הסולן האהוב עליך ביותר באופן אישי בסצינת ה-metal?
טוב, אני עדיין מאד אוהב את Ronnie James Dio, Bruce Dickinson, כמובן שיש את Geoff Tate, שהוא אדיר. לפני כמה ימים ראיתי את Manowar,

Motorhead ו-Dio פה בהלסינקי. הם מופיעים בהמון איצטדיונים פה בסקנדינביה ואני חייב לומר שהלהקות הללו "רוצחות", בייחוד Manowar – Kill With Power.

למה אתה מקשיב? יש משהו שיצא בימים אלה שתפס את תשומת לבך?
אני יכול לומר שאני לא מקשיב לחומר חדש, מלהקות חדשות. כמובן, אני מקשיב קצת ל-Rhapsody, כי אני רוצה להכיר את המוסיקה שלהם, אבל לא יותר מדי. אניאוהב יותר metal ישן, כמו Queensryche, Rainbow וכמובן Deep Purple, Maiden ישנים עם Bruce. טוב, הוא חזר ללהקה, אבל אני לא יודע אילו אלבומים הם יעשו. Metal ישן ומלודי - יותר heavy rock, אני מניח.

אם כבר מדברים על Iron Maiden, אכפת לך בכלל מהאלבום הבא שהם יעשו? אני אישית חושב שעדיף היה אילו הם היו עוצרים ב-"X-Factor" או ב-"Virtual XI".
אני יודע שיש שני מחנות, אלה המצפים לאלבום הבא שלהם והאחרים שהיו מעדיפים שזה לא היה קורה יותר. אין לי מושג לאיזה מחנה אני אמור להשתייך. כש-Bruce חזר ללהקה, היה טוב לראות אותו בהופעות חיות, אבל לדעתי הם נתונים בלחץ כבד. אם האלבום הבא שלהם יהיה טוב וכנראה שהוא יהיה טוב והוא יצליח, הם ימשיכו להופיע עד סוף ימיהם. ואם הוא יהיה גרוע, גם הלהקה תיקבר!!! כך שהאלבום הבא הוא גורלי עבורם.

יש לי עוד שאלה, אתה אוהב את King Diamond? אתה חושב שהוא זמר כשרוני?
חה... חה... עוד נושא שאני מתווכח עליו עם החבר'ה. תשובתי היא, כשהוא שר גבוה הוא נהדר וכשהוא יורד לצלילים נמוכים יותר, הוא לא הכי טוב. אבל, אני אוהב את הלהקה ואני אוהב גם את הקול שלו.

זה נכון שאתה מושפע ממוסיקה של תחילת שנות ה-80?
בוודאי, גדלתי על מוסיקאים כמו Iron Maiden, Dio,בייחוד כש-Dioהיה סולן של Black Sabbath. אין לי כלום נגד Ozzy, אבל "Heaven And Hell" הוא אחד האלבומים האהובים עלי.

מה אתה חושב על האלבום האחרון של Megadeth? לדעתי הוא על הפנים!
בכנות, לא שמעתי אותו עדיין. אני יודע שיש דעות שונות בענין הזה. יש שאהבו אותו ויש שחושבים שהוא באמת על הפנים. שמעתי שיר אחד. ראיתי אותו בוידאו, מה שמו?!?!

"'Crush Em"?!
למען האמת, אני לא זוכר כל כך את המוסיקה, אני זוכר רק אוסף של תמונות והגיטרות נשמעו קצת אחרת, Dave נשמע אותו דבר. אין לי דעה בנושא, כי מעולם לא הייתי מעריץ גדול שלהם. השאלות האלה הם כמו שאני אשאל אותך מה אתה מעדיף בירה או וודקה?!? כי אני למשל אוהב את שניהם.

עוד שאלה אחת, פגשת את Glenn Danzig?
לא פגשתי אותו, ראיתי אותו, אבל לא לחצתי לו את היד או משהו כזה. ראיתי אותו באחד הפסטיבלים בפינלנד והוא היה מוקף בצוות שלו כל הזמן, אז אין לי שום דעה עליו.

לא הפסדת כלום, הוא היה המרואיין הכי גרוע שלי.
אני לא אוהב את הקול שלו. אני לא מכיר אותו, אז אני לא יכול לתת לך חוות דעת.

OK, נסיים. כנראה, לאנשים כבר נמאס מהדיבורים שלנו, אני מודה לך ומאחל לכם הצלחה רבה עם האלבום החדש "Infinite" ועם סיבוב ההופעות.
תודה רבה !!!

Dr. Metal
(www.metalmeltdown.com)

CHECK'EM OUT!

Zandelle
power metal

George Tsalikis	שירה, בס
Joe "Bones" Hartoularos	גיטרות
John Lasanta	תופים
Anthony Maglio	גיטרות

מקור: ברוקלין, ניו יורק.
שנת "לידה": 1996

אלבומים
"Zandelle" (1996)
"Shadows Of Reality" (1998)

Zandelle מביאים איתם שילוב מעניין של השפעות אירופאיות (Iron Maiden, Helloween) וסאונד אמריקאי. חשוב לציין כי גם כאן יש זיקה ישראלית - לאחד מחברי הלהקה לשעבר קוראים עמית להב. הוא עזב את הלהקה ב-1996 לטובת קריירה רפואית. כרגע Zandelle עובדים על האלבום החדש שאמור לצאת במהלך השנה. מסתבר שלא הכל אבוד בארה"ב.

Metal Hammer Israel Staff PlayList

Tomer L
Dead Silent Slumber "Entombed In The Midnight Hour"
Mayhem "MediolanuM Capta Est"
Nile "Amongst The Catacombs Of Nephren-Ka"
Limbonic Art "Ad Noctum Dynasty Of Death"
Rebaeliun "Burn The Promised Land"

Bullos Metal Heart
Grave Digger "Excalibur"
Mago De Oz "La Leyenda La Mancha"
Virgin Steele "Invictus"
Demons & Wizards "Demons & Wizards"
Sonata Arctica "Ecliptica"

Dr. Metal
Sonata Arctica "Ecliptica"
Running Wild "Victory"
Steel Prophet "Messiah"
Demons & Wizards "Demons & Wizards"
Kamelot "The Fourth Legacy"

Amit Lwow
Running Wild "Victory"
Vision Divine "Vision Divine"
Bonfire "Fuel To The Flames"
U.D.O. "Holy"
Tyrant Eyes "Book Of Souls"

Yvette Salthouse
Bonfire "Fuel To The Flames"
Ten "Spellbound"
Freedom Call "Stairway To Fairyland"
Rage "Ghosts"
Virgin Steele "Age Of Consent"

Itay K.
Darkthrone "Ravishing Grimness"
Riger "Hamingja"
Lair Of Golgotha "Ancient Wars"
Tartaros "The Red Jewel"
Evergrey "Solitude Dominance Tragedy"

Asaf Bar Lev
Salem "Creating Our Sins/Kaddish"
Incubus "Make Yourself"
Twisted Sister "Come Out And Play"
Danzig "6:66 - Satan's Child"
Motley Crue "Shout At The Devil"

תחת ירח מלא

LIMBONIC ART

למי שעוד לא מכיר, למי שעוד לא הספיק לשמוע ולמי שלא ידע - Limbonic Art הוא אחד השמות החמים ביותר ב-black metal האירופאי בכלל והנורווגי בפרט. אחרי ארבעה אלבומים וסיבוב הופעות מוצלח עם Emperor, הטלפון שלי צלצל לאוסלו ועל הקו נשמע Morfeus, המלמד אותנו שיעור באמנות קודרת:

אתה יודע שאחת הסיבות העיקריות לציון הגבוה שקיבלתם ב-Metal Hammer ישראל (9/10), הנו האומץ שלכם לשלוח לאוויר העולם אלבום black לא מתפשר, מהיר בצורה יוצאת דופן וכבד בהשוואה לז'אנר?
קודם כל, תודה. זה באמת מה שניסינו לעשות. כל שלושת האלבומים הקודמים, אמנם הכילו חומר מהיר מאד, אך מרבדי הקלידים שברקע ריככו מעט את האווירה ואת הברוטליות. באלבום הזה ניסינו לקחת את הקלידים טיפה לאחור ולהבליט יותר את הגיטרות ואת יחידת הקצב ולכן נוצר חומר מסיבי יותר. גם כתיבת השירים עצמה, היתה חסרת פשרות. אמנם, ישנם בהחלט קטעים מלודיים, אך שיטת העיבוד שלנו תפסה כיוון אחר. אני מקווה ומאמין שזה לטובה.

מאד לטובה. אישית כבר מזמן בא לי להקיא מול מבול להקות ה-keyboard metal, השוטף את אירופה ולצאת מזה, זו בהחלט מגמה חיובית. מה שכן, אני חייב לציין שגם באלבומים הקודמים "Moon In The Scorpio" ו-"In Abborhence Dementia", למרות שהיו קלידים, החומר נשמע מיוחד, לא קיטשי ולא חדגוני. אולי זה קשור לרקע שלנו כמוסיקאים ולגיל שלנו. אנחנו בהחלט לא להקת ילדים ממוצעת והרקע שלנו כמוסיקאים מושפע הרבה מלהקות הדור הישן של ה-black.

כל ארבעת האלבומים יצאו בחברת Nocturnal Art, שבה אתם בהחלט ספינת הדגל. החברה שייכת ל-Samoth הגיטריסט של Emperor, איתם גם יצאתם לסיבוב הופעות לאחרונה. יש בכם רצון לשנות? קיבלתם הצעות אחרות?
Samoth הוא חבר טוב שלנו ועובד בצורה מאד מקצועית ומאורגנת ואני מאד מרוצה מ-Nocturnal Art ומאמין שנמשיך לעבוד איתם בעתיד. סיבוב ההופעות היה מאד טוב עבורנו. הופענו עם Emperor ועם Pecattum בכל אירופה, והקהל, למרות שלרובו קשה לקבל להקת black עם מכונת תופים, אהב את מה שראה ושמע. אנחנו, שלושה אנשים, מופיעים על הבמה כשהתופים מתוכנתים.

ואיך הקהל מגיב לזה? חלקו הגדול די סגור מוסיקלית לשינויים מהסוג הזה.
תמיד יהיו אנשים שיפסלו אותנו, כי אין לנו מתופף חי, אם כי יש לנו את המתופף המהיר והמדויק ביותר בעולם (הוא גם לא מאחר לחזרות ולא מתווכח... א.ש.). במבט ראשון זה מוזר לרוב הקהל, אבל הם מתרגלים, הרי כל העניין של black, במובן המודרני, הוא לנתץ גבולות, אז, הנה ניתצנו, שברנו, הרסנו. אני מודע לעובדה שהרבה להקות מנורווגיה נוטות מוסיקלית לקו הכבד יותר, ובמובן מה נהיות יותר death metal, אבל דווקא בגלל המימד העתידני של Limbonic Art, אנו נבדלים מהן. אנחנו מסוג הלהקות שניתן מייד לזהות כי מדובר בשיר שלנו וזו לדעתי הגדולה של ההרכב שלנו. אבל כן, ישנם תמיד בורים בקהל, קח את ההופעה שלנו בפסטיבל Wacken מול אלפי גרמנים דופקי ראש, הכנו במיוחד לאירוע גרסת כיסוי לשיר "De Mysterius Don Sathanas" של Mayhem, התחלתי לנגן ואני מביט מעבר לשיער בהלם... המון אנשים לא הכירו את השיר!! ובסיום ההופעה ניגש אלי ילד בן שש-עשרה, עם חולצה של Bathory ושאל למה השיר האחרון היה ברוטלי כל כך... כך שתמיד תמצא בורות בסצנה, החוכמה היא להתעלות מעל זה ולנסות לפתח את עצמך כאמן.

והטקסטים?
הטקסטים הם בעיקר חיפוש עצמי בזמן הווה וזמן עתיד - מסע בתהומות ובשבילי ייאוש ופנטסיה. אנחנו לא להקה שטנית. זה לא משקף אותנו. אנחנו להקה אפלה מאד ויש הבדל גדול בין black אפל כמו שלנו ל-black שטני בסגנון Marduk, אלה שני עולמות שונים, כל אחד מבטא רגשות דומים בצורה אחרת וזה לגיטימי, כי אין טוב יותר או נכון יותר או נכון פחות, השאלה היא האם זה אמיתי.

אתה יודע שבישראל המכירות שלכם ממש טובות והרבה אנשים אוהבים אתכם, מה קורה באירופה?
כן, קיבלתי תגובות מישראל ואני מאד שמח שאנחנו מצליחים אצלכם. באירופה העניין גובר. "Ad Noctum" נמכר בהחלט בצורה יפה ואני מאמין שנצא לסיבוב הופעות נוסף בקרוב, למרות שיש לנו המון ציוד לסחוב בכל הופעה (סמפלרים, מודולים וכו'). אני מאמין שבקרוב נסתובב שוב באירופה. אנחנו אמנם לא מוכרים כמו Dimmu Borgir למשל, אבל אל תשכח שגם המוסיקה שלנו פונה למכנה משותף צר יותר משלהם.

זה שקוף, הרבה השפעות של מוסיקה קלאסית מוצאות את דרכן לחומר שלכם, יש לי הרגשה ש-Limbonic Art יכולים ביום מן הימים להקליט אלבום קלאסי מלא, כמו למשל פסקול, סרט או משהו כזה?
זה דבר שמסתובב לי במוח כבר כמה שנים. אבל, לא נראה לי שנעשה את זה, טכנית וביצועית. אני יודע שזה אפשרי, אבל אני מעדיף להתרכז בחומר עכשווי.

הרבה מן האנשים שמקשיבים לכם, מפתחים אט אט את התחושה ששני החבר'ה מ-Limbonic Art, הם אנשים שסמים הם מתדלק היצירה שלהם. הם שומעים

Front 242 בבית ובולעים טריפים ועל-ידי כך יוצרים black עתידני והאלבום הבא בטח יהיה אלקטרוני...
צר לי לאכזב אותם, אני מקשיב ל-Celtic Frost, Bathory וגם Frank Zappa, אנחנו בהחלט לא בולעים טריפים והנה, גם לפני "Ad Noctum" היתה שמועה חזקה שזה עומד להיות אלקטרוני ומה קיבלת...

black קיצוני ומהיר, שמפחיד גם בלאקרים רבים. אז הבנתי, הטעם שלכם נשען על הלהקות השורשיות בז'אנר, בטח גם heavy ישן הולך אצלכם?
כן, הולך. אבל, אני אוהב גם להקות כמו Emperor. אני חושב שמה שקרה להם בתקליט האחרון זה תהליך התבגרות מצוין. הם מנגנים חומר טוב וממוקד יותר ואני בהחלט מברך על התופעה הזו. גם Satyricon ככה.

בתור בנאדם המלווה את הסצנה של ה-metal הסקנדינבי, מספר מכובד של שנים, הייתי רוצה לשאול אותך על ההבדל ועל התהליך ההתפתחותי של הז'אנר, מנקודת מבט של מוסיקאי המתבונן רגע מהצד.
הז'אנר עבר שינוי. שלושה אלבומים השפיעו עליו יותר מכל והם "De Mysterius Don Sathanas" - Mayhem שפתח בסערה את הדלת, "In The Nightside" - Emperor שגלגל את כדור השלג בסערה ו-"Enthorne..." - Dimmu Borgir שהביא את ה-black הנורווגי להמונים ויש הטוענים כי מיסחר את הסצנה. אני מאמין שלהקות כמונו וכמו Pecattum למשל, מגדירות את מושג ה-underground, במובן שונה ומימד חדש - זה ה-black underground של שנות האלפיים.

אז Limbonic Art הם ה-black של המילניום העתיד לבוא?
אתה אמרת...

אבי שחר

דחילק, מי לא שמע על Metallica?! גם ל-Megadeth, Judas Priest ו-Aerosmith לרובנו יש מקום שמור בלב. באותה תקופה שהמפלצות האלה צמחו להן בשקט לממדיהם העכשוויים, התקיימה לה בשלווה תופעה נוספת, שאגב, התרוצצה ממש עם הלהקות הללו על בימות ברחבי ארה"ב ובעולם, Armored Saint שמה, ותאמינו או לא, שם רחוק - מעבר לים היא נחשבת לקליבר אמיתי. שישה אלבומים שיחררו הקדושים שלנו, ורובם מעניינים ומשובחים. מדובר כאן ב-hardrock מטאלי לשמו, חסר פשרות, מקורי ואיכותי. באהבה רבה מוגש לנו האלבום החדש "Revelation", שהופק על-ידי Joey Vera, האישיות המרכזית בהרכב ומסתבר שלבחור הנחמד יש הרבה מה לספר על העבר, על ההווה וגם טיפה על העתיד. הנאה שמימית מובטחת! ראיון עם Joey Vera מ-Armored Saint.

דבר ראשון, ברכות לרגל צאת אלבומכם השישי במספר - "Revelation", דבר לא רע כלל וכלל! ג'ואי, להרבה אנשים בישראל אין קצה של מושג מי אלה Armored Saint, בבקשה שתף את אותן נשמות אבודות באיך, כמה ולמה!

חה..חה..חה... או.קי, בוא נראה, הקמנו את הלהקה ב-1982, אנחנו במקור מלוס-אנג'לס, ורוב החברים מכירים זה את זה מגיל תשע. הקלטנו כמה אלבומים במהלך שנות ה-80', הראשון היה ב-84', שנקרא "March Of The Saints", וב-85' הוצאנו את "Delirious Nomad", אלבום נוסף ב-87'-"Raising Fear". ואז הוצאנו אלבום הופעה ב-Metal Blade Records, ששמו "Saints Will Conquer" ('88). ב-91 יצא האלבום "Symbol Of-Salvation". אחרי שהדיסק יצא ב- 92', הלהקה התפרקה, בעקבות כל-מיני בעיות פנימיות בתוך הלהקה. נוסף לזה הסולן שלנו, John Bush, היה בדרכו להצטרפות ל-Anthrax.

הוא הצטרף ל-Anthrax כדי להחליף את Joe Balladona?

כן, בדיוק. אז, במשך שמונה שנים הלהקה לא היתה ביחד, אבל כשחברי הלהקה פנו איש איש לדרכו, הבטחנו לעצמנו שיום אחד נחזור לעבוד ביחד, אבל לא ידענו מתי. ב-88' מימשנו את הבטחתנו וחזרנו להסתובב יחד. John היה בדיוק בחופשה בין הקלטת האלבומים של Anthrax, וגם אני הייתי בין אלבומים ב-Fates Warning והיה לנו קצת זמן ו...

סליחה על ההפרעה, אני לא בטוח שהבנתי. ג'ואי, היית ב-Fates Warning?

כן, כש-Armored Saint נפרדו ב-92' עשיתי כמה דברים בעצמי. הקלטתי אלבום סולו ב-94', ששמו "The Thousand Faces" וגם הוא יצא ב-Metal Blade והקמתי לא מעט הרכבים בלוס-אנג'לס, הרכבי pop, jazz, funk, r&b כל-מיני דברים.

איזשהו הרכב מטאלי השווה איזכור?

לא, לא באמת. אחרי אלבום הסולו החלטתי לנגן דברים שאני ממש אוהב וגם התחלתי ללמוד את היסודות והתיאוריה של המוסיקה, כך שיצא לי להסתובב עם אנשים המנגנים ג'ז ודברים מהסוג הזה. בכל-אופן ניגנתי גם בהרכב שנקרא Tribe After Tribe ב-96' ובאותה שנה עשיתי עוד שני דברים, ניגנתי עם Kevin Moore מ-Chrome Key (לשעבר קלידן Dream Theatre -נ.ש.), וגם הקלטתי עם Fates Warning את "Pleasant Shade Of Grey". ניגנתי גם באלבום ההופעה האחרון שלהם, ומאז אפשר להגיד שאני אתם.

אתה חבר רשמי בלהקה או רק נגן Session?

פחות או יותר Session. אבל, הקלטתי והופעתי אתם, מה שנתן לי את ההזדמנות לנגן גם קצת Progressive!

עוד חברים בלהקה לקחו תחת ידיהם פרוייקטים צדדיים?

כן. Gonzo, המתופף שלנו, ניגן בלהקה שנקראת Life After Death והם הוציאו אלבום באירופה ב-97', אבל הלהקה כבר התפרקה מאז, כך שהוא מתמקד כרגע ב-Armored Saint, ו-Jeff Duncan, הגיטריסט שלנו מחזיק להקה בשם D.C 4 והם מחפשים חברת תקליטים לחתום בה. כרגע הם מנגנים hardrock רך עם השפעות funk. בקשר לאיחוד של Armored Saint, John ואני ישבנו והקלטנו שני שירים ביחד, ואז נפל לנו האסימון ואמרנו לעצמנו : "וואו, זה נשמע כמו Armored Saint. אולי נוכל להתאחד ולהוציא אלבום בשלב הזה", וזה מה שקרה.

איך היית מגדיר את סגנון המוסיקה של Armored Saint?

זה ללא ספק מטאל חה..חה, הרבה עוצמה ואנרגיה, הרבה סולואים מעניינים, ממש ממש heavy metal.

על עטיפת "Revelation" מופיעה דמות מאד ססגונית ומעניינת ובמרכזה - להפתעתי הרבה, מופיעים שני "שערים" (סמלים) הלקוחים ישירות מה-Necronicon, ספרו של השטן. מה ולמה?

אם אתה מתכוון לסמלים שעל העטיפה הקדמית, אז מדובר בחלק מהציור.

Ok, אבל זה לא מעיד על שטניות של הלהקה או משהו בסגנון, חלילה?

לא, כמובן שלא. התמונה לקוחה מתוך אוסף עבודות של אמן אמריקאי בשם Wayne Douglas Barlowe, והציור עצמו הוא מתוך סדרה שהוא צייר, ולציור הספציפי הזה יש אולי צד אחד בסיפור אני מניח. הדבר שמצוייר על העטיפה הוא ישות בשם Sargatanos, ופירוש שמו הוא 'חושף הגיהינום', הוא הישות שמקבלת אותך כשאתה מגיע למעלה, לגיהינום.

משהו בסגנון : "ברוך הבא לגיהינום, אם נהנית ספר לחבריך, אם לא - תתבעס לך!"?

חה..חה... כן. כן, משהו בסגנון. בחרנו את הציור מפני שהוא מאד עוצמתי, והשם "Revelation" הוא לא קונספטואלי או משהו. אין שום קשר ממשי בין העטיפה והשם ובין מה שהלהקה מייצגת. אנחנו פשוט משתמשים בשם האלבום בצורה המילולית של העניין, לא יותר מזה.

מאיפה צץ הרעיון לשם Armored Saint?

המתופף שלנו, Gonzo הגיע עם השם עוד לפני שהתחלנו כלהקה, כשהיינו ילדים אהבנו מאד לראות סרטים בסגנון "מקס הזועם" ו"לוחם הדרכים", אתה יודע, סרטים נחמדים ומפגרים כאלה, ואז ראינו את "אקסקליבר", שהשפיע עלינו לא מעט. אהבנו מאד את הסיפור ואת הצורה שבה הציגו אותו, וזה למעשה מקור השם.

אם כן, האם מדובר באיזושהי דמות ספציפית, או סתם באיזה קדוש מזוין?

לא, זו לא דמות מסוימת. הרעיון הגיע מהמלך ארתור, שהיה מעין קדוש בעצמו, אבל מן הסתם הוא לבש שריון והיה חמוש לקרב. אני חושב שהרעיון די צמח משם.

הבנתי ש-Anthrax היא להקה מאד עסוקה בימים אלה, כי על הבמה מופיעים שני סולנים: Joe Balladonna, ו-John Bush מכוחותיכם. איך תופיעו אם John רץ על הבמה עם Anthrax?

הוא יהיה כאן בשביל להופיע אתנו. אנחנו מנסים כרגע לסדר את לוח הזמנים בצורה הכי הגיונית שאפשר, נוסף על זה גם אני נכנס להקליט אלבום חדש עם Fates Warning. כשאחזור מסיבוב הראיונות הזה, אני אכנס להקליט, וקרוב לוודאי שהכול יסתיים עד מרץ. אז כרגע אנחנו קובעים תאריכים לסיבוב הופעות אירופאי, שיתחיל בסביבות סוף מרץ, תחילת אפריל, ואני מאד מקווה שזה לא יתנגש עם אף אחד בלהקה עם התוכניות שלו.

Armored Saint היא אחת הלהקות הראשונות שהתחייבו להופיע בפסטיבל Wacken המפלצתי, איך ההרגשה להופיע אחרי כל-כך הרבה שנים ועוד בפסטיבל שהוא בין הגדולים, ומה הציפיות מבחינתכם מההופעה, והאם מישהו מתרגש שם?

ברור שאנחנו מאד מתרגשים. השנה ננגן גם ב-Bang Your-Head Festival, ואנחנו מקווים להופיע בכמה שיותר מקומות, ובתקווה לסיבוב הופעות טוב באירופה. חלק מהבעיה בכל הקריירה שלנו היתה, שמעולם לא הופענו

ARMORED SAiNT

ARMORED SAINT LINE UP:
JOHN BUSH VOCALS
JOEY VERA BASS
JEFF DUNCAN GUITAR
PHIL SANDOVAL GUITAR
GONZO DRUMS

ARMORED SAINT

באירופה ברצינות, חוץ מאיזה פסטיבל פה או שם, אבל שום דבר ממש רציני. בארה"ב הופענו המון פעמים בהרבה סיבובי-הופעות, אבל אירופה משום מה תמיד הוזנחה. הסיבוב המתקרב ובא עלינו לטובה מאד מרגש אותנו, למרות שבטח ננגן במועדונים קטנים או משהו בסגנון. אנחנו מנסים כרגע לסגור לגבי כמה שיותר הופעות, כולל מדינות שכף רגלנו מעולם לא דרכה בהן.

ולישראל תגיעו, נו בחיית, בבקשה!!
חה..חה... אני מאד אוהב להגיע לישראל!

אז למה אתה מחכה, תקבע כבר הופעה!
חה..חה... בסדר, אל תדאג, נארגן משהו!

יש משהו שבעיני לא יכול לעבור לסדר היום! לדעתי הלהקות Anthrax ו-Armored Saint דומות מאד מבחינה מוסיקלית, אם להיות ספציפיים יותר, החומר של "Revelation" מזכיר לי את האלבום של Anthrax-"Sound Of White Noise", ואם אתה שואל לדעתי אני חושב ש-John אשם, מכיוון שהוא כותב חלק לא מבוטל מהחומר שלכם ולדעתי הוא הגניב לא מעט השפעות ומוטיבים של Anthrax ללהקתכם! מה דעתך?
אני ממש לא מופתע, הרבה אנשים משייכים את John ל-Anthrax, וזאת בדיוק אותה הבעיה שהיתה לו כשהוא הצטרף ל-Anthrax, מכיוון שכש-"Sound Of White Noise" יצא, הרבה אנשים אמרו שהוא מזכיר להם את Armored Saint, חה, חה. תראה,

בקשר לאיחוד של Armored Saint, John ואני ישבנו והקלטנו שני שירים ביחד, ואז נפל לנו האסימון ואמרנו לעצמנו: "וואו, זה נשמע כמו Armored Saint. אולי נוכל להתאחד ולהוציא אלבום בשלב הזה", וזה מה שקרה.

ARMORED SAINT DISCOGRAPHY
ARMORED SAINT EP 1983
MARCH OF THE SAINTS 1984
DELIRIOUS NOMAD 1985
RAISING FEAR 1987
SAINTS WILL CONQUER 1988
SYMBOL OF SALVATION 1991
REVELATION 2000

John שר עם Anthrax כבר כמעט עשר שנים, אז כשאנשים שומעים את John שר, הם מייד מקבלים את קונוטציית Anthrax, וזו הדרך הסטנדרטית שבה בדרך-כלל אנשים מגיבים כשמשווים את החומר של שתי הלהקות חה..חה...

תרשה לי קצת לסחוף אותך בנוסטלגיה. הלהקה הראשונה שלכם, נקראה "Royal Decree", והיא כנראה היתה טובה, מכיוון שקטפתם את המקום הראשון בתחרות "Battle Of The Bands", שהתקיימה בלוס-אנג'לס. היה איזשהו קשר בינה לבין Armored Saint?
וואו, חתיכת הסטוריה. זה היה ב-78', באותה תקופה היינו פחות מקוריים, והושפענו הרבה ממה שהיה מקובל בין הלהקות של אז, למשל Kiss, Queen, Thin Lizzy ו-Van Halen. אלה היו הלהקות ששמענו באותה תקופה ומהן גם הושפענו, כך שבעצם אפשר לומר שניגנו hardrock טהור באותה תקופה, פחות מטאל.

איך שאר הלהקות באותה תחרות נשמעו?
זה היה בתיכון, וכולנו, אני, Gonzo ו-Phil היינו הרוקרים היחידים בבית-הספר. אתה יודע, שיער ארוך וכל הסממנים המקובלים. לגבי שאר הלהקות, זה היה סטנדרטי כזה. היתה שם להקהשעשתה covers ל-ZZ Top, גם אנחנו עשינו covers, אבל היו לנו את השירים שלנו.

מה האלבום של Armored Saint שהכי עושה לך את זה?
אני חושב שהחדש הכי מוצלח מבחינתי. אחת מהבעיות שתמיד ליוו אותנו במהלך הקריירה, היתה להעביר את הסאונד ה-live שלנו לאלבומים. תבין, כשאנחנו מנגנים live, זה מאד כוחני ויש לזה הרבה עוצמה, ואז כל פעם מחדש, כשאנחנו נכנסים לאולפן להקליט, יוצא לנו לעבוד עם מפיקים שונים, שתמיד משנים את הסאונד בצורה זאת או אחרת.

על כל אלבום ניצח מפיק שונה? מי למשל?
באלבום הראשון עבדנו עם Michael-Jamie Jackson והוא הפיק בעברו אלבום של Kiss, שאני לא מצליח להזכר בשמו, ואז עבדנו עם Max Norman שהפיק בין היתר את Ozzy ו-Savatage, ואז הגיע תורו של Chris Mentel, שלא הפיק שום דבר משמעותי (צוחק), אבל הפקנו את האלבום יחד אתו והתוצאה היתה טובה. Dave Jordan היה הבא בתור, ואם השם נשמע לך מוכר, הסיבה היא שהוא עשה אלבומים ל-Alice In Chains ו-Jane's Addiction, דברים מהסוג הזה, אבל בכל פעם הסיפור חזר על עצמו וכל אחד מהשמות הנזכרים לעיל שינה קצת מהסאונד שלנו, ולכן החלטתי להפיק את "Revelation" בעצמי. במהלך ההפקה יכולתי לדאוג שכל דבר ישמע בדיוק בצורה שהוא אמור להשמע, ולכן האלבום הזה, מייצג בעיני יותר מכל את הצורה שבה Armored Saint אמורים להשמע. זאת התוצאה האידיאלית.

כל האלבומים שלכם יצאו ב-Metal Blade?
לא. בהתחלה ב-83' חתמנו עם Metal Blade, כשיצא ה-EP שלנו, שהכיל שלושה שירים ונקרא בתחכום רב Armored Saint. הוא מאד נדיר כיום.

מה כמות העותקים ששוחררה להפצה?
אני חושב שבסביבות חמישה-עשר אלף.
כמות זעירה. אתם מתכננים אולי, להוציא אותו בהוצאה מחודשת עם כמה שירי בונוס כמו שהרבה להקות עושות לאחרונה?
אולי, אני לא יודע. יש כמה בעיות חוקיות. למישהו יש עליו את הזכויות, ככה שזה לא כל-כך בשליטתנו כרגע. אבל כן, אם נוציא אותו מחדש, בהחלט נשלב כמות לא מבוטלת של שירי בונוס! בכל אופן, באותה שנה הוצאנו גם שיר שהשתתף באוסף שנקרא "Metal Massacre II", כשבאוסף הראשון השתתפו Metallica, וכך למעשה העולם התוודע אליהם ואלינו. ב-84' חתמנו עם Chrysalis Records, שבה היו חתומות להקות כמו Jethro Tull ו-.U.F.O, ואז חתמנו שוב עם Metal Blade ב-88'.

אתם מרוצים מהיחס שאתם מקבלים מ-Metal-Blade? כמו למשל נושאים הקשורים לקידום המכירות והמוצרים הנלווים ללהקה, האם הם מסודרים בצורה אידיאלית, מבחינתכם?
כן, הם עושים הכל נכון. אני כרגע מדבר אתך מהמשרדים שלהם בגרמניה, ורואים שזו חברה גדולה ומוצלחת. הם עסוקים כרגע בלקבוע לנו תאריכים לסיבוב-ההופעות, וגם ארגנו לי לא מעט עבודה, משהו כמו מיליון ראיונות חה..חה.!

הבנתי שאחת הסיבות לפירוק הלהקה ב-91' היתה, ש-Dave Prichard, הגיטריסט הקודם שלכם שנפטר מלוקמיה. איך התמודדתם עם המקרה הכל-כך עצוב הזה?
היה מאד קשה לעבור את זה, ובנוסף לעצב ולצער, היינו גם חסרי-חוזה באותה תקופה. בדיוק חתמנו עם Metal Blade לאלבום אחד, וכשהוא יצא פג תוקפו. כתבנו המון חומר וחיפשנו חברה גדולה ורצינית שתחתים אותנו, בקיצור - תקופה קשה עבורנו, ופתאום משום מקום צצה אצל Dave המחלה וכולנו הגבנו : "אוי, לא. מה נעשה עכשיו?!", ואז בנוסף לזה גם אצלנו התחילה ההתמודדות עם המחלה וחיפוש מידע אודותיה. לבסוף, הוא עבר ניתוח שנכשל, וכשהוא נפטר, לא ידענו מה לעשות, מכיוון שהוא היה אחד הכותבים העיקריים של החומר והגיטריסט הראשי. כדי לראות לאן אנחנו פונים, לקחנו חודשיים-שלושה 'חופש'. לא ידענו אם נמשיך, אבל לא התפרקנו, מפני שהגענו למסקנה ש-Dave יכעס אם הוא יגלה שכל העבודה הקשה שהוא ואנחנו השקענו בלהקה היתה לשווא.

סיטואציה בסגנון Cliff Burton, רק חמש שנים מאוחר יותר.
לצערי זה נכון מאד, אז החלטנו שאנחנו חייבים להמשיך ואז הוצאנו את "Symbol Of Salvation", שזה בעצם האלבום שבו חזרנו וחתמנו עם Metal Blade.

Ok ג'ואי, המון תודה. אני מקווה, שתהיה לכם שנה מצוינת בסיבובי-ההופעות, ובמיוחד ב-Wacken - תן להם בראש!!
תודה רבה, אתה מגיע השנה ל-Wacken?

אני טס ל-Dynamo. אבל, אם יצא לי, אקפוץ לדפוק את הראש גם ב-Wacken ולהריע ל-Armored Saint!
אחלה, ועם הרבה מזל, לא תצטרך להרחיק עד גרמניה כדי לדפוק את הראש בהופעה של Armored Saint, אולי ההר יבוא למוחמד - מי יודע? תודה ולהתראות.

ניר שילוני

INTRODUCING

ARCH ENEMY

חבר להקת Mercyful Fate, שני אחים וסאונד metal אדיר

לאחר שהוגדרו כ"עוד" להקת power metal אירופאית, Arch Enemy השוודים, זעזעו את כל מטילי הספק למיניהם והחלו להנות מהכרה רצינית. הכל הודות לאלבומם השלישי והאחרון "Burning Bridges". הגיטריסט Mike Amott אומר על האלבום, שבזכותו זכו להכרה: "הצגנו תקופה באלבום הזה. שילבנו מוטיבים של heavy metal קלאסי; מילאנו את כל השאיפות שלנו עם הלהקה; אנחנו עם הצוות היותר אגרסיבי, עם יותר גישה ל-death metal וגם עם הרבה מלודיה.

Amott (חבר גם בלהקת Spiritual Beggars) ושאר חברי הלהקה: אחיו הגיטריסט Chris; הסולן Johan Liiva; הבסיסט Sharlee D'Angelo (חבר ב-Witchery ו-Mercyful Fate) והמתופף Daniel Erlandsson-כולם היו עסוקים ב'הפצת' השם שלהם ברחבי אירופה (הם הופיעו לאחרונה כלהקת חימום של In Flames) וביפן. אבל, עד כה בבריטניה הם היו שקטים בצורה מחשידה. למעשה הם מעולם לא הופיעו שם...

"זה לא משתלם מבחינה כלכלית לאף אחד" מסכים Amott. המון להקות המופיעות באירופה, לא מופיעות בבריטניה. הייתי שמח להופיע פעם אחת או פעמיים בבריטניה, אבל אנחנו מופיעים עם Cradle Of Filth ב-Astoria בלונדון. הייתי אומר שקיבלנו את ההופעה הזו מפני ש-Cradle Of Filth מעריצים גדולים שלנו... Arch Enemy מתכננים מערכה רצינית השנה. באיזשהו שלב יצא אלבום בהופעה חיה. הקלטנו שתי הופעות בטוקיו, בסיבוב האחרון ביפן והדיסק כבר מבוקש בכל מקום, למרות שזה יצא ביפן. האלבום מתוכנן לצאת בקיץ ואם הכל ילך כמו שצריך ואם יהיו לנו מספיק רעיונות לשירים, לאלבום סטודיו נוסף, אולי נוכל להתחיל לחשוב במושגים של סיבוב הופעות מלא בבריטניה"

כל זה יקרה אם הם יוכלו להתאים עצמם ללוח זמנים הכולל ביקור בארה"ב, בפעם הראשונה. ונסיים במטבע לשוני- לפתע העולם משתוקק To Sleep With The Enemy...

HIT THE LIGHTS

מידי כמה שירים הוזמן לעלות לבמה מנהל הלהקה וסולן **Grave Digger**- **Chris Boltendahl**, לביצוע כמה מהשירים - ביניהם הדואט המעולה .Tales From The North

בועז בר לוי

WHiTE SKULL

18.12.1999 הנגאר 11, נמל ת"א הישן. להקת חימום - רקיע

בזמן ש"רקיע" היו כבר על הבמה, כמה ממאות הרוקיסטים שהתייצבו להופעה הביטו די בתמיהה בשלישיה המאוד לא אופיינית למטאל - שלישיית חובשי כיפות ועוטי ציציות המנסרים דיסטורשנים בפול וליום, ומזמזמים משהו על קדושת השם . החברה נכנסו לקטע והחלו בריקודי פוגו ממש כאילו עומדת על הבמה אחת מלהקות המטאל המובילות בעולם . Federica, סולנית White Skull, עמדה לצד הבמה והביטה די בתמיהה, אך גם בהבנה, בחבורה שמחממת להם את הקהל - אחרי הכול, הרי היא באה להופעה בארץ הקודש .

בתום ההופעה של רקיע הוכנה מיד תפאורת הבמה למופע המרכזי, במיטב מסורת המטאל - חרבות, גולגלות, לפידים בוערים ומערכת תופים גרנדיוזית .למרות שהקהל שבא להופעה לא ממש שחה בחומר של הלהקה הטרייה, נראה היה שהוא מודע לפוטנציאל של חבורת האיטלקים. Federica הכריזמטית לא הפסיקה לשלהב את הצעירים שבאו להופעה ולתת להם הרגשה שהם חלק לא פחות חשוב מהחבורה העומדת על הבמה. Nick ו-Tony הגיטריסטים המעולים נתנו את מלוא התמורה והלב לקהל המשולהב וכיסחו בלא מנוח דיסטורשנס בסאונד מעולה.

הלהקה הצעירה לא שכחה את שורשיה ונתנה הדרנים של להקות מטאל ותיקות "Fighting The World" של Manowar, "I Wanna Be Somebody" של W.A.S.P. ושני שירים של AC/DC. בתום ההופעה, Federica (להלן -מדונה של המטאל) ושותפיה לפשע, הודו לקהל ונשארו עוד דקות ארוכות לחתום על אלבומיהם ולהצטלם עם מעריציהם החדשים. איש לא תאר לעצמו, שלהקה כל כך חדשה בשטח המטאל הבינלאומי, תיתן הופעה מהטובות שהיו כאן בשנים האחרונות - הופעה מלוטשת ומהוקצעת שהשאירה טעם של עוד... והעוד יגיע בקרוב -Chrisאמור לחזור אלינו תוך מספר חודשים והפעם עם להקתו - Grave Digger. יהיה טוב - ראו הוזהרתם !

Pics: Amit Lwow

Motörhead

London Astoria

בעיר אומללה, ביום אומלל, אלפיים אנשים אומללים, נאספו במועדון בלונדון לראות את Motorhead האגדיים. אך לפני שנוכל להתעודד איתם, אנו צריכים לסבול מסכת של שתי להקות החימום. הלהקה הגרמנית Skew Skiskin חיממה את הקהל בצורה נפלאה, עם rock-n-roll ישן וטוב ועם הזמרת הבלונדינית והסקסית שלהם, שעד סוף ההופעה השילה את רוב בגדיה והאכילה את הקהל מכפות ידיה. הם עשו את עבודתם, כלהקת חימום, בצורה מושלמת. זה נחמד לראות על הבמה להקה שבאמת נהנית מעצמה. עכשיו כולנו מחוממים היטב ומוכנים ל-Motorhead, אבל לפני כן מופיעה עוד להקת חימום, שמצליחה להרוס את כל הרושם הטוב שהשאירו Skew Skiskin.

One Minute Silence, (את שמם אני מזכירה רק כדי להזהיר את הקוראים לא לראות ולא לקנות את המוסיקה שלהם), עלו ופשוט דיכאו והפחידו את הקהל, עם הערבובים שלהם - בין שטויות לחרא. אין לי שמץ של מושג מי החליט להביא להקת rap-metal, כלהקת חימום ל-Motorhead, בטוח שלא הלהקה עצמה. אבל, זו היתה טעות גדולה. ההמתנה הפכה לארוכה בין One Minute Silence לבין Motorhead. לבסוף עומעמו האורות, הקהל הריע, המוסיקה התחילה ו-Lemmy הופיע עם להקתו כמו קרן שמש והמשיך לנענע אותנו למוות בשעתיים הבאות. קשה לתאר את ההרגשה שמקבלים כשרואים להקה כמו Motorhead על הבמה, או להסביר את הסיבה בגללה מרוח לך חיוך ענק על הפנים במשך כל ההופעה. זה לא רק הסגנון המיוחד של ה-metal שהם עושים, או של המהירות והעוצמה הבלתי רגילה שבה הם מעבירים כל שיר. זה בא מהנוכחות המסיבית שיש ל-Lemmy על הבמה, או מהידיעה שאתה רואה להקת heavy metal אגדית. Motorhead נתנו את כל הלב והנשמה. הם ניגנו את כל השירים שציפינו שינגנו: "Sacrifice", "Ace Of Spades", "Killed By Death" וכו' וזה לא משנה אם לא מזהים (כמוני) חצי מהשירים, מפני שאתה עדיין דופק את הראש בחוזקה. לקראת סוף ההופעה, הם מחזירים את הזמרת של Skew Skiskin וגם את Skin מ-Skunk Anansie, ללוות אותם בשירה ב"Born To Raise Hell", שיר שמילותיו בהחלט יכולות לסכם הופעה של Motorhead.

Motorhead היא מסוג הלהקות הפחות מוערכות, הקיימות כל כך הרבה שנים, שאנחנו נוטים לשכוח אותם. הם בלי שום ספק אחת הלהקות האהובות עלי, אבל כשרואים אותם בהופעה, הם פשוט מתעוררים לחיים. את המקצועיות והכריזמה המוקרנים מהלהקה ומ-Lemmy, בייחוד כשהם על הבמה, לא ניתן להסביר במילים, מספיק לומר, שאם אי פעם נופלת בחלקכם ההזדמנות לראות את Motorhead - תקפצו עליה.

Yvette Salthouse

UNDER THE HAMMER

Running Wild
"Victory"
(GUN)

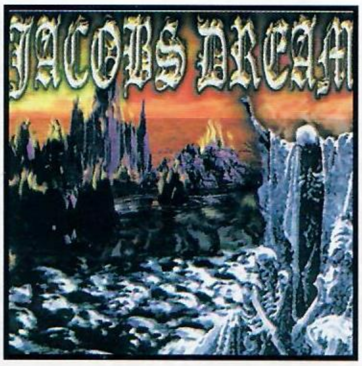
חבל ש-Metal Hammer הישראלי לא קיים כבר עשר שנים, מכיוון שאז הייתי שולח אתכם לקרוא את הביקורת על האלבום הקודם של Running Wild, או על זו שלפניו ובעצם כמעט כל אלבום שיצא בעשור האחרון וזה היה מתאים בדיוק גם לאלבום החדש שלהם "Victory". ושחס וחלילה לא תחשבו שזה רע, Running Wild היא אחת הלהקות היחידות שאני מכיר, היכולות לחזור על עצמן ולעשות את אותו הדבר מאלבום לאלבום ועדיין לא לשעמם ולא להמאס. Rolf Kasparek (Rock N'Rolf) הסולן, הגיטריסט והבוס הכל יכול של Running Wild, שהוא בעצם הלהקה (מה שמסביר מדוע בספרון של הדיסק יש רק תמונות שלו), נשאר נאמן לסגנונו המיוחד ולמוסיקה האופיינית שלו, שהפכה את Running Wild לאחת מהלהקות המצליחות בגרמניה.

"Victory" הוא האלבום האחת עשרה של הלהקה הותיקה הזו מהמבורג, וגם בו כמו בקודמיו, כל הקטעים נכתבו על ידי Rock N'Rolf, למעט שיר אחד, שנכתב על ידי הגיטריסט Thilo Hermann וגרסת כיסוי ל-"Revolution" של ה-Beatles. גם "Victory", כמו כל דיסק של Running Wild, הוא חגיגה לכל חובב metal אמיתי. המוסיקה הסוחפת והקצבית והקול המיוחד של Rolf ביחד עם הטקסטים המעניינים והמגוונים... אה כן, יש בעצם משהו שונה באלבום הזה, אין בו שום שיר הקשור לפיראטים או שעוסק בהם (הנושא האהוב על Rolf). אבל, גם בלי זה, הוא נותן לנו בקטע אחד שיעור קצר בהסטוריה - של רוסית, הפעם. ולאחר "War And Peace" מהאלבום הקודם, הפעם מדובר בסיפורו של הצאר הרוסי האחרון ועל מה שעלה בגורלו, כל זה בשבע דקות של metal אופייני ל-Running Wild. לא צריך המלצה מיוחדת כדי לקנות את האלבום הזה. אני מבטיח לכם שלא תתאכזבו. זה אולי לא האלבום הכי טוב שלהם (התואר הזה שמור ל-"Black Hand Inn"), אבל עדיין יש בו שירים כמו "Fall Of Dorkas", "When Time Runs Out", "Tsar" המשלימים עוד אלבום metal אמיתי, כמיטב המסורת של Running Wild. הדיסק הזה הוא עוד "Victory" ל-Rock N'Rolf.

Amit Lwow **9**

Jacobs Dream
"Jacobs Dream"
(Metal Blade)

זהו אלבום הבכורה של ההרכב האמריקאי הזה והדבר הראשון ששמים לב אליו בדיסק הזה, הוא הקול של David Taylor, הסולן שנשמע כמו שילוב של Bruce Dickinson ו-Tobias Sammet. בהמשך האלבום, השירה שלו מקבלת ציביון משלה, לעיתים מעט מעצבנת, אבל לפחות בשיר הראשון וגם בחלקים בהמשך, קשה שלא לשים לב לדמיון. מבחינה מוסיקלית, אני לא חושב ש-Jacobs Dream החליטו בדיוק על איזה כיוון מוסיקלי ללכת, משום שלצד שירים מצוינים כמו קטע הפתיחה "Kinescope", או "Funambulism" (אין לי שמץ של מושג מה משמעות השם הזה), שהם power metal מלודי במיטבו, אפשר גם למצוא קטעים הנשמעים יותר כ-progressive rock והם יותר מורכבים. באופן כללי יש כאן ערבוב של שני הסגנונות האלה ולא קשה גם לשמוע

במוסיקה של Jacobs Dream הרבה השפעות, מצד אחד של Iron Maiden (לא יותר מדי) או של Queensryche ומהצד המתוחכם יותר Rush או Dream Theater. בשיר השישי לדוגמא "Crusade", אפשר לשמוע את הכל ביחד. עבודת הגיטרות של Gary Holtzman מייסד הלהקה ו-John Barry, היא בהחלט טובה והם מוכיחים יכולת טכנית גבוהה. יש להם חלק גדול בעובדה שגם שירים חלשים יותר נשמעים טוב. בתור אלבום בכורה, הוא לא רע, בעיקר אם נתחשב בעובדה ש-Jacobs Dream מגיעים מארה"ב. אלה מביניכם האוהבים לשמוע משהו מעט שונה ויותר מורכב, ימצאו בדיסק הזה הרבה סיפוק.

Amit Lwow **8**

Vision Divine
"Vision Divine"
(Atrheia Records)

האמת היא, שכשקיבלתי את הדיסק הזה לא ציפיתי ליותר מדי. תיארתי לעצמי שהוא ישמע כמו עוד "פרויקט" מתוך כל אלה הנופלים עלינו בזמן האחרון, מפני ש-Vision Divine הוא הרכב המשלב בין Olaf Thorsen - הגיטריסט של Labyrinth ובין Fabio Lione - סולנה של Rhapsody, אבל!!! אחרי כמה הקשבות לאלבום האדיר הזה, הגעתי למסקנה (ואני מכיר כמה שלא יסכימו איתי), שזה בעצם הדבר האמיתי ויכול להיות ש-Rhapsody ו-Labyrinth היו רק החימום והחזרות לקראת מה ששני החברים הטובים האלה, שכבר עבדו יחד בעבר (האלבום הראשון של Labyrinth), באמת רוצים ויכולים ליצור.

מבחינת הסאונד והנגינה, Vision Divine נשמעים קרובים יותר ל-Labyrinth, גם בזכות העובדה שהמתופף Mat Stancioniu והקלידן Andrew McPauls באים מאותה להקה. אבל למרות זאת, יש באלבום הזה המון מקוריות ודברים שלא שמענו אצל אף אחת מהלהקות האורגינליות של Olaf Thorsen ו-Fabio Lione, בעיקר מבחינת המלודיה הווקלית והשירה מלאת הרגש והעוצמה של Lione, שעושה מהשירים בדיסק הזה משהו באמת מיוחד ונעים לאוזן. לדעתי הוא הדבר שעושה את ההבדל בין
האלבומים המצוינים של Rhapsody, לאלבום הסולו הבינוני של Luca Turrili. דוגמא טובה לשירה הנהדרת שלו היא דווקא הבלדה המסיימת את הדיסק "Of Light And Darkness". זה לא רק השירה הגבוהה והחלקה, אלא הרגש, בעיקר הרגש, שמיחד את Fabio Lione. כמובן, אסור לשכוח את Olaf Thorsen שכבר הוכיח עם Labyrinth, שהוא יודע לכתוב שירים מצוינים והוא עושה זאת אפילו יותר טוב עם

Vision Divine קטעים כמו "Black Misk Of Fear", "Vision Divine", "The Miracle" ובעצם אין בדיסק הזה אף שיר משעמם. אפילו הקטע האינסטרומנטלי, שבדרך כלל אני לא חסיד שלהם, נשמע מצוין. וכמעט שכחתי את גרסת הכיסוי ל-"The Final Countdown".

אין לי ספק שהושקעה באלבום הזה יותר מחשבה ויצירתיות מאשר בסתם עוד אלבום סולו, או בפרויקט המשלב מוסיקאים מלהקות שונות. ועוד משהו שיאמר לזכותם של Vision Divine - זה שהם חסכו מאתנו את ה-intro's
הבומבסטיים ואת שאר ההתחכמויות ובלבולי המוח (אלבומי נושא), הבאים בזמן האחרון יותר מדי, עם אלבומים מהז'אנר הזה. אבל, זה בעצם כל העניין, Vision Divine היא בהחלט משהו
מיוחד, הבולט לדעתי מעל מרבית הדברים שיצאו השנה ואני כבר לא יכול לחכות לאלבום הבא שלהם. Vision Divine-
supergroup אמיתית!!!

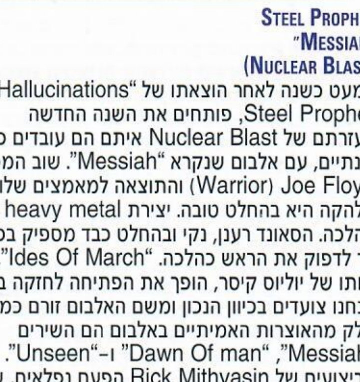
Amit Lwow **9½**

STEEL PROPHET
"MESSIAH"
(NUCLEAR BLAST)

כמעט כשנה לאחר הוצאתו של "Dark Hallucinations", Steel Prophet, פותחים את השנה החדשה בעזרתם של Nuclear Blast איתם הם עובדים כבר שנתיים, עם אלבום שנקרא "Messiah". שוב המפיק הוא Joe Floyd (Warrior) והתוצאה למאמצים שלו ושל הלהקה היא בהחלט טובה. יצירת heavy metal מופקת כהלכה. הסאונד רענן, נקי ובהחלט כבד מספיק בכדי לגרום לך לדפוק את הראש כהלכה. "Ides Of March", שיר על מותו של יוליוס קיסר, הופך את הפתיחה לחזקה במיוחד. אנחנו צועדים בכיוון הנכון ומשם האלבום זורם כמו שצריך. חלק מהאוצרות האמיתיים באלבום הם השירים "Messiah", "Dawn Of man" ו-"Unseen".
הביצועים של Rick Mithyasin הפעם נפלאים, שלא כמו ב-"Dark Hallucinations" שבו הגזים מדי פעם עם הצריחות שלוף, הפעם הקול שלול צלול מאוד ומובן. סה"כ הסגנון של הלהקה הוא הרבה יותר כבד משאר להקות ה-power metal כיום וזהו בהחלט שינוי מרענן. הם פיתחו סאונד שהוא ייחודי וניתן לזיהוי, משהו שמעט מאוד להקות מצליחות להשיג כיום. "Messiah" הוא אלבום מאוד מרשים בהתחשב בכך שזוהי ההוצאה השניה שלהם ב-Nuclear Blast. בלי כל ספק Steel Prophet היא אחת מלהקות ה-power metal הטובות בארה"ב.

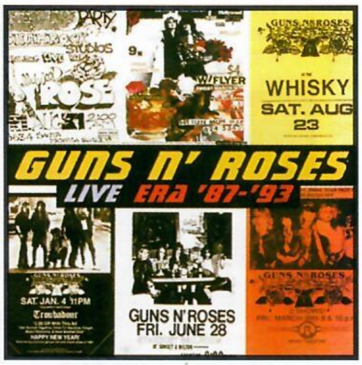
8 *Dr. Metal (www.metalmeltdown.com)*

ICE AGE
"THE GREAT DIVIDE"
(MAGNA CARTA)

אתם מכירים את האימרה "צריך להתקדם בחיים"?, אני בטוח שנתקלתם באימרה הזו לפחות כמה פעמים בחיים, כשהיא מגיעה מההורים או מהחברים. אז נכון שהרבה להקות מחליטות להתקדם מבחינת ההצלחה או התחכום המוסיקלי ויש כאלה שמראש רוצות להיות מתוחכמות ולקפוץ בחוזקה לתוך מדורה בוערת. החלוצים שעשו זאת היו להקות כמו Yes, Genesis, King Crimson ועוד, אבל זה היה בסוף שנות ה-60' והם המשיכו לכיוון שנות ה-70' ואז הצטרפו לגל הזה עוד להקות, עם קצב קצת יותר מהיר וכוחני כמו Rush, ELP, שהובילו אותנו משנות ה-70' לכיוון שנות ה-80'. כל הלהקות האלה המשיכו לעבוד, מתחילת דרכם ועד שנות ה-90' וחלקם הפכו להיות גם פרויקטים וגם סופר גרופים. כיום השוק כבר מוצף בפרויקטים מכל הסוגים ויש חברת תקליטים שמטפחת את הסגנון הזה. יוצאים כל מיני אלבומים, חלקם מעולים וחלקם טובים, רק חסר בהם טיפה בשביל להיות מעולים.
Magna Carta היא האחראית להצפה הגדולה של כל הפרויקטים הללו מ-Liquid Tensionועד World Trade.
פה אנחנו באחת מההוצאות האחרונות שלהם Ice Age, חברות נגנים מעולים שעושים progressive rock/meta די טוב, אמנם זה לא Dream Theater, אבל מי שאוהב מאוד את הז'אנר וגם את הדברים הפחות מופקים בו יכול להנות מהאלבום הזה שאורכו שבעים וארבע דקות ועשרים ושש שניות ומכיל עשרה קטעים, שבתוכם שניים אינסטרומנטליים. הזמר בהרכב זה הוא הקלידן ולכן נראה שזה לא מפריע לו לא לשיר מידי פעם ולעשות סולו קלידים. ההפקה היא מבית היוצר של הגיטריסט Jimmy Pappes, שעשה עבודה מעולה, והוא אפילו ניגן בס בשני שירים. ההרכב הוא רביעייה וכנראה זהו מספר חזק. באלבום יש שירים ארוכים ושירים סטנדרטיים. מומלץ לאוהבי הז'אנר בלבד.

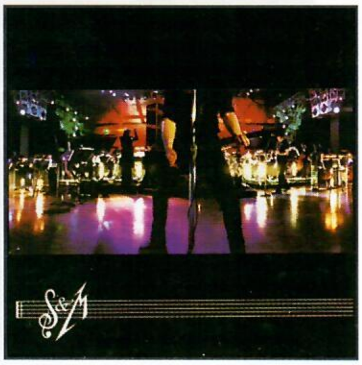
8 מאור אפלבוים

GUNS N'ROSES
"LIVE ERA 87-93"
(GEFFEN)

Guns N'Roses היא אחת הלהקות החשובות והמצליחות שידע עולם המטאל. הם אמנם לא המציאו שום דבר חדש וגם לא רשמו שום פטנט על איזשהו סאונד-גיטרה חדשני ויחודי, אבל הם הלהקה הראשונה במטאל, שכל ילד בן שמונה בעפולה או בכל מקום אחר בעולם, מכיר לפחות שלושה שירים שלהם. סיבוב ההופעות האחרון של הלהקה נערך ב -1993, שאז הוציאה הלהקה את אלבומה המביך "The Spaghetti Incident", שהיה אלבום קאברים, שהפך לסמל של כישלון. כשמסתכלים על הצלקת שהשאירה הלהקה בתעשיית המוסיקה, קשה לעכל שבסך הכל, פעלה הלהקה הזו במשך שש שנים בלבד 93-87.
אחרי שהלהקה התפרקה וחבריה נעלמו מאור הזרקורים, Axl Rose - מנהיג הלהקה וסמל הסקס הגדול של תחילת שנות התשעים, התחיל את הקאם בק של Guns N'Roses, שמלבדו אינה כוללת אף חבר מקורי של הלהקה. כדי להכשיר את הקרקע לקאם בק המתקרב, שיחרר Rose בעל הזכויות לשם ולחומר של הלהקה, את "Live Era 87-93", אלבום אוסף live של Guns N'Roses.
"Live Era"הוא אלבום מוזר לפענוח בעיקר במהותו. קשה להבין אם Rose שיחרר את האלבום כחלק אינטגרלי של מערך אלבומי הלהקה, או שמא הוציא אותו כמסמך היסטורי המסכם את פועלה של הלהקה, בפורמט הקודם שלה וסולל את הדרך ל-Guns N'Roses - מודל שנות ה-2000.
על כל פנים, האלבום אינו משקף את פועלה האמיתי של הלהקה, שתחום ההופעות החיות, לא היה הצד החזק שלה. הם גם הוכיחו את התיזה הזו לעם בציון, כאשר הופיעו ב-1993 בפארק הירקון, באחת ההופעות הנוראיות ביותר שנראו בפארק. Rose כריזמטי ככל שיהיה, הוא זמר בינוני ביותר, שאינו מסוגל לשמור על רמת שירה נאותה במשך סט שלם. עובדה זו באה לידי ביטוי באלבום, בעיקר בשירים כמו "You Could Be Mine", ו- "Sweet Child O Mine".
רוב החומר ניתמך על-ידי אלבום הבכורה המדהים שלהם "Appetite For Destruction". עובדה זו לא מפתיעה, בעיקר בזכות ראיון שערך Rose עם MTV, בו סיפר שם שכשהקשיב להקלטות ההופעות, במסגרת הסיבוב של "Use Your Illusion", הוא שמע להקה גוססת וחסרת חיים."Live Era", עם כל החסר בו, כשמו כן הוא - זה סיכום תקופה, בה להקות כמו Guns N'Roses כתבו המנוני רוק, שגדשו אצטדיונים ברחבי העולם, וכמסמך שכזה, בהתחשב במחירו הזול בחנויות - תשעים ותשעה שקלים לשני דיסקים, הוא חיוני ביותר.

7 *Asaf Bar Lev*

METALLICA
"S&M"
(ELEKTRA)

"Load" של Metallica, שיצא לפני כמעט ארבע שנים, סימן את סוף הדרך של הלהקה כלהקת המטאל השלטת בעולם. בזמנו האמנתי וטעיתי בכך, ש-"Load" הוא פריצת דרך עבור הלהקה, אבל "Reload", תקליט השאריות המיותר, שהוציאה הלהקה שנה מאוחר יותר, הוכיח מעל כל ספק ש-Metallica איבדה את דרכה ואת היצירתיות המדהימה שלה. אם מישהו היה צריך גושפנקא לכך ש-Metallica אמנם איבדה את היצירתיות והאינטגרטי שלהם, אזי "Garage Inc.", שיצא שנה מאוחר יותר (זוכרים שכל תקליט חדש של הלהקה היה מלווה בשנים של ציפייה ליצירת מופת?), היה ההוכחה החד משמעית לתופעה המעציבה, בדיוק כמו שקרה ללהקות המגלומניות כמו U2, גם היא הוציאה אוסף "SidesB" מיותר ובמקום להוסיף שירים חדשים, הם פשוט הרסו שירים של אחרים בקאברים בינוניים וכל זאת בדיסק כפול במחיר מלא.

מסתבר שהכישלון המסחרי של "Garage Inc.", לא גרם ל-Metallica להבין, שהמגלומניות היא מהשטן. במקום להסתגר ולכתוב שירים חדשים לאלבום חדש שיחזיר את המעריצים הביתה, החליטה הלהקה לזכות בתואר 'הממחזר המצטיין של העשור', כאשר הוציאה אלבום שלישי בשלוש שנים, כולו עשוי מחומרים ממוחזרים.

"S&M" - יצירת המיחזור החדשה של Metallica, מקוממת יותר מכל יצירה אחרת של הלהקה, שעיצבה את פני המטאל. "S&M", שבמהותה היא היצירה הכי מגלומנית והכי ריקנית של הלהקה, היא מעין ניסיון של Metallicaלהמציא מחדש את הגלגל, למרות ש-Deep Purple ורבות אחרות, כבר שחקו את הגלגל הזה שנים רבות קודם, כאשר שיתפו פעולה עם תזמורת פילהרמונית. הקשר בין מטאל ובין מוסיקה קלאסית, הוא קשר מוכח וידוע, הנשען בעיקר על הוירטואוזיות ועל השליטה של הנגנים. Metallica לא יוצאים מנצחים במפגש הזה. אמנם, בעבר שיתפה הלהקה פעולה עם אותה פילהרמונית ועם מעבד ועם מנצח, כשיצרו את להיטם, נוטף הסכרין "Nothing Else Matters", שעדיין עובר טוב באלבום, ביחד עם ביצועים מרגשים וטובים ל-"Hero Of The Day", "Bleeding Me" ו-"The Outlaw Torn".

הבעיה של השילוב בין הלהקה ובין הפילהרמונית של San Fransisco, טמון בשירים המהירים יותר עליהם מתבסס רוב רובו של האלבום הכפול הזה. השילוב בין שניהם, בנקודה שכזאת, הופך לבלילת סאונד קשה לעיכול. לצערי, נראה ש-Metallica, שיכולה היתה להוציא EP זול, שהיה מוציא אותה בכבוד מהשילוב המגלומני הזה, אבל לא, היא החליטה לחלוב את מעריציה עד הסוף, בעוד דיסק כפול, מייגע ומיותר.

יותר מאשר עוד ביקורת תקליט מתנשאת, זוהי פרידה מהלהקה, שכמעט כולנו אהבנו ושנפלה שבי במערבולת הכסף, ההופכת מוסיקאים מחוננים - לאנשי עסקים רעבים לסימני ה-$.

5 *Asaf Bar Lev*

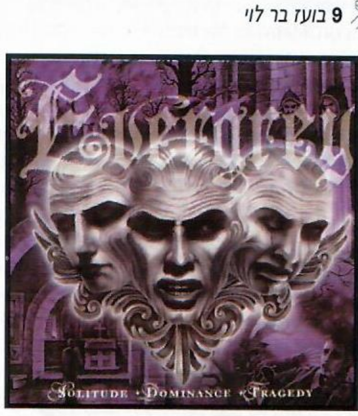
Overkill
"Coverkill"
(Steamhammer)

ממם...עוד אלבום covers... ?!?! כן..השם מסגיר הכול! עולם המטאל, המוצף בלהקות שמוציאות אלבומי מחווה ללהקות שמוציאות אלבומי מחווה וחוזר חלילה, יכול להכניס לרשימה אלבום נוסף - "Coverkill" - אלבומה החדש של להקת Overkill. בעצם לא כל החומר כאן חדש - חלק מהשירים הוקלטו לפני למעלה מחמש שנים, בססנים של אלבומיה הקודמים של Overkill - אך טרם יצאו.

לחדשים בעולם המטאל שבינינו, מומלץ להאזין בקפידה לכל רצועה באלבום - מדובר כאן בקלסיקות שבקלסיקות-שירים מימיו הראשונים של המטאל והפאנק עם הצדעה בולטת לאבות הרוחניים-Black Sabbath (לא פחות משלושה שירים שלהם באלבום). שימו לב לביצוע המיוחד של "Changes" שבו הוחלף הפסנתר שהיה בגירסה המקורית, בגיטרת בס בעלת שמונה מיתרים. קלסיקות מטאל נוספות- "Deuce(במקור של KISS)
ו-"Space Truckin'" (Deep Purple), זוכות לביצועים בהחלט לא נחותים מהמקור. גם הקריצה לעולם הפאנק מוגשת בסאונד חדשני ופחות חורק מהמקור -"No Feelings" של Sex Pistols ו-"I'm Against It" של Ramones.

אולי זו הפסימיות שלי - אבל קיים אצלי החשש שהאלבום הזה עלול להעלם לו בין שאר אלבומי ה-covers שיצאו לאחרונה ולא יזכה לתשומת הלב הראויה. אז כל מי שרוצה לעשות לחבריו ג'סטה ולהוציא לו מהראש ש-Green Day זה הדבר הכי גאוני שיצא לאחרונה - שיקנה, שיצרוב, שיישאל או שיזמזם להם את השירים באלבום.
הם כבר ישאלו את עצמם "איפה היינו כל השנים האלו?".

9 *בועז בר לוי*

Evergrey
"Solitude Dominance Tragedy"
(Hall Of Sermon)

לפני שאתחיל לחוות דעה על האלבום החדש ש-Evergrey, הרי לכם וידוי אישי - מוסיקה בסגנון של Dream Theater-אף פעם לא קרצה לי. למרות שאני חייב להודות שזו אחלה מוסיקה והנגנים ברמה, לא התלהבתי כל כך מסוג זה של מוסיקה ולכן פשוט לא התעמקתי בה. אבל, רצה הגורל וביום נוסף ללא גשם, בחודש נובמבר, דרכה כף רגלי במשרדי המערכת של Metal Hammer בתל אביב, במטרה לקבל את המנה החודשית של דיסקים לביקורת, וכך בתוך החבילה נח לו הדיסק הנ"ל, שממבט ראשון נראה כמו דיסק של להקת doom או dark metal, מה עוד שהעורך האחראי על חלוקת הדיסקים בין הכתבים השונים, יודע בדיוק מה מתאים לי ומה לא. להפתעתי הגדולה, כבר בשמיעה הראשונה של הדיסק, שמעתי שירה גבוהה ונקיה... ישר התקשרתי לעורך ושאלתי אותו מה פשר הדבר הזה - התברר שקבלתי את הדיסק הזה בטעות וקבענו שאחזיר אותו למערכת. בינתיים עברו השעות ומתוך שעמום החלטתי לתת לדיסק סיכוי והקשבתי לו, הפעם בהקשבה מלאה ואני חייב להודות שנהניתי מכל רגע... ואחרי זה החלטתי שרק אני אכתוב עליו ביקורת.

זה בהחלט דיסק על רמה והוא משלב כאמור, מוסיקה בסגנון של Dream Theater עם מוטיבים של מוסיקה גותית ואפלה (שיר מס 2-"Nosferatu" לדוגמא) ולפעמים גם מוסיקת heavy (שיר מס ארבע "A Scattered Me") ואפשר למצוא גם קטעי doom באלבום זה. Evergrey בהחלט יצרו שילוב מרענן ומעולה בין כל הסגנונות ובסאונד מעולה יצרו אחלה אלבום. אני חייב לציין את שיר מס שלוש ("The Shocking Truth"), כשיר האהוב עלי ביותר באלבום הזה, שיר מהשקטים באלבום, אבל אליו התחברתי הכי הרבה (מים שקטים חודרים עמוק...)
לסיכום-אלבום מומלץ!!

9 *איתי קרש*

Armored Saint
"Revelation"
(Metal Blade)

תשע שנות שתיקה נשברות להן כאן, בדיוק בפתיחתו של המילניום השלישי. Armored Saint שייכת לזן נכחד. זן שמת ונקבר לפני זמן רב מאוד. זן להקות ה-hardrock האיכותיות ביותר (Guns N'Roses ו-Skid Row לדוגמא), ולכל השדים - התוצאה די מוצלחת! הדבר הראשון ששבה את עיני היתה העטיפה היפהפייה אך השטנית (מעבר לפלצות שמעורר הציור למסתכל המתמיד, ישנם לפחות שני 'שערים' הלקוחים מה-Necronicon- התנ"ך של השטן). האחראי לה, אמן בשם Wayne Douglas Barlowe (מידע חיוני מאוד אה..?). מעבר לזה, המוסיקה היא מיקס של כל-כך הרבה השפעות מכיוונים שונים, שלמרבה ההפתעה מה שנוצר כאן, בכל זאת נשמע מקורי ולעניין. מסתבר שהחבר'ה מ-Armored Saint הופיעו עם לא מעט סלבריטאים במהלך הקריירה המאוד ארוכה שלהם (מ-1983) וכוכבם דרך לא פעם על בימות ברחבי העולם, יחד עם Metallica, W.A.S.P, Judas Priest ו-Megadeth. בקיצור, לא בדיוק הילדוד'ס של שנות ה-90', וגם כאן ב-Revelation יש להם לא מעט להציע. הבחור שמחזיק את כל ההרכב על כתפיו הוא הבסיסט Joey Vera, שמנגן גם ב-Fates Warning. הסולן, למי שלא יודע, הוא John Bush מ-Anthrax והוא בהחלט מביא אתו לכאן הרבה השפעות משם. על הגיטרה Phil Sandoval ואחיו Gonzo (אל דאגה - לא זה עם האף מלפפון מהחבובות!) מופקד על התיפוף. אחרון אך לא חביב הוא Jeff Duncan על הגיטרה המלווה. אלבום נחמד, בלי שאיפה למשהו גרנדיוזי, והמוצר המתקבל הוא hardrock לשמו!
סתם בשביל הטריוויה שבעניין, מי שמיקסס את Revelation הוא Bill Metoyer, מפלץ שעבד כבר עם להקות ענק כדוגמת Slayer ו-W.A.S.P, סחטתין!

8 *ניר שילוני*

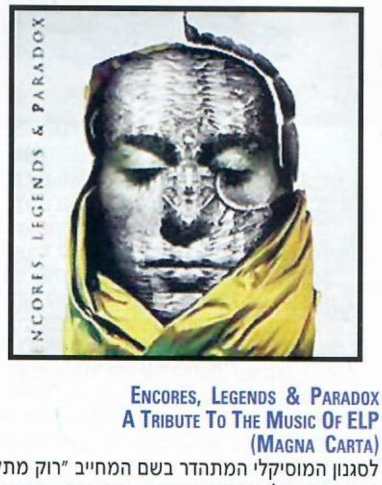
Marilyn Manson
Nothing Last On Earth Tour
(הליקון)

מרלין מנסון הוא אחד האנשים הכי אגוצנטרים בעולם, הוא מלוקק, הוא מניפולטור, הוא מרושע, הוא יעשה הכל כדי

לזעזע ולזכות בכותרות, מנסון הוא גאון. תאהבו או תשנאו אותו ממנסון אי אפשר להתעלם. בזכות השליטה האבסולוטית שלו במדיה, הפך Brian Warner מחנון שכונתי, שהיה מקבל מכות בביה"ס, למרלין מנסון, אויב הציבור מספר אחת בארה"ב. ישנם הטוענים שמרלין מנסון היא אחת הלהקות הפחות מוכשרות שהצליחו להגיע למעמד על, אבל אין ספק שמרלין מנסון הגיעה למעמד הנ"ל בעיקר בזכות הפרובוקציות וה-show האדיר שלהם. Tren Reznor, מנהיגה של Nine Inch Nails והבעלים של חברת התקליטים Nothing, הוא האיש שיצר את המפלצת, וכמו בסיפורי האימה, לבסוף קם הגולם על יוצרו - כאשר מרלין מנסון הפכה ללהקת האינדסטרייל מטאל, הגדולה בעולם. כמובן שהפלצנות והמגלומניות החולנית של מנסון עלו לרזנור על העצבים, והוא לא מדבר היום עם מר מנסון. אבל רזנור הוא קודם כל איש עסקים, שלא יוותר על תרנגולת הזהב שלו, לכן הלהקה עדיין חתומה ב-Nothing. אחרי שלושה תקליטים מצליחים, שהפכו את מנסון למיליונר והגדילו את חשבון הבנק המנופח של רזנור, הלהקה שיחררה את אלבום ההופעה הראשון שלהם, שבצורה כה מגלומנית, המאפיינת את הלהקה, נקרא "The Last Tour On Earth". בדרך כלל אלבומי הופעה הם מתכונת לכישלון לאמנים ויזואליים כדוגמתו של מנסון, כאשר המוסיקה היא רק צד אחד במיצג, אבל מסתבר שהאגו והנוכחות של מנסון הן כל כך ענקיים, שהם מצליחים לעבור דרך אלבום ההופעה בצורה מרשימה. "The Last Tour On Earth" - הוא אלבום מחושב מאוד, מרגע הפתיחה, עם ההכתרה של הקדוש המכני) Mechanical Christ (שהוא למעשה מנסון, שהמציא את עצמו בצורה הנ"ל בתקליט האולפן האחרון שלהם Mechanical Animals. מנסון מעביר את המאזין דרך שלל התדמיות שהוא המציא וכבר הספיק להרוג, כמו הנער השטני ב-Lunchbox, שמזכיר שמרלין מנסון עדיין מסוגלים לנגן מהר וכבד. האלבום מעביר עד לסיומו את תחושת מופע האימים של מרלין מנסון. סדר השירים בנוי בצורה חכמה שנבנית לקראת שיא. מוכיח כמה להיטים גדולים ומוכרים ישנם ברפרטואר של מרלין מנסון. לרגע אפשר לדמיין את מרלין מנסון עצמו בוקע דרך הסטריאו ורץ לנתץ לכם את הבית ולאנוס את החתול.
מרלין מנסון יוצאת כמנצחת ב- "The Last Tour On Earth", שעלול להפוך לאחד מאותם אלבומי Live בודדים המסמלים את השיא של האמן עצמו.

Asaf Bar Lev **8½**

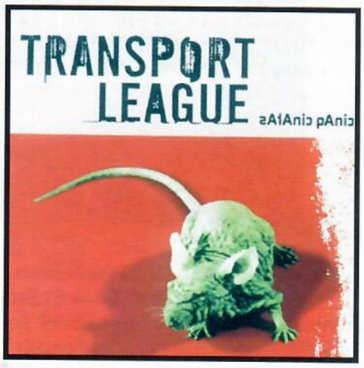

Encores, Legends & Paradox
A Tribute To The Music Of ELP
(Magna Carta)

לסגנון המוסיקלי המתהדר בשם המחייב "רוק מתקדם" היו, בימי הזהר שלו באמצע שנות ה-70', כמה תכונות טובות:

יצירתיות, חדשנות, חופש ממגבלות טכנולוגיות ואמנותיות והרבה תעוזה ודמיון. מצד שני, סבל הרוק המתקדם מכמה רעות חולות, שהביאו, בסופו של דבר לקריסתו ולחיסולו, בעיקר על-ידי ה-punk והרוק האלטרנטיבי. Emerson Lake & Palmer היתה מאותן הלהקות ששיקפו את כל מה שרע ומעצבן ברוק המתקדם: פומפוזיות נפוחה ומרוצה מעצמה, יומרנות פאתטית, אוננות אינסטרומנטלית במסווה של וירטואוזיות ובעיקר מגלומניה במינון מסוכן לבריאות. בניגוד להרכבים אחרים, שידעו לשמור על רלוונטיות מוסיקלית (King Crimson) ומילולית (Pink Floyd) ולהתחדש ולהתעדכן ולא לקחת את עצמם כל כך ברצינות (Jethro Tull), שימש המותג ELP בעיקר ככלי להפגנת היכולות המוסיקליות של שלושת החברים בלהקה, וזו לא הותירה אחריה שום חותם משמעותי לדורות הבאים.
האלבום בו אנו עוסקים הוא אחד מסדרת אלבומי מחווה להרכבי הרוק המתקדם הגדולים, מבית היוצר של חברת Magna Carta, (שהוציאה בעבר אלבומים המוקדשים ל-Pink Floyd, Genesis, Yes, Rush, Jethro Tull ועוד).
הניסיון באלבום הוא לשחזר את הקטעים הידועים ביותר של ELP בשילוב עם מוסיקאים ותיקים ומוכרים ונגנים מוכרים פחות ווירטואוזים לא פחות. חובבי הז'אנר הותיקים יזהו כאן חברים מ-801, Deep Purple, Yes, Tull, Orchestra Mahavishnu ועוד, המשתפים פעולה עם נגנים צעירים, החתומים ב-Magna Carta. ברם, הסאונד המשובח והנגינה המיומנת, לא מצליחים לכסות על העובדה שמדובר בקטעים ארכניים, טרחניים ומנג'סים הנמרחים ומתמתחים ללא כיוון ומטרה ונשכחים שניות ספורות לאחר שהדיסק הסתיים. אם הפרויקטים הקודמים של Magna Carta כללו זיווגים מוצלחים והברקות מעניינות (Roy Harper שר Tull, Annie Haslam סולנית להקת Renaissance שרה Yes), במקרה שלפנינו מדובר בניסיון, שנועד לכישלון, להפיח רוח חיים במוסיקה, שנשמעה מיושנת, עוד בסוף שנות ה-70'.

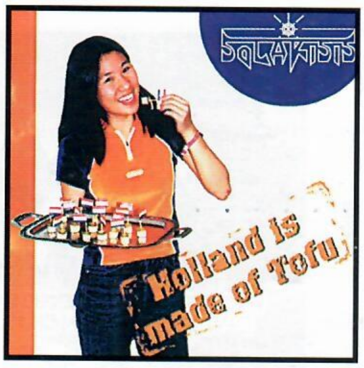
5 *חן רותם*

Transport League
"Satanic Panic"
(Pavement Music)

טוב...קיבלתי, שמעתי ולא התרשמתי. "מגניב" מטאל, או כפי שהוא מכונה כיום "אדידס מטאל" - אף פעם לא אהבתי, ושלא יגידו שלא ניסיתי, כי אם לא מנסים לא יודעים ולא אוהבים. בעברי הלא כל-כך רחוק, ניסיתי ואת האב-טיפוס של ה"טיפוס" הנ"ל -אהבתי. ללהקות כמו Pro-Pain, Biohazard ו-Body Count, תמיד יהיה מקום שמור בלבי, אבל מוטציות (חוץ מצבי הנינג'ה, וה-X-Man כמובן) ובמיוחד במטאל - אף פעם לא אהבתי, ואת מוטציית האדידס בכלל! אך פה עסקינן בביקורת אלבום ולא בטעמי המוסיקלי. אז הבה ונשמע מה יש לנו פה:
Transport League, כפי שניסיתי לרמוז, היא להקת אדידס המנסה להיות מיוחדת ולשלב כמה להקות מכמה סגנונות בו זמנית והתוצאה כזו: הגיטרות מנסות לשדר כוחניות הלקוחה מלהקות בעלות שם (Pantera, Biohazard וכו.), והזמר מאד מושפע מכל זמר אפשרי ברדיוס של Power/Hardcore וכל ז'אנר נשכח שהגיע מהעיר סיאטל. הדבר היחיד שהוא אמיתי לגבי האלבום, הוא המשפט הנאמר בשניות הפתיחה של הדיסק: "That...Satanic Panic sounds scary" וכמוהו- כן הוא. כמה לא מקוריים אפשר כבר להיות? אני מקווה שהייתי כמה שאפשר מפרגן ואובייקטיבי ללהקה צעירה זו. ואם ניסיתם לדמיין, איך לכל השדים והרוחות המוטציה הזאת נשמעת, ואהבתם את התוצאה, אז שיבושם לכם.אם מישהו מעוניין בפרומו של האלבום, אפשר למצוא אותו בפח הזבל העירוני בהרצליה.

5 *תומר לייבוביץ'*

Solaris
"Holland Is Made Of Tofu"
(Morbid Records)

מה שנכון נכון... לאחר לא מעט שנות שתיקה, אנחנו זוכים לבסוף למבול גם מצד סצינת ה-death. המון אלבומים, חלקם טובים יותר וחלקם הרבה פחות, אבל הרבה מוות לכולנו - איזו נחת ושלוות נפש! אחד המעניינים שבהם נח לי ממש כאן על השולחן, Solarisis שמו, ודף המידע של Morbid records מדווח שמדובר בעוד להקה של אדם אחד. אני לא יודע מה אתכם, אבל כל פעם מחדש כשאני שומע את המושג "one man band/project", עולה לי בראש ה אסוציאציה של איזה צועני מוגבל שכלית עם מפוחית מחוברת לפה, תוף לרגל, גיטרה ביד ומיקרופון ליד...
אבל לא יכולתי לטעות יותר כשזה הגיע ל-Solarisis, שכן האמן שאחראי להרכב המוזר והלא שיגרתי הזה, הוא Gijs Van Ouwerkerk (להרגע, לא הייתם אמורים לנחש..), ולמרות שהעטיפה משדרת הרגשת גימיק, וגם באלבום עצמו שתולים כמה כאלה (לדוגמה: הוא לוקח אתו לאולפן את בנו הזאטוט בן השנתיים ומלמד אותו לנגן על מפוחית ולשיר בו-זמנית, לא בדיוק שיר המילניום.. אה כן, יש גם הקלטה של זבוב עומד על מיקרופון..), למרות כל זאת לא מדובר בגימיק, אלא באלבום טוב ורציני, עם חלקים מלודיים ומאוד מרשימים. בז'אנר העדין והמלודי של ה-death, "Holland Is Made Of Tofu" הוא אלבום טוב, סאונד נעים ונקי, שילוב מוצלח של סגנונות שונים ואפילו יצירת סגנון חדש! יחי Gijs!

7½ *ניר שילוני*

Fleshcrawl
"As Blood Rains From The Sky
...We Walk The Path Of Endless Fire"
(Metal Blade)

שימו לב: המוות חוזר לחיים! לאחר שבשנים האחרונות נדחק "במקצת" לטובת black, הולך וחוזר למדפינו הז'אנר שכה היה פופולארי בשנות השמונים ותחילת התשעים: death metal! כן, כן. ואמנם אין כמו הוכחות לספקנים ופיצוץ בראש לילדי COF ואדידס למיניהם (ולצעירי ישנם בשפע). וכדוגמת אחת הלהקות הגדולות בסגנון זה: "Wake up and smell the Carcass"! מפלצות כמו Deicide, Morbid Angel ו-Cannibal Corpse מוציאות אלבומי הופעות ואולפן חדשים, ואנו שומעים להקות חדשות (יחסית) כמו Amon Amarth, Nile ועוד להקות שמחיות, לפחות בארץ, את מוסיקת המוות, Fleshcrawl - היא אחת מהנ"ל. כשקיבלתי לידי את "As Blood Rains..." חשבתי לתומי שמדובר באלבום הבכורה של Fleshcrawl, אך זו היתה טעות גדולה. זהו אלבומה החמישי(!!!) של להקה זו, ומסתבר שהחבר'ה מגרמניה די משופשפים בסצינה. למעשה הם הופיעו עם Kataklysm, Vader ו-Monstrosity, (שמות שבוודאי, לאותם ילדים, לא אומרים כלום, אך לוותיקי ה-metal בארץ אומרים המון), הם מנגנים death איכותי כמו בימים עברו, למרות שחלק מהשירים מזכירים במקצת את Deicide, שירים קצרים אך ישר ולעניין. הסאונד טוב - כמו שצריך, הרי אצלם אין פשרות: Dan Swano, Peter Tagtgren והפעם Fredrik Nordstrom (At The Gates). הריפים רצחניים והשירה של Sven Grob חודרת לעצמות. בקיצור למי שלא הבין עדיין, זהו אלבום death מצוין ולפי מילות אחד השירים: "Let's go fuckin' die under the banner of Death!".

8 *תומר לייבוביץ'*

Konkhra
"Come Down Cold"
(Die Hard Music)

לפני שנים לא רבות כשיצא "The More Things Change", האלבום השני של Machine Head, יצא גם אלבומה השני של Konkhra, שנקרא "Weed Out The Weak" ונוצר בהחלט מקום להשוואה: בעוד ש-Machine Head ניגנו מוסיקה בהמית למדי, אך נקטו בשיטת מכירה שמכרה את חברי הלהקה כחבורת סקייטרים מהחוף המערבי, Konkhra ניגנו מוסיקה של בהמות, חמושים בחטיבת הקצב החזקה ביותר שהיתה ב-97, עם Chris Kontos (לשעבר Machine Head), על התופים ו-James Murphy (חלטוריסט ה-metal הגדול ביותר, חיים רומנו של הגיהנום, אך גיטריסט פיצוץ בזכות עצמו) בגיטרה. בקרב הזה Konkhra לפחות בעיניי, ניצחו. על האלבום החדש של Machine Head אני לא מוכן אפילו לדבר.

הרושם הראשוני מ-Konkhra החדש, לא מרנין במיוחד. עוד להקה שרוח המסחור עלה באפם המסניף... אבל תכלס', למרות סולמות הבלוז המעצבנים להחריד, יש כאן אלבום חביב מאוד אך לא מתקרב אפילו לקודמו. האמת - נמאס. ok, אתם מוסיקאים טובים - נשמעים כמו Tool לפרקים - "מתפתחים", מעשנים יותר גראס ודופקים עוד יותר את מה שהיה פעם death metal פיצוצי ביותר והיום גם הם וגם Machine Head שוקעים עמוק בתהומות הביצה. זה אלבום חביב, אם מצליחים להתעלם מהתחושה המציקה, שהאלבום הבא ישמע כנראה בין Motorhead ל-Def Tones. למי שלא מכיר מומלץ הקודם "Weed Out The Weak" ולמי שכבר מכיר נא לשקול מחדש את היחסים, אולי עדיף שנשאר רק ידידים? (אבל זה לא אתם-זה באמת אני, האלבום שלכם דווקא נחמד, אבל ל-true metalheads כמוני, קשה קצת איתו).

7 *אבי שחר*

Lacrimosa
"Elodia"
(Hall Of Sermon)

Lacrimosa שייכת לזרם הלהקות שכל-כך הרבה אנשים אוהבים לשנוא.השפה הגרמנית, והרבה ממנה, לא מעט גותיות וכמובן Tilo Wolff, הסולן שמצליח להרעיד את אשכיהם של רוב ההומופובים (בגלל מראהו האוחצ'ה משהו..) שאחראי גם על כתיבת רוב החומר. אישית אני חושב שמדובר באחד האקטים המוסיקליים האיכותיים והמעניינים שגרמניה שיווקה לעולם, ובהתחשב בעובדה שההרכב קיים מ-1991 וכבר אחראי לחמישה אלבומים (שני הראשונים פחות מוצלחים לטעמי) וזו היא לו היצירה השישית במספר, בהחלט יש קבלות!
על-מנת להוציא מ-"Elodia" את המקסימום המוסיקלי,

שכרו Tilo ו-Anne Nurmi (הנקבה האמיתית בלהקה..) את הפילהרמונית של לונדון, (ובניגוד מוחלט לבדיחה שמטאליקה עשו מעצמם עם תזמורת הדיסטורשיין - רצח העדינות של הפילהרמונית ולהפך-אבל לא ניכנס לזה עכשיו..), Lacrimosa הצליחו לתאם בצורה מעוררת התפעלות בין אלמנטים קלאסיים לבין הכבדות המטאלית. על-מנת שלא יהיו אי-אלו ספקות: לא מדובר בעוד Rhapsody או Therion, אלא בהרכב גותי עם המון יצירתיות, לא מעט דיסטורשיין והרבה אווירה - ממש השילוב האידיאלי היו - גותי למטאל. בשביל השלמת ההשכלה, המתופף הוא AC המגיע מ-Running Wild הנצחיים. ובנוסף לשני הגיטריסטים ישנו שלישי שתפקידו הוא לנגן על קלאסית בלבד.
האלבום הוא טוב, אפילו טוב מאוד, אבל.. החבר'ה קצת נסחפו עם הקטע הקלאסי מה שיצר 'בור' של ארבע עשרה דקות, לקראת סוף האלבום - אמא'לה איזה שעמום..
המומלצים : "DeinHerz'Ich Verlasse heut",
"The Turning Point" ו-"Am Ende Stehen Wir Zwei"
(שמות קליטים, מה?!..). אחלה של דיסק, אבל לא מדהים כמו הקודם שלהם "Stille". כל מי שדמו מהול בגותיות - להתעורר! Lacrimosa החדש לא יכול לעבור בשתיקה!

8 *ניר שילוני*

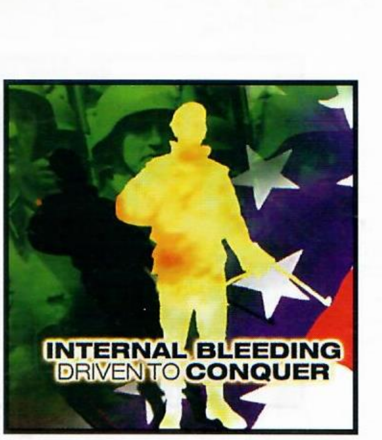

KRABATHOR
"COOL MORTIFICATION"+
"ONLY OUR DEATH IS WELCOME"
(MORBID REC.)

מרץ 1991. יום גשום במיוחד ובהגיעי הביתה אני מוצא בתיבת הדואר מעטפה חומה מקופלת בצורה מוזרה וקצת קשיחה. כן!! קלטת הדמו הראשונה שקיבלתי מלהקה מחו"ל!! (אז בימים שלפני Cradle היינו כותבים מכתבים ומפיצים פליירים איש לרעהו). להקת Krabathor מצ'כיה, שרק השתחררה משלטון קומוניסטי ולא ליברלי במיוחד. לא ידעתי איזה התרגשות חזקה יותר, קבלת הקלטת? או · שמיעתה? זה היה death שקשה לתאר במילים, פשוט ענק!!! מיותר לציין שחרשתי את הקסטה המסכנה עד שנפחה את נשמתה אי שם ב-94... והימים עברו... דצמבר 99, שוב יום גשום ושוב מעטפה מצ'כיה ו... היי... על הדיסק... חברת Morbid Rec. מגרמניה, שהחליטה להוציא את יצירת הפאר הזו על פורמט דיסק, לאחר ההצלחה של אלבומם האחרון "Orthodox" באירופה. מייד רצתי למערכת וחשש ניקר בלבי ללא הפסק... האם גם עכשיו, שמונה שנים אחרי, העניין עדיין רלוונטי? כל כך הרבה שינויים עברו על סצינת ה-metal אולי זו עוד אחת מאהבות הילדות, שכאשר עוברים לידה היום, היא בכלל לא כזאת כוסית...

אך מסתבר ש... אם Krabathor לא היו קיימים, היה צריך פשוט להמציא אותם. death metal מהלב, עם רגש ועומק ובעיקר כבדות, Krabathor בעיניי הם המשמעות של מוסיקת underground metal איכותית, טובה ובעלת עומק אמנותי, זהו הגשר בין עולם שהתחבא שנים מאחורי מסך ברזל והיה צריך לעשות דברים כאלה, עמוק במחת־רת, לבין אירופה המערבית, אשר ידעה את הז'אנר, ונדמה כאילו כל הנתונים האלה פועלים רק לטובתם של Krabathor,
הנותנים כאן death metal פיצוצי ומצוין והעסקה משתלמת שבעתיים, מפני שמדובר באלבום כפול, מעל ל-80 דקות, עם ענקי ה-death מצ'כיה. הדבר הגרוע היחיד באלבום הזה, שהוא חייב להסתיים ברגע כלשהו... שלא ייגמר לעולם!!

9 *אבי שחר*

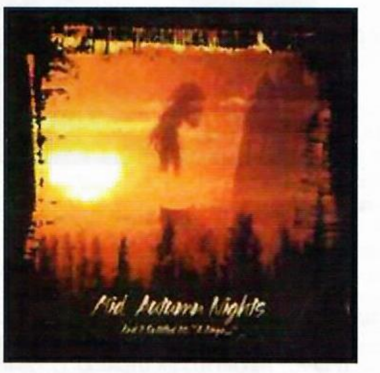
INTERNAL BLEEDING
"DRIVEN TO CONQUER"
(PAVEMENT MUSIC)

תחשוב ברוטל, תחשוב טכני, תחשוב Internal Bleeding!!! והאמת שלא הרבה להקות משלבות בצורה טובה כל-כך את ה-death הברוטלי עם "פרוגרסיב" ועם טכניקה מרשימים מאוד. אלבום שלישי ללהקה שהרעידה בסיבובי ההופעות שלה את אירופה יחד עם Six Feet Under ו-Immolation, וכמו שכמה קשישות תימניות שהכרתי טענו - שלוש הוא באמת מספר מזל, לפחות עבור Internal Bleeding.

"Driven To Conquer", מופק בצורה פנומנלית, וכולל גיטריסטים משובחים (אחד מהם חבר לשעבר ב-Pyrexia), מתופף עם עודף אמביציה וסולן חסר פשרות. הדיסק הוא סופר-אנטי-מלחמתי ומחאתי מאוד, הן בטקסטים והן בגישה הכללית ומחזק את ההרגשה, שסוף סוף יותר ויותר להקות death מתחילות לכתוב על עוד נושאים מעבר לשליפת גוויות מקבריהן, אכילתן או דפיקתן וחוזר חלילה. רצח קנדי, הזעם כלפי הממסד וכלפי מלחמות - בזה מדובר, וכנראה שהלהקה התחברה מאד לטקסטים, מפני שהמוסיקה לא פחות קיצונית. אורכו של האלבום הוא קצת פחות מארבעים דקות, אך הפלא ופלא - הקומפקט שלי מציג בגאווה את המספר 00:69 - קטע, הא? מסתבר שאחרי השיר התשיעי, הם החליטו לנוח קצת, התעייפו מההקלטות מסכנים... עשרים וחמש דקות הם נחו!! וכשהם התעשתו לבסוף וחזרו לתפקד, כל מה שהיה להם להציע, הוא רשימת תודות קולית - בח'יית זומזום - על מי בדיוק הם חושבים שהם מסתלבטים??!!
הכל טוב ויפה, במיוחד הפרטים הטכניים על Internal Bleeding, עד שמגיעים לת'כלס, ובשורה התחתונה הלהקה הזאת לא הזיזה לי את הקצה של ה...

יש להם, ל-Internal Bleeding הרבה מה להציע, אבל, כנראה לא בשבילי!!

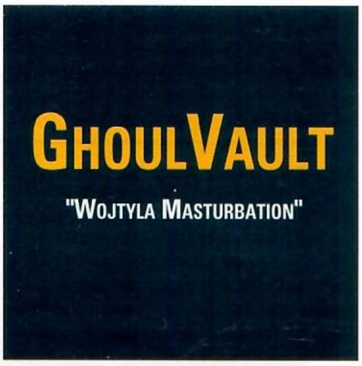
6 *ניר שילוני*

MID AUTUMN NIGHTS
"AND I ENTITLED IT A DIRGE"
(EUPHONIOUS REC.)

מבין יוצרי ה-metal בארצנו, ששווים אזכור, עדן רבין, מנהיג וכותב החומר של Mid Autumn Nights - הוא מעין תופעה שכזו: הבנאדם היה שותף חלקי או מלא במספר רב מאד של אלבומים ודמו'אים, ששטפו את ה-underground הישראלי בשנים 94-98. על האלבום העתיד לבוא של Mid Autumn Nights ("מידטום" בלשון יודעי דבר...), אני שומע כבר מ-95. כבר כמעט הספקתי לשכוח עת נחת על שולחני בבוקר אפור אחד, עותק הפרומו של האלבום, בעל השם הלא-שגרתי והמצוין "And I Entitled It A Dirge", ואכן מה שציפיתי וידעתי שיבוא, אכן הגיע. קשה להגדיר את המוסיקה כאן. יש כאן שילוב של השפעות והשפרצות, החל ב-Arcturus וכלה במוסיקה גותית ומוסיקת בארוק. האלבום נשמע בחלקים רבים כמו מחזמר אפל לשעות הקטנות של הלילה. זה בהחלט לא אלבום לשמוע בצהרים או באמצע היום. יופייה של היצירה הזו מתגלה, במלא עומקה, כשהצבע השחור - שולט בשמים (רצוי גם בלב). זה מעין מסע בין רגשות ובין מלנכוליה וצער. אך לא בצורה בכיינית (ע"ע Anathema), אלא בצורה של מלנכוליה מתקתקה ומהורהרת. באלבום מנגן ערן אסיאס, הנחשב למתופף מהמובילים בארץ והוא משתף באלבום את אמו ג'ני ואת אחיו לי, בשירה של קולות רקע נשיים וגיטרות אקוסטיות וחשמליות. החום המשפחתי הזה כנראה נוטף גם החוצה, מכיוון שכל האלבום עטוף בסאונד חם, הנותן תחושת קירבה לחומר. אמנם, ההפקה יכולה היתה להיטיב עוד יותר עם החומר, במידה והיתה מופקת ומלוטשת יותר, אך גם כך, מדובר באלבום לא שיגרתי, אשר קיטלוגו במשבצת ה-black/doom, עושה עמו עוול. ארגון אחר של סדר השירים, היה גורם, גם לאוהבי הקלאסי שבנינו, להכנס למסע הזה. יש כאן הרבה יותר מה להציע, מאשר חלקם המכריע של הלהקות בז'אנר. מעניין מאוד יהיה לשמוע את אלבומם השני של Mid Autumn Nights ולראות לאיזה כיוון תתפתח הקינה הזו. בינתיים, (ונקווה שהפעם כל התהליך יהיה זריז יותר) נסתפק באלבום הבכורה של ההרכב המבטיח הזה. יש בו הרבה רגעים שיחממו את לילות החורף הבא עלינו.

8 *אבי שחר*

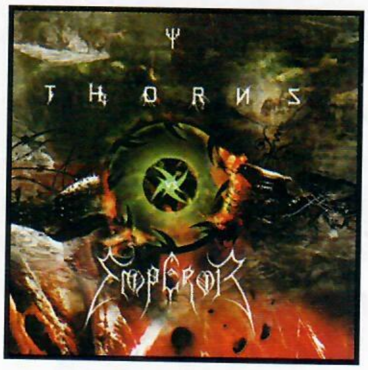
GHOULVAULT
"WOJTYLA MASTURBATION"
(COFFIN PROD.-DAWN OF SADNESS REC.)

"The Gates Of Hell Are Open..." , מאז צאתו של האלבום הראשון של Necromass ("Mysteria Mystica Zofiriana"), בתחילת שנות ה-90, לא שמעתי אלבום אפל וברוטלי כזה, שהגיע מארץ המגף. ואיזה כיף היה לשמוע שוב אלבום לא ממוסחר, קשה לשמיעה וכבד... זהו בעצם מיני אלבום, הכולל בתוכו ארבעה קטעים בזמן כולל של תשע עשרה דקות, שבהחלט ממצות את המסר ש-GhoulVault רוצים להעביר לשומעים התמימים, שלא יודעים מה מצפה להם - שנאה וביזוי כלפי כל הדתות, שנאת אנשים, עם טקסטים שלא משאירים שום מקום לדמיון. כל זה עטוף במוסיקת black metal כבדה וכוחנית (ולא - הקטעים המהירים של Cradle of Filth - לא נחשבים כבדים...), או במסר הצפון בשם שהלהקה קוראת למוסיקה שלה-Black Metal Alien. המוסיקה משופעת בקטעים אלקטרונים אפלים, שיש הרגשה שעוד רגע יפתחו שערי הגיהינום והמלחמה תתחיל. לסיכום- רק למכורים ואנשים שאוהבים מוסיקה כבדה באמת Not for the weak in mind...

7 *איתי קרש*

THORNS VS EMPEROR
"THORNS VS EMPEROR"
(MOON FOG)

הבחירה מפתיעה. אין ספק... Thorns- הינו הרכב ותיק בסצינת ה-black הנורווגית. הבנאדם שהקים את ההרכב, שהיה גם חבר ב-Mayhem ו-Satyricon לתקופה, הקפיא את הלהקה עד ל-98 ואז החל בכתיבת החומר, שהפך מאוחר יותר ב-split CD הנ"ל. את Emperor אני מאוד מקווה שאני לא צריך להציג - ממובילי ה-black ומפורצי הדרך למאות להקות והרכבים אחרים. אך כאן ובצורה מפתיעה בא לביטוי צד אחר, גם הוא של Emperor וזה - צידו האפל (של הירח...). זה לא תקליט black זה תקליט

אווירה טהור. כמעט ואין תופים ושירה, אלא מרבדי אווירה, סמפלים, קלידים, רעשים, צעקות - זה משרה אווירת דיכאון קטטונית. אבל לפעמים פסקול הלוויה הזה, דווקא מרגיע. בשיר "Aerie Descent" של Thorns, מופיע ריף שאחר-כך נכנס לאלבומם החדש של Emperor ובאחד השירים של Emperor, ישנו קטע "מושאל" מאלבום של Mortis (נגן הבס שלהם בין 94-90, שעבר הסבה ל-ambient). כך, שניכר שיש כאן שיתוף פעולה הדוק בין מוסיקאים קרובים. שוב, למי שמחפש Emperor כפי שכולנו מכירים אותם, לא תמצא כאן תשובה הולמת, אך למי שבתקליט נוגה, אווירתי ומיוחד חשקה נפשו, מומלץ להכנס לעולם המכני והמרתק של, Thorns Vs Emperor לחוויה יוצאת דופן. אני אהבתי.

8 *אבי שחר*

Arallu
"The War Of The Wailing Wall"
(The End Rec.)

... מחול שדים... פשוט מחול שדים... עשרות, מאות, אלפי שדים הפורצים בזה אחר זה בשערי ירושלים ומכים ללא רחם בכל הנקרה בדרכם: הרס, חורבן ורעד... וצדק לכל... ולחשוב שכל מחול השדים הזה נמצא במוחו של Butchered, מנהיג להקת Arallu. עדיף לא להתקל בהם בשעת לילה חשוכה. Arallu שהוקמה ב-97 בירושלים, מביאה עמה "מלחמה עקובה מדם", מלחמת גוג ומגוג חסרת פשרות, שלא לוקחת שבויים. קשה להגדיר במדויק את פסקול המלחמה הזה - ניתן אמנם לשמוע את ההשפעות של Marduk, Mayhem, Deicide ועוד, אך כל זה בליווי מוסיקה ערבית. לא, לא. אין כאן מואזין, זמרת, עוד וסיטאר, אלא ריפים מזרחים ערביים, המנוגנים בצורה אולטימטיבית וחסרת פשרות, האופיינית כל כך ל-Arallu, מוסיקה סופר מהירה, מאוד מהירה, אולי הכי מהירה ששמעתי (החיפזון מן השטן, לא?!) האלבום הינו סיפור קונספט על Butchered, שליחו עלי אדמות של השד האגדתי Arallu היוצא למלחמת דת, מלחמת גוג ומגוג בתוככי הכותל המערבי, נגד כל הדתות באשר הן. יש כאן גם מוטיבים של ציד-מחשבות מימי הביניים, קריאת תיגר נגד הנצרות ועוד ועוד. Butchered פורק זעמו ותסכולו בצורה ברוטלית שכמעט לא נשמעה כמותה, כשהמוסיקה משלבת כלי-מלחמה להעברת המסר הקשה והמלחמתי. האלבום הופק על-ידי זאב טננבוים מלהקת Salem, ההופך אט אט למפיק מוסיקלי בעל רפרטואר עשיר יותר ויותר (Aztec, Betrayer). יש לציין את הסאונד החותך והברור המאפיין את האלבום לכל אורכו. האלבום יוצא בחברת The End Rec. האמריקאית האחראית גם על Nocturnal Mortum, Aggaloch ועוד. וטוב ונכון ששמה ידה על השדים מירושלים, ואולי בכך נפתחו סוף-סוף השערים (שערי הגיהנום במקרה הזה) להרכבים נוספים שילכו בעקבות Arallu ויעמדו יד ביד בין Marduk ו-Mayhem, אך עדיין ישמרו על הצביון המקומי, על אותנטיות ומקוריות מוסיקלית.

... עקב התקפת השדים על ישראל, יושמעו אזעקות עולות ויורדות, התושבים נקראים להכנס לחדר האטום ולא לצאת!

8 *אבי שחר*

Moonspell
"Butterfly Effect"
(Century Media)

אומרים שכשהגולם משתחרר מהקליפה הוא הופך לפרפר. אך, מה קורה לעזאזל כשהפרפר הופך לגולם?? Moonspell היו בהחלט אחלה פרפרים. אלבומם הראשון "Under The Moonspell" התאפיין במוסיקת black אוריינטלית עם זעקות "אללה ואכבר" פה ושם. הוא הביא להם הכרה מכובדת בהחלט. "Wolf Heart", שיצא ב-95 היה יצירת מופת מהממת של metal אפל, כבד, ערפדי ושחור והפך את Moonspell לקנה התותח של חברת Century Media. "Irreligious" שיצא שנה אחר כך, היה לרבים אכזבה, אך רבים עוד המשיכו להאחז בירח המקולל ולצפות לטוב. "Sin" שיצא לפני שנתיים היה ממש חטא... אלבום גרוע המחקה בצורה פאטתית להקות כמו Type O Negative. Moonspell הפכו לתרנגולת המטילה ביצי זהב לחברת התקליטים, אך מבחינתי הרומן נגמר, כך שציפיות רבות מן התקליט החדש לא היו לי וכנראה שידעתי בדיוק לאן מועדות פני גם הפעם... אם ניתן היה לומר שזה יותר גרוע מ-"Sin", הייתי אומר, אבל זה - לא. Moonspell מנסים לשלב אלמנטים של רוק-גותי-אמביאנט, אפילו טראנס וג'אנגל, הכל חוץ מ-metal רק שירתו של Fernando, סולן הלהקה, בקטעים כמו "Can't See" מצטרדת קמעה ומגורגרת למדי. אך כמו שאומרים, הגיע הזמן להבין... אותו Fernando הוציא לפני שנה Daemonarch, פרויקט black שמנסה להוכיח לכולם שכוחו עדיין במותניו. אבל, אף אחד לא התרגש במיוחד... את האלבום החדש של Moonspell יקנה כל מי שקונה תקליטים מכוח האינרציה וכל אוהבי ה-doom החדשני, זה המשלב אלף אלמנטים חוץ ממה שצריך... אך בעוד להקות כמו Tiamat או Amorphis מציעות ז'אנר זה ברמה גבוהה, Moonspell ינסו לנצח, להעתיק בעוינות ולאבד את המקוריות, שפעם כל כך אהבתי בהם. זה נשמע כמו שילוב גרוע של Paradise Lost החדש ו-Type O' Negative. אבל, מה לעשות Fernando, לא כל אחד יכול להצטלם ל-Playboy...

4 *אבי שחר*

Lost In Misery
"Carousel Of Memories"
(Hammerheart Records)

לעזאזל !!!!! הייתי בטוח שנפטרתי ממנה...
אבל... מסתבר שאסתר חיה ונושמת-fuckin' shit!
טוב אז הסיפור הולך ככה: בשלהי 1982 הייתי בעיצומו של מאמץ אינטנסיבי במטרה לסיים בהצטיינות את טרום-חובה. לגננת קראו לא אחרת מאשר אסתר (לא זוכר שם משפחה..), בכל אופן לא מעט זיכרונות טראומתיים נתקעו במוחי מאז (לדוגמה, פעם אסתר הכינה פשטידה יוצאת דופן במגעילותה, בתור בן שלוש עם ביצים - סירבתי בתוקף לדחוף את הדבר המתועב לתוך פי, אז הגננת הפסי-כית נעלה אותי בשירותים! והקטע הכי גרוע, שהיא שכחה אותי שם חמש (!) שעות לא כל-כך תמימות..)
טוב, מספיק עם הנוסטלגיה המזעזעת. את כל האזכור הזה קיבלתם רק על מנת שיהיה לכם שמץ של מושג על רמת הזוועה שחטפתי ברגע שנודע לי שלסולנית Lost In Misery קוראים Esther Van Dongen (אבל תודה לאל היא לא צורחת כמו אסתר שלנו, והאמת, אפילו שרה די יפה). למי שמכיר את Nightwish הפינלנדית, עבודתי תעשה קלה

מהרגיל אם אומר ש-lost In Misery ממש מזכירים אותם, קצת פחות אופראיים. למי שלא מכיר, שילובי doom סטנ-דרטיים עם אווירה שקטה, סולואים די מוצלחים, כן כן, גם סולנית (דהה!) וטקסטים איכותיים במיוחד המתעסקים בנבכי החיים וחופרים בשפיותנו באכזריות. הרבה אווירה משרה "Carousel Of Memories", בעיקר אם אתם מהרגישים שבחבורה. הדמעות - ייזלו והלב - ייפתח (סתם, סתם, לא עד כדי כך..). בסיכומו של ענין, מדובר באלבום נחמד, לא יותר מזה. אבל, בהחלט ראוי ורצוי להזכיר את הקטעים 8 ו-5, "Carousel Of Memories" ו-"Gloom Odyssey Wither-Thee-Not" בתור ה-highlights של הדיסק. אסתר לראשות הממשלה!

7 *ניר שילוני*

Freedom Call
"Stairway To Fairyland"
(Steamhammer)

העורך שלנו לא שלח לי את האלבום הזה כדי לסקור אותו (כנראה שהוא שמר אותו לעצמו), אבל לאחר ששמעתי אותו החלטתי שהוא כל כך טוב שאי אפשר לשתוק:
אני לא יודעת למה Daniel Zimmermann החליט לעשות את הפרויקט הצדדי הזה מעבר מלהקתו העיקרית Gamma Ray, מכיוון ש-Freedom Call הם הכי קרובים שאפשר ל-Gamma Ray, בלי להיות הם! הדמיון בין שתי הלהקות הוא כמעט אין סופי והא אפילו טוב. הסמלים המסחריים של Zimmermann, דאבל בסים רועמים ותיפוף בלתי רגיל הוא קשר ברור, אבל הוא גן הצליח למצוא זמר שנשמע כאילו הוא יכול להיות האח התאום של Kai Hansen. מבנה השירים גם הוא דומה לאלו של Gamma Ray, עם גיטרות מחשמלות, הרמוניות טובות ומלודיות ורובד האפקטים בשירה. לאחר שאמרתי כל זאת, אני רוצה להסביר ש-Freedom Call הם לא להקת גרסאות של Gamma Ray ויש להם מספיק כשרון משל עצמם ומקוריות שגורמים לך לחזור שוב ושוב לאלבום הזה. Freedom Call הם קצת יותר מפרויקט צדדי ממוצע, שיתוף הפעולה נעשה כדי למלא חור בלוח השנה (או חור בחשבון הבנק). זוהי להקה אמיתית והם ללא כל ספק נהנים לנגן ולכתוב ביחד כאחד, אין שום מוסיקאים אורחים באלבום הזה ואפילו אין גרסת כיסוי!!!
"Stairway To Fairyland" הוא אחד האלבומים הטובים ביותר ששמעתי לאחרונה וע"י קיצור אורך הדיסק ל-55 דקות, Freedom Call הבטיחו שלא יהיו "ממלאי חורים" למיניהם באלבום הזה, כל השירים מעולים.

9 *Yvette Salthouse*

CLASSIC ROCK

אולם חזרות, הקלטות והופעות

אולם חזרות

- אולם מטריף לביצוע חזרות (2 חדרי חזרות)
- ציוד והגברה מהטובים בעולם (רמקולים JBL, מגברי גיטרה MARSHALL, תופי PEARL - ו REMO MASTER TOUCH, מגברי הספק CROWN ועוד).
- אקוסטיקה ותאורה דיגיטלית ברמה גבוהה

הופעות והקלטות

ניתן לקיים במקום הופעות עד 70 איש ולבצע הקלטה של המופע ישירות ל - CD.

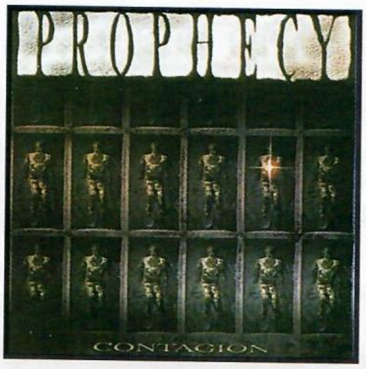
מכירה והשכרת כלי נגינה

GIBSON, FENDER, JACKSON
ROLAND,KRZWEIL IBANEZ, SOLTON
ועוד כלי נגינה מהטובים בעולם.

טל': 03-9628013, פקס': 03-9628027
סחרוב 22 ראשל"צ, "מרכז מסחרי ביג ביזנס" ליד קניון הזהב
קומה תחתונה (חניה חופשית עד פתח האולם - עד 150 מקומות)

25%
הנחה לקוראי
METAL HAMMER
ד"ר דראם עם
TERRY BOZZIO
DR. DRUM
"Only SABIAN could craft RADIA...
RADIA
SABIAN
...Innovative cymbals of my own design." — TERRY BOZZIO
ד"ר דראם. רח' בר כוכבא 52 א' תל אביב טל. 03-5282022 פקס. 03-6200052

PROPHECY
"CONTAGION"
(PAVEMENT)

הקשיבו! הקשיבו! כי כה דיבּרה אליי מערכת הסטריאו ומפולין תבוא הנבואה:Contagion יקראו לאותו אלבום של להקת Prophecy; המוזיקה תשלב בתוכה מחשוב הגורם לבנות ישראל לתזז בחן וכלים חיים הנושאים איתם אווירת מוות, וקול הסולן כקול עורבים ושאר יצורי שאול המתענים באש חטאיהם.

ולאלו מקוראי העיתון הנאמנים שלא הבינו את בשורת הזעם מתוכי נסביר בעברית מדוברת: להקת Prophecy מנגנת סגנון שלא הרבה להקות נמנות בו והוא industrial death. בקטגוריית ה-industrial במטאל בכלל אין הרבה הרכבים המנגנים סגנון זה, ישנם את Covenant ו-Samael בהווה ו-Diabolus Rising בעבר שמנגנים industrial black, ו-Fear Factory שנגנו industrial death בעבר והיום לא טרחתי לשמוע את החומר החדש שלהם, וכמובן שקיימות עוד מספר להקות שתת-המודע שלי מסרב להעלות אותם למודע מסיבות ששמורות עימו. אך שוב ב-Prophecy עסקינן. החומר כשלעצמו נחמד, הגיטרות לרוב כבדות כמו שצריך, והסולן עם קול שלמעט קטעים מסוימים ישתלב טוב בלהקת death כלשהי. אוהבי Fear Factory הראשונים ימצאו בזה עניין וכמו שג'רי ספרינגר אומר:...Final Thought: "And thou shalt trust the seer..." אומר הפתגם ונבואה זו כוחה בקוראיה ובמאזיניה, שכן יש בה זעם אך אם היא שקר או אמת, זאת יקבעו האוזניים אשר ישמעו את הנבואה.

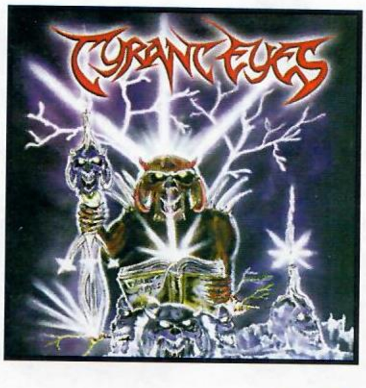
תומר ליבוביץ' **6½**

TEN
"SPELL BOUND"
(FRONTIERS RECORDS)

Gary Hughes, הופך במהרה לדמות מובילה בסצנת הרוק הבריטית, ולאחר האזנה לאלבום לא קשה להבין מדוע. זוהו האלבום החמישי של Ten וזהו בטוח האלבום הטוב ביותר שהוציאו עד כה. הזמר-משורר-מפיק (הוא לא ישן?) Gary Hughes, הוסיף נופח כבד יותר באלבום זה מאלבומים אחרים של Ten וזה עובד לא רע בכלל. לא קשה לשמוע את ההשפעות של Deep Purple-Ten, Rainbow, הם חלק מהשמות שקופצים מתוך כמה שירים ו-Ten עושים כמיטב יכולתם כדי לנופף בדגל הרוק הבריטי פעם נוספת. הם אולי לא יגיעו למימ־דים ש-Deep Purple וחבריהם הגיעו, אבל הם בוודאי מקור גאווה לבריטניה. לאלבום הזה יש רמה מאוד גבוה וקולו של Gary Hughes פשוט נועד לסוג כזה של מוסיקה. הגיטריסט Vinny Burns והמתופף Greg Morgan (שניהם חברים לשעבר ב-Dare), היו עם Hughes מההתחלה של Ten ולמרות שהם לא תורמים כלום בכתיבת השירים הם תורמים תרומה גדולה לסאונד. ההפקה מאוד נקיה ומלוטשת, מה שנותן ל-"Spell Bound" תחושה של 'A.O.R' לאלבום ואני חושבת שזה היה מועיל מהצד היותר כבד, בייחוד כשהמוסיקה מבוססת יותר על power מאשר אלבום רוק מלודי ישר ולעניין. המוסיקה של Ten בהחלט עובדת טוב יותר ומהר יותר, יותר שירים עוצמתיים. טרילוגיות סגנון הפולק הסקוטי "We Rule The Night", "Remembrance For The Brave" ובייחוד "Red", אלו שירים נפלאים. השיר השקט יותר "Wonderland" ובלדה הנוראית שסוגרת את האלבום "Till The End Of Time" מורידים קצת מערכו של האלבום, זה ממש חבל שאלבום כל כך חזק מסתיים עם שיר כל כך נורא. נקווה ש-Ten ימשיכו בכיוון שהם צועדים כרגע, פשוט תזרקו את הבלדה.

Yvette Salthouse **8**

TYRANT EYES
"BOOK OF SOULS"
(B.O. RECORDS)

שבע שנים, דמו אחד והרבה הופעות חימום לקחו ל-Tyrant Eyes מאז שהם הוקמו ועד עכשיו כשהם מוציאים את אלבום הבכורה שלהם "Book Of Souls". בדיסק הזה מספקת לנו החמישייה הגרמנית הזו תשעה קטעים שברובם הם power metal מלודי, אבל מידי פעם יש פלישה לעבר ה-progressive rock.

והשירים למרות שהם לפעמים ארוכים מידיי ומורכבים ללא צורך, נשארים די קליטים ומלודיים. ברובו של האלבום הזה Tyrant Eyes מצליחים להישמע דיי מקוריים למרות שבכמה קטעים אפשר לשמוע "דברים מוכרים" ובסה"כ "Book Of Souls" כולל בתוכו את כל קלישאות ה-power metal שאנחנו מכירים ורגילים לשמוע: הרבה דאבל באסים, קלידים, שירה גבוהה ומלודית וגם עטיפה די נחמדה שבטוח תעזור להם למכור עוד כמה חולצות. על כל התבשיל הזה אחראיים Alexander Reimund הסולן שלמרות שהוא יודע ומסוגל לשיר באוקטבות גבוהות, נשמע יותר מדי פעמים עמום ומעט "מצונן" ונבלע מאחרי המוסיקה, הגיטריסט הוא Marcus Amend ו-Michael Apfel אחראי על הבס, Jurgen Bormoth הוא הקלידן שעושה עבודה נהדרת ותורם הרבה למלודיה וליופי של השירים וכמובן המתופף Sascha Tilger. בהפקת האלבום הזה הם נעזרו ב-Jochen Weyher שמוכר בין השאר מעבודתו עם Pink Cream 69 ו-D.C. Cooper. מבין השירים בדיסק אפשר לציין את "Time Bomb" ו-"Land Of Faith", שני קטעים מהירים וטובים, "When The Storm Comes Down" בלדה יפה ומרגשת - תכינו את הממחטות, ו-"Fly To The Rainbow" שהוא קטע יותר מורכב ומתוחכם ואפשר לשמוע בו השפעות של progressive rock.

בסה"כ Tyrant Eyes עשו עבודה לא רעה בשביל אלבום ראשון, אבל כדי לעלות שלב, אל מעבר לעוד להקה שתלך לאיבוד בים של הרכבי power metal אחרים, יש להם עוד על מה לעבוד ולשפר. "Book Of Soul" גם אם הוא רחוק מלהיות משהו מדהים או מיוחד, עדיין נשאר אלבום שאפשר בהחלט לְהינות ממנו.

Amit Lwow **7½**

METAL HAMMER
ISRAELI TRUE METAL FORCE

בגליון הבא

Slayer

Angra

Metalium

Metallica

Type O Negative

Jacobs Dream

Evergrey

Danzig

דיסק חינם כל חודש!